B I B L I O T H E C A SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM T E V B N E R I A N A

HERMENEVMATA PSEVDODOSITHEANA LEIDENSIA

EDIDIT GIUSEPPE FLAMMINI

MONACHII ET LIPSIAE
IN AEDIBVS K.G. SAUR MMIV

Bibliographic information published by Die Deutsche Bibliothek

Die Deutsche Bibliothek lists this publication in the Deutsche Nationalbibliografie; detailed bibliographic data is available in the Internet at http://dnb.ddb.de.

© 2004 by K.G. Saur Verlag GmbH, München und Leipzig Printed in Germany Alle Rechte vorbehalten. All Rights Strictly Reserved. Jede Art der Vervielfältigung ohne Erlaubnis des Verlages ist unzulässig. Gesamtherstellung: Druckhaus "Thomas Müntzer" GmbH, 99947 Bad Langensalza ISBN 3-598-71253-7

PRAEFATIO

Hermeneumata editurus, quae vulgo Pseudodositheana dicuntur, primum omnium de auctore deque eius aetate benivolos lectores certiores faciendos puto. De Dositheo quidem grammatico vel ludimagistro, qui adulescentibus in Graecis et Latinis litteris erudiendis operam dedisset, nihil accepimus, praeterquam quod artem Graecolatinam grammaticam composuit; de qua re duo saec. X ineuntis codices in Sancti Galli monasterio exarati notitiam adferunt, qui sunt Sangallensis 902 (S) et Harleianus 5642 (H), quorum alter inscriptionem Incipit Grammatica Dosithei magistri, alter iisdem fere verbis Incipit Grammatica Dosithei continet. Ad quos autem accedit codex Monacensis 601 (M), eiusdem fere aetatis ibidemque exaratus,1 qui tamen, cum aliquot illius artis grammaticae excerpta servaverit, de illo magistello ne ullum quidem verbum facit.² Itaque Cuiacius, vir doctissimus iurisque peritissimus – qui ms. Sangallensem tantummodo noverat atque aliam interpretamentorum recensionem, quae hermeneumata Stephani cognominantur -, non dubitandum existimavit quin, cum ms. S praeter Grammaticam alia Graece et Latine similiter composita tradidisset - lexicum dico ad rerum capitula redactum et divi Adriani sententiarum collectionem et fabulae Aesopiae exordium, quae De cervo inscri-

- 1. De singulorum recensionis Leidensis librorum aetate v. A. C. Dionisotti, From Ausonius' Schooldays? A Schoolbook and its Relatives, JRS 72, 1982, 87.
- 2. Huius artis textum Latinum tantummodo ex apographo Sangallensi, quod olim confecerat Niebuhr, edidit F. Oehler, Dositheus und Charisius, RhM 17, 1862, 55-65; Keil autem hoc codice excerptisque Monacensibus usus est, v. Grammatici Latini VII, Leipzig 1880, 365-436; denique Tolkiehn in edenda Dosithei arte ms. Harleiano quoque, quem Krumbacher repperit, est nixus.

bitur – ipse Dositheus horum operum quoque auctor fuisset. Qua autem de re quid Cuiacius, cum primam Adriani sententiam explicaturus esset, senserit, haud absurdum mihi ipsis eius verbis exprimere videtur: "quae sententia cum esset in editione Stephani imperfecta et depravata, eam ita restitui ex bibliotheca S. Galli apud Helvetios, ubi in calce Grammatices Dosithei magistri sunt eiusdem Adriani Sententiae et Epistolae, hoc est rescripta brevia longe emendatiora, longeque plura, quae omnia ad ius nostrum civile pertinent Graece et Latine composita".³

Postquam autem ms. Leidensis Vossianus gr. Q. 7 est repertus (L), qui etsi Dosithei Grammaticam non contineat, ante lexicum tamen verborum glossarium atque post Adriani Sententias et alia scripta ex variis operibus extracta servat - quae vero sunt duodeviginti Fabulae, quae quidem Aesopiae nuncupantur, at variis ex fontibus profluunt, Iuridicus Tractatus ad manumissiones pertinens, aliquot ex Hygini Genealogia Excerpta, belli Troiani Epitome initiis mutila, Conversatio de variis cotidianis momentis horisque tractans – Valckenaerius, qui hunc codicem primus perscrutatus est, Cuiacii vestigia secutus, haec quoque omnia esse Dositheo tribuenda atque eadem saec. III p. Chr. n ineunte illi fuisse redacta intulit,4 ut quidem id liquidis apertisque verbis in Hygini Genealogiae praefatione declaratum est: Μαξίμω καὶ Άποω ύπάτοις ποὸ γ' ίδῶν Σεπτεμβρίων Ύγίνου γενεαλογίαν πᾶσιν γνωστήν μετέγραψα / Maximo et Apro consulibus tertio Id. Septembres Hygini genealogiam omnibus notam descripsi. Ne praeterire quidem possum, quod Boeckingius, qui primus Leidensia interpretamenta praeter glossarium et lexicum adnotationibus criticis instruxit,⁵ aliique deinceps

^{3.} Cf. J. Cuiacius, Observationum et Emendationum libri XXVIII, Venetiis 1758, XXI 5, col. 564.

^{4.} Cf. J. C. Valckenaer, De Hygini fragmento Dositheano schediasma, Misc. Obss. Critt. X, 1739, 111.

^{5.} E. Boecking, Dosithei Magistri Interpretamentorum liber tertius, Bonnae 1832.

viri docti Valckenaerii ratiocinationem adprobaverunt, dum Keilius, summus in primis philologus, cum Dosithei artem editurus esset, peracute demonstraret idcirco Dositheum nullo modo hermeneumaton quoque auctorem exstare potuisse, quod inter eius fontes M. Plotius Sacerdos quarti saeculi ineuntis grammaticus inveniretur,⁶ ut facile intellegi potest, cum definitione temporis quae Hygini Genealogiae addita est non congrueret. Nunc autem tempus est iam Goetzii sententiam referentem me quaestioni Dositheanae finem facere: "Da es nun teils sicher, teils wahrscheinlich ist, daß der magister, der die genealogia schrieb, auch die übrigen Stücke dem Lehrbuche beifügte, so ist die Autorschaft des Dositheus, der doch nicht vor dem 4. Jhdt. gelebt haben kann, endgültig abgethan, wenn man auch das J. 207 nicht peinlich auf jedes einzelne Stück zu beziehen braucht".⁷

De pluribus autem atque tam inter se discrepantibus recensionibus, quibus interpretamenta Pseudodositheana nobis tradita sunt, hanc unam rationem adferendam puto. permultos ludimagistros in litteris Graecis Latinisque instituendis tam varie multipliciterque iis excerptis libellis quasi elementariis per saecula esse usos, ut eorum primigenia ipsa compages conformatioque tempore paulatim mutata atque magis magisque corrupta sit. Cum res igitur ita sit, stemma quidem codicum eas omnes recensiones complectens perficere velle est, ut proverbio illo utar, oleum et operam perdere, quod facile perspicitur ex eo quod et Goetzius, qua prudentia vir ille doctissimus fuit, coactus est, ut, cum tertium Glossariorum Latinorum volumen ederet, hermeneumata Leidensia (HL), Amploniana (HA), Monacensia (HM), Einsidlensia (HE), Montepessulana (HMp), Vaticana (HV) nec non ea, quae Stephano ascribuntur, inter se discerneret atque separatim exscriberet.⁸ Nunc autem, ut in medio quaestio

^{6.} Cf. Keil 374 sq.

^{7.} Cf. Re, s.v. ,Dositheus' V 2, 1607.

^{8.} Cf. G. Goetz, Corpus Glossariorum Latinorum III, Lipsiae 1892.

ponatur, quibus argumentis haec interpretamenta contexantur, mihi in primis est animadvertendum, quod haud minimi momenti esse videtur, alia ex iis tantum glossarium ad litterarum ordinem digestum et lexicum ad capitula rerum dispositum continere, alia vero glossarium, lexicum et colloquia sive homilias de variis vitae cotidianae horis consuetudinibusque; huc vero addendum puto, quod inter Leidensem ceterasque recensiones hoc vel maxime interest, quod Leidensis Vossianus codex cum glossarium, lexicum et colloquium, tum, ut supra exposui, multa ex variis operibus excerpta exhibet.

Leidensium autem interpretamentorum aliquot partes quidem similes, at diversae recensionis disiecta membra tradidit primo codex Parisinus Lat. numero 6503 distinctus, qui illius Tractatus ad manumissiones pertinentis fragmentum una cum fabulis Aesopiis continet, deinde Scaligeri apographum, id est codex Leidensis 61, qui non solum illud Tractatus fragmentum quod est in codice Parisino, sed etiam illius saevae de parricidis legis frustulum exhibet, denique Stephani hermeneumata, quae Adriani Sententias nonnullis omissis, glossaria duo, totidem numero colloquia, ceteraque scripta, de quibus infra loquar, amplectuntur. 11

Itaque cum Goetzius et Krumbacherus accurate ac subtiliter disseruissent, qua necessitudine quibusque vinculis hi mss. inter se cohaererent, 12 et conclusissent Stephani recensionem, Parisinum codicem apographumque Scaligeranum ad textum interpretamentorum Leidensium emendandum parum pertinere, equidem has quaestiones silentio transeundas putavi, praesertim cum in hac hermeneumaton editione conficienda propositum mihi praecipuum fuisset, ut recensionis plenioris

^{9.} v. Goetz 94, 1-103, 7.

^{10.} v. Goetz 102, 8-108.

^{11.} v. Goetz 347-390.

^{12.} Cf. Goetz VII-XVII et K. Krumbacher, De codicibus quibus Interpretamenta Pseudodositheana nobis tradita sunt, München 1883, 1–68.

Leidensis codices tantummodo recenserem; qui vero quattuor sunt, primo Leidensis Vossianus, qui inter omnes eiusdem familiae optimum locum obtinet, tum Sangallensis, denique Monacensis et Harleianus.

Nunc autem restat ut dicam me rationem in edendis excerptis Pseudodosithei a viris doctis adhibitam non esse secutum; Boeckingius enim codicibus LS, interpretamentis Stephani, Parisino codice, apographo Scaligerano est nixus, 13 Goetzius autem in textu codicem L exscribendum, in apparatu librorum SHM lectiones exprimendas curavit, ¹⁴ etiamque insuper Hausrathius et Getzlaffius, optime de fabellarum Aesopiarum historia meriti, in illis tamen edendis Parisini codicis lectiones saepissime usurpaverunt.¹⁵ Ne rem in serum traham, hermeneumaton Leidensium omnium aut singularum eorum partium editores in eo reprehenderim, quod et Stephanum et Leidensem recensionem et Parisinum codicem promiscue ac temere adhibuerunt. Nam, ut exemplo utar, cum quaedam recensionis Leidensis fabulae Aesopiae et in Parisino codice eaedem inveniantur, attamen non est praetereundum, quod saepissime inter se plurimum differunt, ita ut mihi satis dubium videatur alterane recensio ad alteram sanandam supplendamve adhiberi possit. Quamquam hic praecipue animadvertendum puto me his signis () inusitatis usum recensionum similium sectiones nonnumquam circumsaepsisse atque recensionis Leidensis textui ob hanc causam tantummodo admiscuisse, ut simul eas discernerem et efficerem, ut Graeca vel Latina interpretatio ex tempore admodum lacunosa quam optime intellegeretur.

Tempus vero est ut ad reliqua pergam, quibus argumentis libri *LSHM* contexantur, quibusque vinculis quaque ratione et necessitudine ipsi inter se cohaereant.

- 13. Cf. Boecking VIII sq.
- 14. Cf. Goetz 3-71.

^{15.} Cf. A. Hausrath, Corpus Fabularum Aesopicarum I 2, Lipsiae 1959, 120–129 et E. Getzlaff, Quaestiones Babrianae et Pseudodositheanae, Bonnae 1907.

Leidensis Vossianvs Gr. Q. 7.

Hic manuscriptus foliis 42 membranaceis constat, quorum 3r-39v Pseudodosithei hermeneumata occupant. Singularum paginarum argumenta in quattuor columnas sic distributa sunt, ut prima et tertia lemmata Graeca uncialibus litteris exarata, secunda et quarta Latinas voces minusculis litteris scriptas exhibeant. Ms. L descriptus ex codice videtur, cuius singula folia XXVIII versuum fuerunt. Eiusdem manus omnia sunt, additis quibusdam adnotationibus, velut \bar{R} (scil. : Require), inscriptionibus capitulorum rerum in marginibus iteratis compluribusque glossis adiectis. Cuius igitur libri haec sunt argumenta :

- 1. ff. 3r-6r Glossarium verborum continetur, cuius prima XXVIII lemmata adverbia sunt ad litterarum ordinem non disposita, qui continuo ad Latinorum verborum voces tantummodo pertinet. Quae ab a usque ad d litteram procedunt: f. 3r πρασσο (1.: -σω) ago / f. 3ν εχαριζου donabas; post quam vocem Graecorum verborum lemmata ad litterarum ordinem disposita continuantur prorsus ab ε usque ad ω litteram: f. 3ν ευκοπως facile / f. 6r ωμοσαν iuraverunt. 16
- 2. ff. 6r-17v XXXVIII Capitula rerum occupant, quorum inscriptiones hae sunt :

Πεοὶ θεῶν De diis¹⁷
 Πεοὶ οὐρανοῦ De caelo

Πεοὶ ναὧν
 Πεοὶ ἑορτῶν
 Πεοὶ ἑορτῶν
 Πεοὶ θεωριῶν
 Πεοὶ ἀνέμων
 De spectaculis
 De ventis

7. Πεοὶ μελῶν ἀνθοωπίνων De membris humanis

16. De quibusdam verborum vocibus, quas glossarium exhibet, ut indicativus praesens ages, bibes eqs., v. G. Flammini, Prolegomeni alla Recensio Plenior degli ,Hermeneumata Pseudodositheana', GIF 42, 1990, 10 sq. et V. Väänänen, Introduzione al Latino Volgare, trad. it., Bologna 1974², 92.

17. Hoc capitulum magnam partem edidit Valckenaer 113.

PRAEFATIO

8. Περί φύσεως De natura 9. Περί βρωμάτων De escis 10. Περί ποτοῦ De potione 11. Περί δευτέρας τραπέζης De secunda mensa 12. Περί πρέως De carne 13. Περί λαγάνων De oleribus 14. Περὶ ἰγθύων De piscibus 15. Περὶ ὀρνέων De avibus 16. Περί τετραπόδων De quadrupedibus De serpentibus 17. Πεοὶ ἑοπετῶν De habitatione 18. Περὶ οἰχήσεως 19. Περὶ πόλεων De civitatibus 20. Περί ἐνδομενίας De supellectili 21. Περί ἱματίων De veste 22. Περί χρωμάτων De coloribus 23. Περί χρυσέων De aureis 24. Περί ἀργυρέων De argenteis 25. Περί χαλκέων De aereis De ferro 26. Περί σιδηρέων 27. Περί ὀστρακίνων De fictilibus 28. Περί σκυτίνων De pellibus 29. Περὶ φιλοπονιῶν De studiis 30. Περί τεχνιτῶν De artificibus

33. Περὶ στρατιᾶς
 34. Περὶ ἀρχόντων
 35. Περὶ συγγενείας
 36. Περὶ ναυτιλίας
 37. Περὶ ἰατρικῆς
 38. Περὶ ζωδίων ιβ΄
 De militia
 De cognatione
 De navigatione
 De medicina
 De signis XII

31. Περί δένδρων

32. Περί γεωργίας

Hic autem operae pretium est commemorare a codice L additamenta glossematica aliquot exhiberi, quae eiusdem recensionis ceteri libri omiserunt:

De arboribus

De agricultura

f. 7r ναοί aedes / templa f. 7v θύτης popinarius / aruspex f. 7v εὐχή votum / oratio f. 8r παῖς infans / puer

f. 9r ἀγκύλαι concavae / popl<it>es f. 13r χώνη infidibulum / traiectorium

f. 13r καφπόδεσμος fasciolae / articlare

f. 13ν περιαυχένιον	liliolum / liliocatena
f. 13ν κοχλιῶρυξ	ligula / linguella
f. 14r δρέπανον	falx / runcilio
f. 14r ἄμμη	rutrum / marra
f. 14r μοχλός	vectis / serratorium
f. 14r ὀβελίσκος	veru / subula
f. 14r κνημῖδες	ocreae / tibiales
f. 14v βῖκος	fidelia / doliolum
f. 14ν ἡνίαι	habenae / retinacula
f. 14ν διφθέραι	membranae / pelles
f. 15r μαθηταί	discentes / discipuli
f. 15r διόρθωσις	emendatio / correctio
f. 15r κοπεύς	malleator / incisor
f. 15r ἀκονήτης	cotiarius / samiator
f. 15ν μυρίκη	tamaricium / myrice
f. 15ν βάτος	sentis / rubus
f. 15ν βουνός	acervus / collis
f. 16r στιβή	stipa / bolumaca
f. 17r κύματα	fluctus / undae
f. 17r χλύδων	unda / dilutio
f. 17r σύντονον	validum / non remissum

Huc addendum puto, quod unus ms. L in capitulo, quod De supellectili inscribitur, glossam palaeotheodiscam bettibret exhibet: f. 12v ονηλατον (1.: ἐνή–) sponda bettibret, atque in capitulo, quod De agricultura inscribitur, glossam tittiri, quae medii aevi additamentum videtur: f. 16r γιγαφτον tittiri granillum.

3. ff. 17v-21v Divi Adriani sententiae occupant, quas ad ius civile pertinentes ipse princeps dixit, epistulaque eiusdem ad matrem et saeva lex illa, quam antiqui in parricidas statuerunt; quae argumenta, si undecimam duodecimamque sententiam atque epistulam excipias, Stephani quoque recensio continet (cf. Goetzius CGL 3, 387, 10-390, 33). Subiungendum autem videtur de parricidis legis interpretationem Graecam tantummodo, eamque cum Stephani interpretamentis conspirantem, ab exemplari Scaligerano esse servatam (cf. Goetzius l.c. p. 108). Mihi ad postremum in luce collocandum videtur nonnullas sententias adnotationibus ad multiplices et iuridicas quaestiones pertinentibus

praeditas Cuiacium quidem primum evulgavisse, ¹⁸ sed Goldastum codice Sangallensi nixum hermeneumaton hanc partem universam edidisse, ¹⁹ adiuncto vero, ut Boeckingius in editione sua hunc reprehenderet, quod iis edendis parum diligenter incubuisset. ²⁰

- 4. ff. 21v-26r Aesopiae fabulae, omissis inscriptionibus Graecis, tantum his titulis Latinis ornatae occupant: 1. De cervo; 2. De mure; 3. De muribus et mustelis; 4. De patre familias; 5. De cattuna; 6. De leone; 7. De infirmo; 8. De cornice; 9. De corvo; 10. De puero; 11. De cane; 12. De rana; 13. De asino et lupo; 14. De tauro; 15. De homine et leone; 16. De culice; 21 17. De formica; 18. De mure rustico et urbano; quos vero apologos praeter decimum sextum Parisinus quoque ille codex interpretatione Latina Graecam antecedente atque alio ordine extante servavit,22 ut hac concordantium locorum tabella facile ostendi potest: L1 = P1; L2 = P2; L3 = P7; L4 = P8; L5 = P9; L6 = P11; L7 = P12; L8 = P10; L9 = P3; L10 = P4; L11 = P5: L12 = P6: L13 = P13: L14 = P14: L15 = P15: L17 = P17; L18 = P18. Getzlaffius autem, cum erudite inspexisset, quibus ex fontibus hae fabellae manarent, et apologum, qui De patre familias inscribitur, et eum, qui De asino et lupo, adseveravit a Pseudodositheo tantummodo esse traditos. De prioribus autem fabularum editionibus
 - 18. Cf. Cuiacius XIV 33; XXI 5-7; 9-10.
- 19. Cf. M. H. Goldastus, Dosithei magistri liber tertius continens Divi Adriani Imp. sententias et epistolas, exc. P. de la Roviere 1601.
 - 20. v. Boecking XI, n. 3.
- 21. Fabula, quae *De culice* inscribitur, a Parisino Latino 6503 tradita non est.
- 22. Aesopicas recensionis Parisinae fabulas edidit A. M. Boucherie, Έρμηνεύματα καὶ καθημερινὴ ὁμιλία de Julius Pollux, Notices et extraits des manuscrits de la bibliothèque nationale et autres bibliothèques 23, 2, 1872, 501 sqq.; eiusdem v. praeterea Note additionelle sur les ἑρμηνεύματα et la καθημερινὴ ὁμιλία de Julius Pollux, ibid. 27, 2, 1879, 457–475.

illud admonendum puto, e codice Leidensi primam cum duabus ultimis Valckenaerium, codicibus LP nixum Getz-laffium praeter quartam decimamque tertiam ceteras edidisse, Hausrathium denique iisdem testimoniis usum, omissa decima septima decimaque octava, quippe quae e Babrio fere ad verbum haustae essent, textum tantummodo Graecum critice instruendum curavisse; huc mihi est curae addere, quod Boeckingius tantum codicem L adhibuit, cum liber P nondum esset repertus.

5. ff. 26r-31v Tractatus de manumissionibus sive disputatio forensis continetur, quam omisso initio diversae recensionis exemplar Scaligeranum numero 61 distinctum tradidit (ff. 92r-95r), quocum codex Parisinus artissimo vinculo consonat (f. 4va Iuris civilis δικαιου πολιτικου – a libertis απεληυθερων = Scalig. ff. 92v-92r; cf. Goetzius *l.c.* 102, 8-103, 7/103, 8-108, 4). Praetereundum autem puto, quid philologi deinceps de iurisperito exquirendo senserint, ex quo fragmentum esset excerptum; alius enim alia usus ratione Ulpiano, Gaio,²³ Paulo,²⁴ Pomponio,²⁵ Marciano,²⁶ Cervidio Scaevolae²⁷ id adsignandum confessus est. Equidem, ne plura de hac quaestione dicam, tantum hoc adfirmaverim, Tractatum iuridicum exeuntis secundi p. Chr. n. saeculi esse, praesertim cum semel hic iuris interpretes Proculus et Octavenus, semel illic Neratius Priscus et Iulianus nominentur. De prioribus autem editionibus hoc satis sit explanare: Pithoeus editionem principem huius tractatus, in qua

^{23.} v. H. E. Dirksen, Die römisch-rechtlichen Quellen des Magister Dositheus, Hinterlassene Schriften II, Leipzig 1871, 396.

^{24.} K. Lachmann, Versuch über Dositheus, Kleinere Schriften zur Classischen Philologie II, Berlin 1876, 214 sq.

^{25.} v. M. Voigt, Die Lehre vom ius naturale, aequum et bonum und ius gentium der Römer, Leipzig 1856, 617.

^{26.} F. G. Savagnone, L'autore del cosidetto frammento dositeano, Annali del Circolo Giuridico di Palermo 27, 1896, 77 sq.

^{27.} Cf. Ph. H. Huschke, Iurisprudentiae anteiustinianae quae supersunt, Lipsiae 1879⁴, 422 sq.

sola verba Latina exhibentur, ex codice Parisino curavit,²⁸ non ex Scaligeri apographo, ut falso quidem Boeckingius significavit;²⁹ eundem deinde Matthias Roever Leidensi codice et apographo Scaligeri nixus edidit;³⁰ editores denique qui secuti sunt, iique tantum in contextum Latinum curam laboremque impendentes, alii Pithoei, alii Roeveri, alii Boeckingii editionem repetierunt.³¹

- 6. ff. 31v-33r Hygini Genealogiam vel potius ipsius frustula continent. Aliquot enim capitula in Genealogia desiderari, facillime ex eo ostendi potest, quod plurimae enarrationes interciderunt ex iis fictis fabulis, quae tamen in praefatione percensentur (ff. 31v-32r). Tantum vero post capitulorum indicem exhibentur, quae ad Musas, ad deorum XII nomina, ad VII zodiaci dies, ad signorum XII nomina cum eorum enarratione nec non, lacuna usque ad verba extrema fabulae de Tantalo interposita, ad Philyram et Ulixem pertinent. Continuo altera lacuna patescit, quae latius se pandit. Genealogiae autem has miseras reliquias primum Augustinus van Staveren edidit,³² tum non satis diligenter Schmidtius,³³ denique quinquaginta annos post Rose, qui
- 28. P. Pithou, Fragmenta quaedam Papiniani Pauli Ulpiani Gaii [...], Lutetiae, ex off. Rob. Stephani, 1573, 113-115.
 - 29. Cf. Boecking XXIV; de hac quaestione v. Goetz XIII.
- 30. M. Roever, Fragmentum veteris Iurisconsulti de iuris speciebus et de manumissionibus, quod servavit Dositheus magister [...], Lugduni Batavorum 1739.
- 31. Cf. F. A. Schilling, Dissertatio critica de fragm. iur. Rom. Dositheano, Lipsiae 1819; P. Krueger, Collect. lib. iur. anteiust. II, Berolini 1878, 149–157; Huschke 422–432; E. Seckel-B. Kuebler, Iurisprudentiae Anteiustinianae reliquiae I, Lipsiae 1908, 419–428; J. Baviera, Fragmentum incerti auctoris quod vulgo Dositheanum dicitur, FIRA, Florentiae 1940, 617–621; P. F. Girard-F. Senn, Textes de Droit Romain I, Toulouse 1967, 464–468.
- 32. A. van Staveren, Hygini genealogia e Dositheo, Misc. Obss. Critt. IX, 1738, 413-424.
- 33. M. Schmidt, Hygini Fabulae, Jenae 1872, de cuius editione hanc censuram effatur H. I. Rose, Hygini Fabulae, Lugduni Batavo-

contextui Graeco tantummodo vacavit, quod, ut eius fere verbis utar, interpretatio Latina ex Graecis non optime facta esset.³⁴

- 7. ff. 33r-37v de bello Troiano epitome vel dicam Iliadis compendium occupat, quod primum a Valckenaerio editum³⁵ postea Rose Hygino adscribendum censuit.³⁶ Enarratio autem a libro Iliadis septimo, id est a libro littera H distincto, his verbis lacunosa incipit:*** Ἑλενος ὂς πάντοτε μαντικῆς πίστιν τοῖς Τοωοίν παρεῖχεν / Helenus qui semper divinitatis fidem Troianis praestabat; dehinc autem usque ad extremum librum progreditur, qui ampla lacuna afficitur.
- 8. ff. 37v-39r Cotidiana Conversatio occupat, quae inscriptione Incipit hermeneumata $j\delta \div Libri~XII$ praedita est, cuius signa $j\delta \div$ legenda esse id est recte censuit Lachmannus. Quae vero verba haud dubie magnam quaestionem proponunt, ex quot libris vel partibus olim interpretamenta Pseudodositheana constiterint, quaeque igitur Leidensis recensionis antiquissima compages conformatioque fuerit. Nam, cum XII nota duodecimum librum significet atque VIII tantum libri in codice enumerentur, id est glossarium verborum ad litterarum ordinem digestum, lexicon ad rerum capitula ordinatum, Adriani Sententiae, Aesopiae Fabulae, Tractatus iuridicus, Hygini Genealogia, Iliadis brevis enarratio et Cotidiana Conversatio, subducta ratione

rum 1967³; XIX: "Mauricius Schmidt [...], de quo nolim acerbius dicere, ne videar eius ruinis velle me altiorem tollere; sed mihi quidem videtur, dum omnia studet emendare, pleraque corrupisse. ego num melius fecerim, lectoribus iudicandum relinquo".

^{34.} v. Rose 172.

^{35.} Valckenaer 116 sqq.; hoc loco pretium operae est commemorare O. Jahn, Griechische Bilderchroniken, Bonn 1873, 102-111: et 121-122, qui Boeckingii epitomes editionem repetiit.

^{36.} H. I. Rose, An unrecognized Fragment of Hyginus, CQ 23, 1929, 96-99.

^{37.} v. Lachmann 198, n. 3.

^{38.} De ceteris diversarum recensionum colloquiis v. Flammini 30.

fit ut IV libri desiderentur, quos Goetzius inter Hygini Genealogiae lacunam illam atque Iliadis epitomes initium ipsum quoque lacunosum interponendos putaverat.³⁹ Idem autem philologus eos quattuor tractatus, qui desiderantur, id est Niciarii interrogationes et responsiones, Carfilidis interrogationes et responsa,⁴⁰ Responsa sapientum, Praecepta in Delphis ab Apolline in columna scripta, apud Stephani recensionem invenit (cf. CGL 3, pp. 384-87) atque iisdem his lacunam codicis Leidensis supplendam suspicatus est. Equidem ab hac sententia quamvis subtiliter acuteque elucubrata ob hanc rem dissentio, quod, quamvis nonnulla Leidensium interpretamentorum argumenta eadem atque illa Stephani sint, attamen ad redintegrandum Leidensem codicem nullo modo Stephani recensionem valere iudico: etsi concesserim libros, qui a Stephano recensioneque Leidensi traditi sunt, alicui auxilio nobis fore, ut animo fingere possimus, quae compages conformatioque primitus interpretamentis Pseudodositheanis fuerit, quorum membra simili ratione ac Pentheus ille fabulosus, ut exemplo ficto utar, dilacerata videantur. Ceterum cum non modo lexici praefatio glossarii mentionem habeat, sed etiam Adriani Sententiae duos priores libros, id est glossarium et lexicon, memorent, hermeneumaton Leidensium argumenta in tres libros distribuenda puto; primus enim glossarium, alter lexicon, tertius sex reliquas partes continet. Itaque quae Goetzius coniecit, lacunam inter Hygini Genealogiam compendiumque Iliadis illis recensionis Stephani quattuor libris explendam esse, mihi nulli subsidio esse potuerunt, ut recensionem Leidensem proferrem augeremque.

v. Goetz XVI.

^{40.} Interrogationes et responsa Carfilidis, cuius mentio tantum hic occurrit, B. E. Perry, Secundus. The Silent Philosopher, New York 1964, 5, cum Secundo illo neopythagoricae sectae sectatore coniungit. De hac re v. etiam Flammini 29.

Sangallensis 902

Hic ms., cuius Graecus textus uncialibus litteris, Latinus minusculis exaratus est, exeuntis noni ineuntisque decimi saec. est. Argumenta quae continet, haec sunt:

- 1. ff. 2r-19v Ars grammatica Dosithei magistri.
- 2. ff. 19v-27v Hermeneumata Pseudodositheana, quae hac ratione tradita sunt: a) ff. 19v-23v Capitula rerum; b) ff. 23v-27r Divi Adriani sententiae; c) ff. 27r-27v Aesopiarum fabularum praefatio, quam prima verba fabulae sequuntur, quae De cervo inscribitur.⁴¹

Quamquam ms. S ex aliqua parte, ut facile intellegi potest, eandem rerum materiam atque codex L exhibet, distincte tamen dicendum censeo primas Sangallensis glossas, id est μοσχτομος (1.: μοσχο –) victimarius, μάντις divinus, προφήτης ariolus e.q.s., capitulo subsignatas, quod De officiis inscribitur -quem titulum ceterum codex L non testatur-, eisdem respondere, quae apud L codicem in tertium capitulum congregatae sint, quod Πεοί ναῶν De aedibus / templis inscribitur. Quod autem ad ceteras capitulorum inscriptiones spectat, mss. LS inter se different, quod S omissa Graeca modo tantum Latinam dictionem exhibet (De natura: cf. 8L), modo tantum Graecam omissa Latina (Περὶ σκυτίνων: cf. 28L; Περὶ φιλοπονιῶν: cf. 29L; Περὶ γεωργίας: cf. 32L; Περὶ στρατιᾶς: cf. 33L; Περὶ ἀρχόντων: cf. 34L; Περὶ συγγενείας: cf. 35L; Περὶ ναυτιλίας: cf. 36L; Περὶ ἰατρικῆς: cf. 37L; Περὶ ζωδίων: cf. 38L); huc accedit, quod S has diversas lectiones exhibet: De ferreis: 26L De ferro; De vestimentis: 21L De veste; De artificiis: 30L De artificibus. Praeterea in lexico non modo in Sangallensi additamenta glossematica codicis Leidensis, quae supra percensuimus, sed etiam hae glossae desunt, quas Leidensis habet:

^{41.} De ceteris argumentis, quae liber Sangallensis exhibet, v. G. Scherrer, Verzeichnis der Handschriften der Stiftsbibliothek von St. Gallen, Halle 1875, 316.

L		S
f. 8r : οὖλαι	crispi	f. 20r : crispi (post τοίχες capilli)
f. 11r : κύκνος	ansar / olor	desunt
f. 15v : φαχῆ	lenticla	f. $23r : \varphi \alpha \kappa \epsilon (1.: - \kappa \tilde{\eta})$ pisum
πίσος	pisum	
f. 15v : ὕπατοι	consules	desunt
f. 16r : ἡγεμών	dux	f. 23r : ἡγεμών praefectus
ἔπαοχος	praefectus	•

Ad summam praeter has differentjas ms. S non exhibet capituli primi et secundi glossas, id est eorum capitulorum quae Περὶ θεῶν De diis et Περὶ οὐρανοῦ De caelo inscribuntur, atque eas quoque, quae in capitulum tertium congregatae, quod inscribitur Περὶ ναῶν De aedibus / templis, inter initium huius et verba θύτης poponarius / aruspex comprehenduntur. Sangallensis autem interpretamenta, additis Adriani sententiis, usque ad fabulae exordium procedunt, quae De cervo inscribitur (f. 27v = L f. 22v): Ἑλαφος εὐμεγέθης ὥρα θέρους δίψη λειπόμενος παραγίνεται ἐπί τινα πηγὴν διαυγῆ καὶ βαθείαν, καὶ πιὼν ὅσον ἤθελεν, προσεῖχεν τῆ τοῦ σώματος <ἰδέα> καὶ μάλιστα μὲν ἐπήνει τὴν φύσιν τῶν κεράτων ἀνατεταμένων τε εἰς πολὺν ἀέρα ***

Cervus bonae magnitudinis aestivo tempore siti deficiens advenit ad quendam fontem limpidum et altum, et cum bibisset quantum voluerat, adtendebat a<d> corpori<s> e<ffigiem> et maxime quidem laudabat naturam cornuorum excelsissimam in multo aere ***

Ex iis argumentis quae protuli iam liquere credo codices LS non ex eodem apographo manavisse; nihilominus duobus locis ita consentiunt, ut ab uno archetypo descendisse videantur; hoc enim persuadent hae glossarum inversiones, quae etiam ceteris recensionis Leidensis testimoniis communes sunt: σίελος medulla μυελός saliva in capitulo quod De membris humanis inscribitur; τοξότης capricornus αἰγοκέρως sagittarius in capitulo extremo lexici, quod De signis inscribitur.

Harleianvs 5642⁴²

Ms. H eiusdem fere aetatis ac Sangallensis est. Argumenta quae continet, ut in Leidensi, in quattuor columnas distributa sunt. Haec sunt:

- 1. ff. 1r-4r verborum glossarium inscriptione *De oratore* praeditum occupat, quod voces Graecas in litteras notasque Latinas translatas et Latinas voces ad litterarum ordinem digestas exhibet. Cumque hoc glossarium Leidensi simile sit (cf. e.g. ff. 1r-2r prasso ago prassis agis [···] categoresis accusabis [···] pino bibo [···] ado canto adis cantas [···] carizome dono e.q.s.), attamen animadvertendum puto a diversa recensione profluxisse.
- 2. ff. 4r-9r grammaticas exercitationes continent; a f. 4r autem usque ad extremum Graecae voces litteras notasque suas habent.
- 3. ff. 9r-23v ars grammatica occupat, quae inscriptione *Incipit Grammatica Dosithei* praedita est.
- 4. ff. 24r-25v capitula rerum continent, quae ab undecima glossa ἄφουρα seges ad capitulum pertinente, quod Περὶ γεωργίας De agricultura (cf. 32L) inscribitur, initium sumunt; capitula autem sequuntur, quae in Leidensi numeris 33-38 signavimus, quorum 34-38 capp. omissis, ut in Sangallensi, Latinis inscriptionibus, Graecas tantummodo servant.
- 5. ff. 25v-28r Divi Adriani sententiae occupant, quae ante legem de parricidis lacunam exhibent, qua imperatoris rescripta 11-13 maximamque partem ipsius epistula ad matrem interciderunt (cf. L f. 20r υίοῦ αὐτῆς filii sui f. 21v ἵνα τάχιον ut celerius = S ff. 26r-26v).
- 42. De hoc ms. v. K. Krumbacher, Eine neue Handschrift der Grammatik des Dositheus und der Interpretamenta Leidensia (Codex Harleianus 5642), Aus d. Sitzb. d. philos.-philol. u. hist. Cl. d. kön. bayer. Akad. d. Wiss., Heft 2, 1883, 193–203 et Eine neuer Codex der Grammatik des Dositheus, RhM 39, 1884, 348–358.

- 6. ff. 28r-29r Aesopiarum fabularum praefatio occupat (= LS νῦν οὖν nunc ergo μύθου ἄρχομαι ἀπὸ ἐλάφου fabulam incipiam de cervo); in Harleiano vero desideratur exordium huius fabulae, quod Sangallensis exhibet.
- 7. ff. 29r-33v: Πεοὶ ὁμιλίας καθημερινῆς De sermone cotidiano (cf. Goetzius l.c. pp. 108-116 = pp. 638-644). Hoc colloquium diversae recensionis est.
- 8. f. 34r exercitatio grammatica de accentu tractans occupat (cf. GL 7, 379, 8-830, 1).
- 9. ff. 35r-39r Dosithei grammatica, quae illius partis appendix est, quam ff. 9r-23v continent.
- 10. ff. 39r-47r capitula rerum continent, quae initium repetunt, ut in Sangallensi, a glossis μοσγοτόμος victimarius μάντις divinus e.g.s., capitulo illi subsignatis, quod De officiis inscribitur (= 3 L Πεοί ναῶν De aedibus / templis). Ceterorum autem capitulorum glossae quae sequuntur (= L 4. Περὶ ἑορτῶν De diebus festis - L 31. Περὶ δένδρων De arboribus) eaedem sunt ac codicum LS, adjuncto vero. ut alia capitula omisso Latino titulo Graecum vel omisso Graeco Latinum tantummodo exhibeant (f. 41r βοωμάτων: f. 41v Πεοὶ ποτοῦ: f. 42r Πεοὶ κοέως, ibid. Πεοὶ λαγάνων; f. 42ν Πεοὶ ἰχθύων; f. 43ν Πεοὶ ἐοπετῶν; f. 44r Περὶ πόλεων; f. 44ν Περὶ ἱματίων; f. 46r Περὶ σχυτίνων, ibid. Πεοὶ φιλοπονιῶν; f. 45r De coloribus), deinde alia cum Sangallensi consentiant (f. 45v De ferreis; f. 46v De artificiis). denique alia vel a Leidensi vel a Sangallensi discrepantes lectiones testentur (f. 42v Πεοὶ ὀονέων Nomina avium: LS [···] De avibus; f. 43v Περί οἰχήσεως De aedificiis : LS [···] De habitatione). Praeterea animadvertendum puto post capitulum, quod Περί δένδρων De arboribus (= L 31) inscribitur, in f. 47r esse traditum illud, quod Περί γεωργίας De agricultura (= L 32) inscribitur, cum primis decem glossis άγοός ager – χοιλάδες (ms. χοιλεθες = S) valles, quas undecima aoovoa seges ceteraeque eiusdem capituli alio loco codicis (f. 24r), ut supra explanavimus, sequuntur.

Itaque ex interpretamentorum ordine, quae codex Harleianus exhibet, maximeque ex iis lectionibus, quae codices HS devinciunt, hac ratione mihi concludendum videtur, cum mss. HS ducti ab eodem apographo essent, illud tamen tum ipsum non fuisse iam integrum, cum ab eo Harleianus describeretur -ceterum haud dubie id mutilum tum ipsum fuisse videtur, cum Sangallensis ipse dehinc describeretur, ut facile ex lacuna intelligi potest, qua libri secundi praefatio nec non glossae Πεοί θεῶν De diis - θύτης poponarius aruspex a Leidensi traditae interciderunt (cf. Goetzius l.c. pp. 8, 20-10, 4)-; in apographo deinde desiderata nonnulla alia folia esse, lacuna Harleiani persuadet, qua tres Adriani Sententiae ipsiusque epistula ad matrem exciderunt, quas vero Sangallensis continet. Praeterea apographum discerptum quoque esse, ex eo facile ostendi potest, quod Harleianus ordinem capitulorum perturbatum exhibet. Itaque ex iis argumentis quae protuli, haud absurdum inferre videtur ea. quae a Sangallensi tradita sunt, paulo antiquiora esse quam quae ab Harleiano.

Monacensis 60143

Hic ms. quoque, codicibus SH fere aequalis, hermeneumata Pseudodositheana in quattuor columnas distributa tradidit.

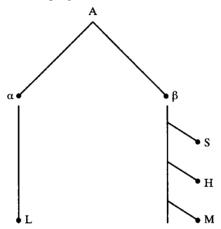
- 1. ff. 59r-61r capitula rerum occupant, quae a glossis ἄρουρα seges incipiunt et usque ad capitulum procedunt, quod omissa interpretatione Latina Περὶ ζωδίων (= 38 L) inscribitur. Pluribus igitur verbis mihi non opus esse liquet, ut probem codicem M eadem capitula atque H in ff. 24r-25v continere, sed non ea, quae ille liber in ff. 39v-47r exhibeat. Hos autem codices ab eodem apographo esse ductos, ex eo demonstrari potest, quod in utrisque, ut etiam in Sangallensi, Latinae capitulorum 34-38 inscriptiones omissae sunt atque ea glossa χιλίαρχος (M f. 59v = H f. 24r),
- 43. De hoc ms. v. praesertim G. Loewe, Prodromus corporis glossariorum Latinorum, Lipsiae 1876, 207 et Keil 366.

quae illius capituli est, quod Περὶ στρατιᾶς (= 33 L) inscribitur, sine Latina interpretatione extat- quae vero lacuna ad Sangallensem quoque pertinet-, cum Leidensis χιλίαρχος tribunus habeat (f. 16r). Quod igitur ms. M ea rerum capitula non servavit, quae liber H, argumento est iam nonnullis aliis foliis mutilatum illud apographum fuisse, ex quo ipse describeretur.

- 2. ff. 61r-66v Adriani Sententias cum Aesopiarum Fabularum praefatione continent. Huc addendum puto, quod Monacensis quidem omnia Adriani rescripta eadem ratione ac codices LS exhibet, sed ipsius epistula ad matrem post illa verba $\mathring{\text{u}}$ va $\mathring{\text{u}}$ taziov ut celerius (f. 66v) praecisa est, cum in Harleiano, ut edocuimus, lacuna ad Sententias quoque 11-13 pertineat.
 - 3. ff. 67r-82v : ex Dosithei Grammatica excerpta.

Tempus est iam ut ad rationem concludendam pergam. Cum et ms. Leidensis hermeneumata Pseudodositheana. quae in tres libros divisimus, et mss. SHM eorum partem plus minusve amplam grammaticamque Dosithei tradiderint, me non longissime a vero abesse credo, si pro certo ponam non solum interpretamenta, sed etiam artem grammaticam in illo archetypo scriptam esse, ex quo duo apographa nunc deperdita ducta sint, quae litteris α et β signavimus. Quae autem argumenta haec exemplaria continuerint, facile expedire iis possumus, quae mss. LSHM exhibent; nam in apographum α hermeneumata tantummodo sunt transscripta, in alterum pars eorum atque Dosithei grammatica, quam unus codex S, qui inter ceteros optimum locum ad eam comparandam obtinet, integram restituit. Ex α exemplari igitur Leidensis ductus est, ex \beta mss. SHM, qui sunt ramus alter familiae Leidensis. Cum vero in mss. SHM illa hermeneumaton pars alia atque alia ratione tradita sit. si consideres quidem, quot sententiae Adriani Harleianus adversus Sangallensem, quotque capitula rerum Monacensis adversus Sangallensem et Harleianum exhibeat, quoque denique ordine perturbato ipsa in Harleiano servata sint, colligendum puto apographo β fortunam adversam variosque casus contigisse, quippe quod deperditis etiam atque etiam nonnullis foliis non eandem formam faciemque iam exhiberet, quotiens subinde ex eo singuli mss. SHM describerentur.

Has tandem necessitudines vicissitudinesque liceat subiuncto stemmate depingere.

Restat iam solum ut de rationibus quas in textu constituendo secutus sim pauca commemorem. Primum omnium in Adriani Sententiis, in Fabulis et in Tractatu de manumissionibus saepe haec signa () inusitata adhibui, quibus diversarum recensionum particulas inclusi, non textus integrandi gratia, sed potius ut subicerem, quomodo recensionis Leidensis loci corrupti a Stephano vel a fragmento Parisino traditi essent.

In apparatu autem instruendo silentio plerumque transii quae vocalibus aut diphthongis scribendis aut litterarum permutationibus peccata sunt. Hoc vero loco paucis exemplis Leidensis errores tantummodo commemorandos puto:

- 1. υ pro ι: f. 8r ηλυκια; f. 13r χυτων; f. 15r δυδασκαλια.
 - ι pro υ: f. 7r ουρανοι; f. 10ν κρομια; f. 17r τραιμα.
- 2. ι pro ει: f. 3r μιζον, πρασσις; f. 7ν ποσιδωνια, νηστια, δρομις.
- 3. υ pro οι: f. 3r λυπα; f. 5r ουζος.
 - οι pro υ: f. 3r ποινθανεται; f. 10r καφοια.

```
4. ε pro αι: f. 4ν ξενι; f. 17r τριτεον, τεταρτεον.
αι pro ε: f. 3r επρασσεται, πιεται; f. 4ν ουδεποται.
αι pro η: f. 12ν χωμαι; f. 13ν αιθμος; f. 15ν ελαται.
αι pro ι: f. 11r χωλαιοι (l.: κολίοι).
5. ο pro ω: f. 3r πραξοσιν: f. 14ν γλοσσίδες.
ω pro ο: f. 3r πωμπη; f. 9ν περιφωρα; f. 16ν υπατιχως.
ου pro ω: f. 4r θυρουρος; f. 17ν ουδιον (l.: ἀδεῖον).
6. ε pro η: f. 10r χρετιχον; f. 10ν πεγανον, εδυοσμον, μινθε.
η pro ε: f. 5ν ψιχης; f. 11ν ληων; πηπλος.
η pro ι: f. 3r εξαυτης.
```

ι pro η: f. 3r πραξις, πραξι; f. 11ν ιμερος. ει pro η: f. 8r κεφαλει; f. 11ν σαλπει.

Archetypum autem maiusculas olim litteras exhibuisse, haec exempla ostendunt, quibus liquet librarium N et H, A et Λ , Δ et Λ , Λ et X, T et Π , T et Γ , O et Θ , TI et Π confudisse: f. 7ν παρασκευν; f. 8r πνον; f. 4ν ολοκληφοη; f. 15ν υαν (l.: ΰλη); f. 3r τλλυ (l.: ταχύ); f. 12r καιμακες; f. 4r κατεδιψεν (l.: κατέλειψεν); f. 3r τιαλιν (l.: πάλιν); f. 6ν σερατης (l.: σέραπις); f. 14r κρεατρα (l.: κρέαγρα); f. 3r ελευοεριωτερον (l.: ἐλευθε-); f. 3ν εικοτιως (l.: εὐκόπως).

Quod autem ad errores scriptorios spectat, qui in textu Latino saepius occurrunt, haec exempla subicienda puto:

```
1. b pro v: f. 3v cantabimus; f. 4r salutabit, nobum, labemus, solbe;
f. 9v olibae; f. 10r uba; f. 11r habes (l.: aves).
v pro b: f. 8r viga; f. 14r videns.
```

2. i pro e: f. 6r caelestis, terrestris; f. 6v herculis; f. 7r aedis.

e pro i: f. 9v panes; f. 10v pisces; f. 12v turres; f. 17r rates.

i pro u: f. 6v incibus; f. 7r matita.

Denique, cum ad praefationis terminum pervenerim, extremum officium idque gratissimum restat, ut gratias quam maximas agam omnibus iis doctissimis viris, quorum liberalissimo consilio et auctoritate ad editionem comparandam fructus sum, praesertim professoribus clarissimis Antonino Scivoletto, Georgio Brugnoli et Carolo Santini, quos semper colet atque observabit memor gratusque discipulus.

Ex aedibus Universitatis Maceratensis mense Martio anni MCMLXXXXI / MMIII Giuseppe Flammini

CONSPECTVS LIBRORVM

- Baviera, J., Fragmentum incerti auctoris quod vulgo Dositheanum dicitur, (FIRA), Florentiae 1940, 617-621
- Boecking, Ed., Dosithei Magistri Interpretamentorum Liber tertius, Bonnae 1832
- Boucherie, A., 'Ερμηνεύματα καὶ καθημερινή ὁμιλία de Julius Pollux, Notices et extraits des manuscrits de la bibliothèque nationale et autres bibliothèques 23, 2, 1872, 277-613
- -, Note additionelle sur les έφμηνεύματα et la καθημερινή όμιλία de Julius Pollux, ibid.; 27, 2, 1879, 457–475
- Brugmann, O., Lateinische Etymologien, RhM 43, 1888, 399–404 Capponi, F., Ornithologia Latina, Genova 1979
- Cuiacius, J., Observationum et Emendationum libri XXVIII, Venetiis 1758, XIII 31. XIV 33. XXI 5-7; 9-10
- Dionisotti, A. C., From Ausonius' Schooldays? A Schoolbock and its Relatives, JRS 72, 1982, 83-125
- Dirksen, H. E., Die römisch-rechtlichen Quellen des Magister Dositheus, Denkschriften der Berl. Akad. d. Wiss., philol.-hist. Kl. 2, 1857 = Hinterlassene Schriften II, Leipzig 1871, 392-411
- Flammini, G., Prolegomeni alla Recensio Plenior degli ,Hermeneumata Pseudodositheana', GIF 42, 1990, 3-43
- Funck, A., Glossographische Studien, ALL 8, Leipzig 1893, 369–396 Getzlaff, E., Quaestiones Babrianae et Pseudodositheanae, Bonnae 1907
- Girard, P. F.-Senn, F., Textes de Droit Romain I, Toulouse 1967, 464-468
- Goetz, G., Corpus Glossariorum Latinorum, Lipsiae 1888–1923 –, Der liber glossarum, Leipzig 1893
- Goldastus, M. H., Dosithei magistri liber III continens Divi Adriani Imp. sententias et epistolas, exc. P. de la Roviere 1601
- Hagen, H., De Dosithei Magistri quae feruntur glossis quaestiones criticae, Bernae 1877
- Hausrath, A., Untersuchungen zur Überlieferung der aesopischen Fabeln, Fleckeisens Jahrb., Suppl. XXI, 1894, 245-312
- -, Fabulae Dosithei qui vocatur Interpretamentorum libro tertio insertae, Corpus Fabularum Aesopicarum I 2, Lipsiae 1959, 120–129
- Heraeus, W., Die Sprache des Petronius und die Glossen, Offenbach 1899

- -, Zur Kritik und Erklärung der Serviusscholien, Hermes 34, 1899, 161–173
- -, Die Sprache der römischen Kinderstube, ALL 13, Leipzig 1904, 149–172
- Honoré, A. M., The ,Fragmentum Dositheanum', RIDA 12, 1965, 301-323
- Huschke, Ph. E., Iurisprudentiae anteiustinianae quae supersunt, Lipsiae 1879⁴, 422-432
- Jahn, O., Griechische Bilderchroniken, Bonn 1873, 97; 102-111; 121-122
- Keil, H.; Grammatici Latini VII, Leipzig 1880, 365-436
- Krueger, P., Collect. lib. iur. anteiust. II, Berolini 1878, 149-157
- Krumbacher, K., De codicibus quibus Interpretamenta Pseudodositheana nobis tradita sunt, München 1883, 1-68
- -, Eine neue Handschrift der Grammatik des Dositheus und der Interpretamenta Leidensia (Codex Harleianus 5642), Aus d. Sitzb. d. philos.-philol. u. hist. Cl. d. kön. bayer. Akad. d. Wiss., Heft 2, 1883, 193-203
- -, Ein neuer Codex der Grammatik des Dositheus, RhM 39, 1884, 348-358
- Labbaeus, C., Cyrilli Philoxeni aliorumque veterum glossaria Latino-graeca et Graeco-latina [...], Lutetiae Parisiorum 1679
- Lachmann, K., Versuch über Dositheus, Berlin 1837 = Kleinere Schriften zur Classischen Philologie II, Berlin 1876, 196-216
- Loewe, G., Prodromus corporis glossariorum Latinorum, Lipsiae 1876, 205-209
- Löfstedt, E., Syntactica. Studien und Beiträge zur historischen Syntax des Lateins II, Lund 1933 = 1956, 64
- Oehler, F., Dositheus und Charisius, RhM 17, 1862, 55-65
- Perry, B. E., Secundus. The Silent Philosopher, New York 1964
- Pithou, P., Fragmenta quaedam Papiniani Pauli Ulpiani Gaii [...], Lutetiae, ex off. Rob. Stephani, 1573, 113-115
- Roever, M., Fragmentum veteris Iurisconsulti de iuris speciebus et de manumissionibus, quod servavit Dositheus magister [...], Lugduni Batavorum 1739
- Rose, H. I., Hygini Fabulae, Lugduni Batavorum 1967³, 172–181 –, An unrecognized Fragment of Hyginus, CQ 23, 1929, 96–99
- Savagnone, F. G., L'autore del cosidetto frammento dositeano, Ann. del Circolo giuridico di Palermo 27, 1896, 77–91; 201–216
- Scherrer, G., Verzeichnis der Handschriften der Stiftsbibliothek von St. Gallen, Halle 1875
- Schiller, A. A., Alimenta' in the Sententiae Adriani', Studi in onore di G. Grosso IV, Torino 1971, 401-415

- -, Vindication of a repudiated Text ,Sententiae et Epistolae Adriani', Atti del sec. Convegno Internaz. della Soc. ital. di Studi del Diritto, Firenze 1971, 717-727
- Schilling, F. A., Dissertatio critica de fragm. iur. Rom. Dositheano, Lipsiae 1819
- Schmidt, M., Hygini Fabulae, Jenae 1872
- Seckel, E.-Kuebler, B., Iurisprudentiae Anteiustinianae reliquiae I, Lipsiae 1908, 419-428
- Seek, O., Inpensae, Mörtel, ALL 4, Leipzig 1887, 421
- Staveren van, A., Hygini genealogia e Dositheo, Misc. Obss. Critt. IX, 1738, 413-424
- Stephanus, H., Glossaria duo e situ vetustatis eruta ad utriusque linguae cognitionem et locupletionem perutilia [...], Parisiis, ex off. Rob. Stephani, 1573, 237-305 = Goetz, G., Corpus Glossariorum Latinorum III, Lipsiae 1892, 347-390
- Thielmann, Ph., Habere mit dem Infinitiv und die Entstehung des romanischen Futurums, ALL 2, Leipzig 1885, 48-89
- Tolkiehn, I., Dosithei ars Grammatica, Lipsiae 1913
- Väänänen, V., Introduzione al Latino Volgare, trad. it., Bologna 1974²
- Valckenaer, J. C., De Hygini fragmento Dositheano schediasma, Misc. Obss. Critt. X. 1739, 108-123
- Voigt, M., Die Lehre vom ius naturale, aequum et bonum und ius gentium der Römer, Leipzig 1856
- Vulcanius, B., Thesaurus utriusque linguae [...], Lugduni Batavorum 1600
- Wyss, B., Pseudo-Dositheus bei Reuchlin. Zur Basler Handschrift F VI 54, MH 27, 1970, 273-287

CONSPECTVS CODICVM

Codex Leidensis Vossianus Gr. Q. 7 saec. X \boldsymbol{L}

L₁ prima manus se ipsa corrigens

m. r. manus recens codicis Leidensis, fortasse Salmasii

S codex Sangallensis 902 saec. IX/X

H codex Harleianus 5642 saec. X

codex Monacensis 601 saec. X M

TABVLA SIGLORVM

FB	Fragmentum Bruxellense	(Goetz 3, 394–398)
FP	Fragmentum Parisinum	(Goetz 3, 94–108)
GAb	Glossae Abavus	(Goetz 4, 301–403)
GAff	Glossae Affatim	(Goetz 4, 471–581)
GAS	Glossarium Amplonianum Secundum	(Goetz 5, 259–337)
GB	Glossae Bernenses	(Goetz 3, 487–506)
GIuv	Glossae Iuvenalianae	(Goetz 5, 652–656)
GL	Glossarium Leidense	(Goetz 3, 398–421)
GLo	Glossae Loiselii	(Goetz 3, 474–487)
GN	Glossae Nominum	(Goetz 2, 563–597)
GNon	Glossae Nonii	(Goetz 5, 637–651)
GS	Glossae Stephani	(Goetz 3, 438–474)
GSc	Glossae Scaligeri	(Goetz 5, 589-614)
GSG	Glossae Servii Grammatici	(Goetz 2, 507–536)
GV	Glossae Vaticanae	(Goetz 3, 506–531)
GVerg	Glossae Vergilianae	(Goetz 4, 427–470)
HA	Hermeneumata Amploniana	(Goetz 3, 72–94)
HE	Hermeneumata Einsidlensia	(Goetz 3, 223–279)
HM	Hermeneumata Monacensia	(Goetz 3, 119–220)
HMp	Hermeneumata Montepessulana	(Goetz 3, 283–343)
HRČ	Hermeneumata Reginae Christinae	(Goetz 3, 549–607)
HS	Hermeneumata Stephani	(Goetz 3, 347–390)
HSen	Hermeneumata Senensia	(Goetz 3, 542–548)
HV	Hermeneumata Vaticana	(Goetz 3, 421–438)

	<Βιβλίον Α>	<liber primus=""></liber>
	ἔτι πλέον	aut amplius
	καὶ μεῖζον	et maius
	καὶ ἐλευθεριώτερον	et liberius
	καὶ πληρέστερον	et plenius
5	καὶ ὑπέρμεστον	et cumulatius
	δαψιλέστερον γάρ	largius enim
	καὶ προηλκυσμένως	et prolixius
	ἄλλως	aliter
	εὐθέως	statim/mox
10	έξαῦτις	continuo
	παραχρῆμ<α>	protinus
	πάραυτα	confestim
	ἐσπουδασμένως	properantius
	 δοίμως	mature
15	θίξει	tactu
	στιγμή	punctus
	ταχύτεφον	celerius
	ταχύ	cito
	πάλιν	iterum
20	άνωθεν	denuo
	εὐκοσμία	decor
	<Άφ> φοδίσια	Veneralia
	πυνθάνεται	interrogat
	πλούσιος	dives
25	πένης	pauper
	ἀποδώσω οὖν	reddam ergo
	τὰ λοιπά	cetera

20 Rufin. Orig. in Rom. 5, 8 quod enim nos Latini habemus ,denuo', Graeci ἄνωθεν dicunt qui sermo utrumque significat et denuo et de superioribus [...] denuo dicimus, cum eadem quae gesta sunt, repetuntur. || 22 HM 3, 171, 58; HE 3, 239, 43; HMp 3, 295, 2; GV 3, 509, 38.

Βιβλίον A Liber primus suppl. (cf. infra 354 sq.) \parallel 5 cumulatium $L \parallel$ 6 largitus $L \parallel$ 11 παραχρημ $L \parallel$ 18 τλλυ $L \parallel$ 19 ταλινι $L \parallel$ 20 ιοθεν $L \parallel$ 22 ροδισια veneratim L

2 HERMENEVMATA PSEVDODOSITHEANA

κατὰ στοιχεῖον	per litteras
πράσσω	ago
πράσσεις	ages 30
πράσσει	aget
ποᾶξον	age
ἔπρασσον	agebam
ἔπ ρασσες	agebas
ἔπρασσεν	agebat 35
ἔπρασσον	agebant
πράξω	agam
ποάξης	agas
πράξη	agat
πράξωσιν	agant 40
ἐποάξαμεν	agebamus
ἐπράσσετε	agebatis
ἔπρασσον	agebam
ἐπράσσομεν	agebamus
πράσσετε	agetis 45
πράσσουσιν	agunt
πράξωμεν	agamus
πράξατε	agite
πραξάτωσαν	agant
κατηγορήσω	accusabo 50
κατηγο ρήσεις	accusabis
κατηγορήσει	accusabit
πίνω	bibo
πίνεις	bibes
πίνει	bibet 55
πίνωσιν	bibant
πίετε	bibete
ἔπινον	bibebam

28 GGL 2, 344, 11.

```
36 επρασσοαν L \parallel 41 agebamus L_1] agba- L \parallel 44 επραξομεν L \parallel 45 agetes L \parallel 49 πραξτατωσαν L \parallel 50 κατηγοριησω L \parallel 53 πειννω L \parallel 54 πειννις L \parallel 55 πιννι L \parallel 56 πιννωσιν L \parallel 58 επιννον L
```

	ἔπινες	bibebas
60	ἔπινεν	bibebat
	ἐπίνομεν	bibebamus
	πεπώκειν	biberam
	πεπώκεις	biberas
	πεπώκει	biberat
65	πεπώκεσαν	bibebant
	πίωμεν	bibamus
	πίετε	bibetis
	πίονται	bibent
	ἄδω	canto
70	ἄδεις	cantas
	ἄδει	cantat
	ἄδουσιν	cantant
	ά σον	canta
	ήδον	cantabam
75	ἥδες	cantabas
	ἥδεν	cantabat
	ἥσαν	cantabant
	ἥσαμεν	cantavimus
	ἥσατε	cantastis
80	ἥσαν	cantarunt
	χαφίζ<0>μαι	dono
	χαρίζη	donas
	χαφίζεται	donat
	χαφίζονται	donant
85	χάو<ι>σαι	dona
	ἐχαοιζ<ό>μην	donabam
	ἐχαρίζου	donabas
	εὐκόπως	facile
	ἐ ϱαστής	amator
90	ἐπιθυμεῖ	concupiscit/desiderat

⁵⁹ επιννες L || 60 επιννεν L || 61 επιννομεν L || 67 bibetes L || 73 αδον L || 77 ηδσαν L || 78 cantabimus L || 81 χαφιζμαι L || 85 χαφοε L || 86 εχαφιζμην L

4 HERMENEVMATA PSEVDODOSITHEANA

ἐπιμέλως	diligenter	
ἐπιθές	inpone	
εἰκών	imago	
εὐκόπως	facile	
ζημία	damnum	95
ζυγόν	iugum	
ζεύγη	paria	
ζεῦξον	iunge	
ζήτημα	quaestio	
ζωγραφία	pictura	100
ζῶσιν	vivent	
ζωμός	ius	
ζώνη	semicin <c>tium</c>	
ζηλότυπος	zelotypus	
ζητεῖται	quaeritur	105
σβέσον	extingue	
ἠγόوασα	emi	
ήθέλησα	volui	
ήθέλησεν	voluit	
ήτοίμασα	paravi	110
ἠγέ ϱϑην	surrexi	
ἦρα	sustuli	
ήμέτερον	nostrum	
ήδη	iam	
ἥτησεν	poposcit	115
ήλθεν	venit	
ήνεγκεν	attulit	
ἥ ϱπασεν	rapuit	
ἠσπάσατο	salutavit	

102 Cf. falsam etymologiam ap. Isid. *Etym.* 20, 2, 32 Ius coquinae magistri a iure nuncupaverunt, quia est lex condimenti eius. Hanc Graeci zemam vocant; Char. GLK 1, 32, 10. || **103** Isid. *Etym.* 19, 33, 1. || **104** HM 3, 142, 43; HS 3, 373, 15; GS 3, 467, 9

94 ευχότιως $L\parallel$ 101 uvibent $L\parallel$ 103 simicintium $L\parallel$ 106 ζβεσον etextingue $L\parallel$ 110 parabs $L\parallel$ 119 salutabit L

120	ἥκουσεν	audiit
	ήψατ<ο>	tetigit
	θέλεις	vis
	θιγγάνει	tangit
	θοουβ<εῖ>ται	turbatur
125	θεωρεῖ	spectat
	θεραπεύει	curat
	θεομαίνει	calfacit
	θεός	deus
	θόουβος	tumultus
130	θῶμεν	ponamus
	θυρωρός	ostiarius
	θυμαντικός	animosus
	θάλλουσιν	florent
	θηλυκόν	femininum
135	θαυμάζω	miror
	ίνα τί	ut quid
	ίκανοδότης	satisdator
	ίξευτής	aucupator
	ἰχνευτής	vestigato <r></r>
140	ἰξός	viscum
	ἴχνος	vestigium
	ίδοώς	sudor
	ίκεσία	supplicatio/praefatio
	ίδεῖν	videre
145	ἴσος	aequalis
	ίδέ	vide
	ἴδιον	suum/proprium

127 GLG 2, 96, 25. || 132 HM 3, 145, 19; 174, 32; HE 3, 279, 24. || 137 GLG 2, 179, 2; GGL 2, 331, 46; HA 3, 75, 59; HM 3, 146, 64. || 138 GN 2, 569, 13 Aucupator auceps qui retibus prendit aves. || 143 Scil. de cultu rebusque sacris: Liv. 45, 5, 4 cum omnis praefatio sacrorum eos, quibus non sint purae manus, sacris arceat; Suet. Claud. 25, 5; Macr. Sat. 1, 9, 3; Cypr. domin.orat. 31.

121 ηφατ L || 123 θινσανει L || 124 θοφυβται L || 131 θυφουφος L || 137 satisdatus L || 139 vestigato L

6 HERMENEVMATA PSEVDODOSITHEANA

καλῶς	bene	
κακῶς	male	
κρατεῖ	tene <t></t>	150
κ ράζει	clamat	
κλαίει	plorat	
κλάννει	frangit	
κνήθε<ι>	scalpit	
κλείει	claudit	155
κωλύει	vetat	
κλέπτης	fur	
κοιμᾶται	dormit	
κέρδος	lucrum	
κυβευτής	stlactarius	160
κερδαίνει	lucratur	
κατέλειψεν	reliquit	
καινόν	novum	
λαλῶ	loquor	
λαμβάνω	accipio	165
λά<χ>ωμεν	micemus	
λουώμεθα	lavemus	
λῦσον	solve	
λέγει	dicit	
λόγος	verbum	170
λοιδορεῖ	maledicit	
λίαν	valde	
λαμπρόν	limpidum / clarum	
λησταί	latrones	
λίθος	lapis	175

153 HM 3, 147, 70 sqq. \parallel 154 GGL 2, 351, 25; HA 3, 76, 16. \parallel 160 HMp 3, 335, 3 stactarius = GV 3, 528, 2. \parallel 166 Scil. de ludo quodam, qui ferme apud totas Italiae regiones "morra' vel "mora' nuncupatur (cf. Schneider RE 15, 1516 sq.); Non. 2, 550; Aug. de trin. 8, 5, 8; Ptolom. Chenn. Καινή ἱστορία 4,1 ὡς Ἑλένη πρώτη ἐπενόησε τὸν διὰ δακτύλων κλῆρον καὶ ἀλεξάνδρφ λαχοῦσα ἐνίκησε

148 κατως L || 150 tene L || 154 κνηθε L || 157 κλειτγης L || 162 κατεδιψεν L || 166 λαωμεν L || 172 λαιν L

μανθάνει	discet
•	incipet / futurum <est></est>
	inquinat
· ·	habitat / manet
•	insanit
µເ ວ εῖ	odet
μῦθος	fabula
μήνυσον	nuntia
μένομεν	<m>anemus</m>
μνημεῖον	monumentum
μάγειρος	cocus
νύξ	nox
vเx∞	vinco
νικᾶ	vincit
νοεῖ	intellexit
ναυαγός	naufragus
νεχοός	mortuus
νωθοός	infirmus
νουνεχής	sensatus
νόμος	lex
ξένος	hospes
ξενίζεται	hospitatur
ξενία	hospit <i>um</i>
ξύλα	ligna
ξῦσον	rade
ξένοι	hospites
ξαίνει	carminat
	μύθος μήνυσον μένομεν μνημεῖον μάγειοος νύξ νιχῶ νιχᾶ νοεῖ ναυαγός νεχοός νωθοός νουνεχής νόμος ξένος ξενίζεται ξενία ξύλα ξῦσον ξένοι

177 Matth. 2, 13 μέλλει γὰς Ἡςῷδης ζητεῖν τὸ παιδίον: *Itala* incipit enim Herodes quaerere puerum/*Vulgata* futurum est enim ut Herodes quaerat puerum. (cf. Thielmann ALL 2, 85 sqq.; Löfstedt *Synt.* 2, 64). || 190 GL 3, 408, 20. || 193 GGL 2, 377, 41; GS 3, 451, 68. || 194 GGL 2, 377, 18; HM 3, 177, 43; HS 3, 374, 58; GS 3, 463, 45. || 202 GS 3, 441, 25; 468, 4; GLo 3, 477, 10.

177 est suppl. || 182 μινθος L || 183 nuntiat L || 184 anemus L || 191 ναυαγος L_1] ναυγος L || 198 hospitum L

ξυλοκοπεῖ οὐκ οἶδα οὐδέν οὐδέποτε ὀφείλω	defustat nescio nihil numquam debeo	205
ὀρθόν ὄνομα	rectum nomen	
οὐκοῦν	ergo	210
οὐδέπω	necdum	210
όμοῦ	pariter	
οὐκ ἀκούω	non audio	
δλόκληρον	integrum	
οὐκ ἔξεστιν	non licet	215
πεοιπατεῖ	ambulat	
πράσσει	agit	
ποιεῖ	facit	
παλαίει	luctatu <r></r>	
παίζει	ludet	220
πλύνει	lavat	
πειράζει	temptat	
πίσσα	pix	
πισσοῖ	picat	
πρωί	mane	225
πιστός	fidelis	
πόλις	civitas	
πατεῖ	calcat	
προάγει	antecedet	
πολλά	multa	230
πρόνοια	providentia	
ποοβλέπει	providet	
ὑίπτω	proicio	
ὑιγῶ	algeo	

203 GLG 2, 41, 13; GS 3, 445, 27; GLo 3, 475, 40. \parallel **224** GLG 2, 150, 27.

235	ἑ αίνω	spargo
		adlido
		cuso
	δυφῶ	sorbeo
	<u></u> δοῖζος	ictus
240	ὑέγχω	sterto
	ὑύομαι	exuo
	ὑῆμα	verbum
	σιῶπα	tace
	σῆσον	cerne
245	σεῖσον	move
	σύρισον	sibila
	στρῶσον	sterne
	σῦρον	trahe
	σφῖγξον	stringe
250	συνδοῦλος	conservus
	συνελεύθερος	conlibertus
	σύγκλητος	senatus
	συμφωνεῖ	convenit
	σύγκοινος	communis victor
255	σποδός	cinis
	συνστρατιώτης	conmilito
	σιγή	silentium
	συκοφάντης	calumniator
	τηρεῖ	servat
260	τουπᾶ	pertundit
	τοίβει	fricat
	τύπτει	ferit

237 GS 3, 444, 75. || 244 HM 3, 158, 13; GS 3, 441, 60; GLo 3, 475, 46. || 250 GGL 2, 444, 51; HMp 3, 304, 61. || 251 alias modo συναπελευθερικός (e.g. HMp 3, 304, 63), modo συναπελεύθερος (e.g. HS 3, 375, 30) || 254 Tantum hic occurrit, scil. qui ,communiter vivit'. || 261 GLG 2, 73, 40; GS 3, 449, 22. || 262 Plut. Marcell. 8, 4 τὸ γὰρ τύπτειν φερῖρε οί Ῥωμαῖοι καλοῦσιν.

τορύνη	tudicula	
τρέφει	pascit	
τρώγει	manducat	265
τίχτει	parit	
τροφή	cibus	
τοιουτότοοπον	hocmodis	
τοῦτο μέντοι	hoc tamen	
τοσούτω	tanto	270
τί ἐστιν	quid est	
τότε	tunc	
ταῦτα	ista	
τεθήτω	ponatur	
ϋπαγε	duc te	275
ύγιής	integer	
ύγιαίνει	valet	
ύλακτεῖ	lat <r>at</r>	
ύφαίνουσιν	texent	
ύπηφετοῦσιν	ministrant	280
ύπόδησον	calcia	
ύπόλυσον	exculcia	
ύπὲς τὸ δέον	superfluum	
ύμεῖς	vos	
ύποκάθισον	subsede	285
ύπέστοεψεν	redivit	
ύπήκοος	dicto obaudiens	
ύποκάτω	subter	
ύποτεθῆ	supponatur	
ύψηλόν	altum	290

263 Cf. infra 1166 (sub inscrip. De supellect.); GLG 2, 202, 54; GGL 2, 457, 31; HA 3, 79, 53; HS 3, 366, 25. || **265** HM 3, 159, 56. || **268** Tantum hic. || **276** GLG 2, 88, 46. || **281** GGL 2, 466, 5. || **282** Tantum hic occurrit. || **287** GLG 2, 48, 47; GAb 4, 330, 46 sqq.; GVerg 4, 438, 20; GAff 4, 506, 47.

273 icta $L\parallel$ 276 υπαγς $L\parallel$ 278 latat $L\parallel$ 279 texuent $L\parallel$ 282 υπαυσον $L\parallel$ 287 dicta L

	ύποφέρω	suffero
	φούνιμος	sapiens
	φονεῖ	sapit
	φίλος	amicus
295	φίλη	amica
	φιλεῖ	amat
	φίλησον	basia
	φθονεῖ	invidet
	φροντίζει	curat
300	φροντιστής	curator
	φεύγει	fugit
	φοβεῖται	timet
	φυσᾶ	sufflat
	φθειρίζει	peduculat
305	φρίσσει	horret
	φείδεται	parcet
	φήμη	fama
	φιλοπονία	studium
	χαίρει	gaudet
310	χωλαίνει	clodicat
	χοᾶται	utitur
	χοηννύει	commodat
	χοονίζει	tardat
	χυλός	sucus
315	χυτόν	fusile
	χῶμα	rudera
	Χάριτες	Gratiae
	χοηστός	suavis
	χρήσιμον	utile
320	χωρεῖ	capet

297 Tantum hic. || **304** GS 3, 459, 54; Serv. *in georg*. 3, 564. || **305** GLG 2, 69, 20. || **310** HM 3, 163, 23; GL 3, 402, 52. || **312** HA 3, 80, 58. || **316** Sing. pro plur. tantum hic occurrit; HM 3, 191, 26 chomata rudera. || **320** HA 3, 80, 67; GS 3, 441, 16.

χοῆσον	commoda	
ψῆφοι	calculi	
ψηφιστής	calculator	
ψηφίζει	computat	
ψευστής	mendax	325
ψεύδεται	mentitur	
ψοφεῖ	crepat	
ψέγει	vituperat	
ψάλλει	nablizat	
ψύλλος	pulix	330
ψυλλίζει	pulicat	
ψυχή	anima	
ψωμός	buccilla	
ψῖχες	micae	
ώραι	horae	335
ώδε	hic	
ώς θερμόν ἐστιν	dum calidum est	
ώφελεῖ	prodest	
ώς ἄρτι δύναμαι	quomodo modo possum	
ώς δοχεῖ	quomodo putat	340
ώς ἂν καθίση	quomodo sederit	
ώπλισμένος	armatus	
ὤμόν	crudum	
<u>ὥμοσεν</u>	iuravit	
ἕως ὧδε	usque hic	345
ώλίσθησεν	lapsus est	
ώδίνει	parturit	
	_	

321 GLG 2, 106, 7; GGL 3, 478, 44; HM 3, 212, 53; HE 3, 228, 49. ||
322 GS 3, 440, 57. || 329 GGL 2, 480, 1; GS 3, 457, 21; GLo 3, 486, 3. ||
330 cf. infra 1009 (sub inscrip. De avibus). || 331 GGL 2, 481, 23; HA 3, 81, 16; HM 3, 164, 50 sqq.; GS 3, 461, 50. || 333 GS 3, 467, 50. || 337 GS 3, 446, 65. || 339 Tantum hic occurrit; GS 3, 462, 2 quomodo possum ὡς δύναμαι_ || 340 aliter ap. GL 3, 404, 71 dum putat os doci. || 341 GL 3, 411, 49 mox sederit os cathise. || 345 GS 3, 466, 72.

321 commodat L \parallel 329 nabegat L_1] nave- L \parallel 330 ψυαλλος L \parallel 341 ψαλλιζει L \parallel 344 iurabit L

	ἀργίσθη	indignatus est
	ἀνήσατο	emit
350	ώσαύτως	identidem
	ὥπλισεν	armavit
	ἀνομάσθη	nominatus est
	ἄμοσαν	iuraverunt
	ἐπληρώθη τὸ <α′>	impletum est primum
355	μετὰ τῶν ἑομηνειῶν	interpretament <orum></orum>
	<Βιβλίον Β>	<liber secundus=""></liber>
	Ἐμή ἐπιμελεία	Mea diligentia
	καὶ φιλοπονία	et studio
	μετέγραψα	transscripsi
	τοῦτο τὸ βιβλίον	hunc librum
360	πᾶσιν	omnibus
	<ἀ>ξιολογώτατον·	dignissimum.
	έν τῷ πρώτῳ	In primo
	γάο	enim
	βιβλίდ	libro
365	τῶν ἑφμηνευμάτων	interpretamentorum
	ယ် ၄	quomodo
	πρῶτα	priora
	συνηνέγκαμεν	contulimus
	δήματα	verba
370	καὶ τούτων	et eorum
	ἐϰ μέρους	ex parte
	ἀναγκαῖα	necessaria
	εἰς κλ<ί>σιν	in declinatione
	ὑημάτων ,	verborum,
375	ὅπως εὐκόλως	uti facilius
	τῆς ὁμιλίας	sermoni
	τῶν ἀνθρώπων	hominum

348 ωγοισθη L || 354 α' suppl. Boeck. (cf. Praef. p. XVII) || 355 interpretament L || Βιβλίον Β Liber secundus suppl. (cf. infra 1718 sq.) || 357 φιλοπονα L || 361 ξιολο- L || 373 κλσιν L || 375 ουτως L

εὐχοησ<τ>ία ἔσται,	proderit,	
vũv oὖv	nunc ergo	
ἐν τῷ δευτέρφ	in secundo	380
βιβλίφ	libro	
ἐροῦμεν	dicemus	
ὧν καί	quorum et	
θελήσει	vult	
πρόνοια.	providentia.	385
Ήμεῖς γάο	Nos enim	
οί ἄνθρωποι	homines	
πάντες	omnes	
ζῶμεν	vivimus	
ἀπὸ θεοῦ.	a deo.	390
1. Περὶ θεῶν	1. De diis	
θεῶν ὀνόματα	deorum nomina	
θεοὶ ΐλεοι	dii propitii	
οὐράνιοι	caelestes	
ἐπ<ί>γειοι	terrestres	395
θαλάσσιοι	marini	
θεοί καταχθόνιοι	dei inferni	
Δαίμονες	Daemones	
Σκιά	Umbra	
Κρόνος	Saturnus	400
Ζεύς	Iovis	
Ζεὺς βοοντῶν	Iovis tonans	
Ζεύς ἀστράπτων	Iovis coruscans	
Ζεὺς κεφαύνιος	Iovis fulminans	
Ζεὺς μέγιστος	Iovis maximus	405
Ζεὺς κτήσιος	Iovis pecul <i>arius</i>	

391 Cap. inscr. tantum hic occurrit. || **399** Notione divina tantum hic. || **401** HA 3, 72, 28/29; HS 3, 348, 11; FB 3, 393, 31. || **406** HA 3, 82, 63: Iovis [s]pecularis; HMp 3, 290, 10 : pecunialis.

378 ευχοησια L || 382 dicimus L || 395 επγιοι L || 397 deinferni L || 406 speculariis L

	Πύλαιος	Ianus geminus
	Όρθώσιος	Stator
	Στρόφιος	Vulturnus
410	Ποσειδῶν	Neptunus
	"Ηλιος	Sol
	Χάρων	Orcus
	Πλούτων	Ditis Pater
	Σέραπις	Serapis
415	Διόνυσος	Liber Pater
	Άπόλλων	Apollo
	Άσκληπιός	Aesculapius
	Ήρακλῆς	Hercules
	Ήομῆς	Mercurius
420	Πάν	Silvanus
	Διόσκοροι	Castores
	Ποίαπος	Priapus
	Άοης	Mars
	Βαίτυλος	Abaddir
425	"Ερως	Cupido
	Καρποφόρος	Frugifer
	Έφιάλτης	Incubus
	Αἰών	Aeternus
	Δαίμων	Genius
430	Σιληνός	Nysigena
	θεάων ὀνόματα	dearum nomina
	'Ρέα	Opis
	"Η φα	Iuno
	•	

407 HMp 3, 290, 20 : θυραῖος Ianus pater. || 420 HA 3, 83, 2; HMp 3, 290, 48; HE 3, 236, 54 : ὁ Σίλβανος Silvanus. || 424 HA 3, 83, 6; HMp 3, 289, 53; GSc 5, 589, 4 : Abadir lapis (= 632, 1); Exc. ex gloss. Ayn. 5, 615, 37 : Abadir est lapis quem devoravit Saturnus pro Iove filio suo. || 426 HA 3, 83, 8; HM 3, 167, 54; HE 3, 236, 51; HMp 3, 289, 58. || 427 HA 3, 83, 9; HE 3, 286, 53; HMp 3, 290, 23; Serv. ad Aen. 6, 775 Ἐφιάλτης Graece, Latine Incubo. || 430 Catull. 64, 152 Cum nysigenis Silenis.

409 bulturnus $L \parallel$ **414** σερατης $L \parallel$ **424** βαιπύλος abaldir $L \parallel$ **430** ingenis L inuus adser, m.r.

Άθηνᾶ	Minerva	
Άφοοδίτη	Venus	435
Γή	Terra	
Τύχη	Fortuna	
Άοτεμις	Diana	
Σελήνη	Luna	
Δημήτοα	Ceres	440
Λητώ	Latona	
Ίσις	Isis	
Κόρη	Proserpina	
Μοῦσαι	Musae	
Έκάτη	Trivia	445
Μνήμη	Memoria	
'Ηώς	Aurora	
Νίχη	Victoria	
Χάριτες	Gratiae	
Μοῖφαι	Fata	450
Έοινύες	Furiae	
Άνθοφόρος	Flora	
Ἐλπίς	Spes	
Ένυώ	Bellona	
Έστία	Vesta	455
Εὐσέβεια	Pietas	
Εὐτυχία	Felicitas	
Όμόνοια	Concordia	
Ύγεία	Salus	
Ήμέρα	Dies	460
Δι' ἡμέρας	Interdies	
Νύξ	Nox	
Χθών	Tellus	
Εἰλήθυια	Nixa	
Άνδρεία	Virtus	465

⁴⁵² HM 3, 168, 19; 124, 30:anthusa; Exc. ex libr.gloss 5, 201, 23 : dea paganorum quam florentibus frumentis pagani praefecerunt. \parallel **461** HMp 3, 338, 4; GS 3, 452, 58. \parallel **464** HM 3, 168, 24.

	Πεοσεφόνη	Proserpina
	Μήτης θεῶν	Mater deum
	Άμφιτοίτη	Salacia
	Δικαιοσύνη	Iustitia
470	Νηφείδες	Nereidae
	Ποαξιδίκη	Laverna
	Λευκοθέα	Mater Matuta
	Πολυστέφανος	Feronia
	Πίστις	Fides
475	Άξία	Dignitas
	Ποόνοια	Providentia
	'Ηώς	Aurora
	"Ηβη	Iuventas
	Μαῖα	Maia
480	Σωφοοσύνη	Pudicitia
	Έντοοπή	Reverentia
	Χαρά	Gaudium
	Φήμη	Fama
	2. Πεοὶ οὐοανοῦ	2. De caelo
485	οὐρανός	caelum
	ἀστῆρες	stellae
	ἀχλύς	caligo
	νέφη	nubes
	ἐπινέφελον	nubilum
490	εὐδία	serenum
	δμίχλη	nebula

468 GLG 2, 177, 21; Exc. ex libr. gloss. 5, 242, 12 : dea paganorum quasi maritima; Fest. 437, 6 sqq. : Salaciam dicebant deam aquae, quam putabant salum ciere, hoc est mare movere. || 471 GLG 2, 121, 52; HM 3, 168, 22; Hor. epist. 1, 16, 60. || 473 GLG 2, 71, 30; HMp 3, 290, 72; Verg. Aen. 8, 564. || 478 Serv. ad Aen. 5, 134 Hebe Graece est Iuventas. || 484 HA 3, 82, 11; 83, 34; HM 3, 166, 31; 168, 58; HE 3, 235, 20 (= 241, 17) : περὶ τῶν ἐν οὐρανῷ de iis quae in caelo; HS 3, 347, 1; 27; FB 3, 393, 4; GL 3, 404, 73; HV 3, 424, 73.

S-1		
δρόσος	ros	
βροχετός	pluvia	
χάλαζα	grando	
παγετός	gelu	495
χιών	nix	
σταγόνες	guttae	
ψῦχος	frigus	
καῦμα	aestus	
ğαg	ver	500
θέρος	aestus	
φθινόπωρον	autumnum	
χειμῶν	hiemps	
ένιαυτός	annus	
μῆνες	menses	505
ήμέραι	dies	
ώραι	horae	
βροντή	tonitruum	
ἀστραπή	coruscum	
κεραυνός	fulmen	510
πρωί	mane	
ὀψέ	sero	
δείλη	vesper	
•	•	
3. Περὶ ναῶν	3. De aedibus/templis	
. *		

 Πεοὶ ναῶν
 De aedibus/temp aedes/templa

515

ἱερόν sacrum βωμός ara

θυσία sacrificium θῦμα hostia

501 HM 3, 146, 6; 169, 27; HS 3, 347, 51. || **502** GGL 2, 470, 52; HMp 3, 294, 51; genere neutro ap. GN 5, 637, 20; Varr. ap. Non. 1, 99, 15 sq. : Etesiae diutius et uberius flabant et autumnum ventosum fuerat. || **509** HV 3, 425, 61. || **514** HA 3, 83, 47; HE 3, 238, 29; HMp 3, 301, 26; HS 3, 362, 5; (addit. glossematicum tantum hic).

520	θυμιατήριον	turibulum
	στέφανοι	coronae
	ξόανα	Lares
	εἰχόνες	imagines
	άναθέματα	dona
525	ίερεύς	sacerdos
	θύτης	popinarius/aruspex
	μοσχοτόμος	victimarius
	μάντις	divinus
	ποοφήτης	ariolus
530	νεωκόρος	aedituus
	λίβανος	thus
	οἰωνοσκόπος	augur
	Πυρεῖς	Flamines
	ίεοομνήμων	pontifex
535	Σπονδοφόροι	Fetiales
	Κοούβαντες	Salii Palatini
	Κουρῆτες	Collini
	4. Περὶ ἑορτῶν	4. De diebus festis
	έορτή	dies festus
540	εὐχή	votum/oratio
	ἀργίαι	feriae
	- •	

520 Cf. infra 1171; 1279 : λιβανωτοίς turibulum. || 522 Scil. : simulacra lignea, quae numina tutelaria vel domestica vel familiaria vel privata vel patria effingebant. Hac autem notione tantum hic. || 533 HA 3, 83, 65; GLG 2, 72, 35. || 535 HA 3, 83, 67; HMp 3, 302, 8; HS 3, 362, 27; Plut. aet. Rom. 62, 279b τῶν λεγομένων, φιτιαλέων, Ἑλληνιστὶ δ' οἰον εἰσηνοποιῶν σπονδοφόων. || 536 HA 3, 83, 68; HMp 3, 302, 9. || 537 HA 3, 83, 69; HMp 3, 302, 10. || 538 HE 3, 235, 15; 239, 23; HMp 3, 294, 53; HS 3, 371, 52. De quibusdam diebus festis cf. Char. GLK 1, 34, 3 sqq.

526 post θυτης R L poponarius $L \parallel$ 527 A glossis μοσχοτομος divinus accedunt mss. SH, qui titulum De officiis, non De aedibus templis servaverunt \parallel 531 tus $SH \parallel$ 533 flamineus S_1H -neis $S \parallel$ 535 σπονδοφοφος $LSH \parallel$ 536 soli $LSH \parallel$ 537 πουρφητες $LSH \parallel$ 538 dibus $H \parallel$ 540 oratio om. $SH \parallel$ 541 post αργιαι feriae falso oratio transp. L

20

Κρόνια	Saturnalia	
Διονύσια	Liberalia	
Παναθήναια	Quinquatria	
Ποσειδώνια	Neptunalia	545
Ήφαίστια	Vulcanalia	
<Χαρίστια>	cara cognatio	
Όροθέσια	Terminalia	
νηστεία	ieiunium	
παρασκευή	coena pura	550
Νεκύσια	Parentalia	
Έστίαια	Vestalia	
έννεάς	nundinae	
Γενέθλια	Natalicia	
5. Πεοὶ θεωριῶν	5. De spectaculis	555
θεωρίαι	spectacula	
θεωρηταί	spectatores	
θέατρον	theatrum	
ἀδεῖον	odium	
σκηνή	scena	560
σαλπισταί	tubicines	
κή ουκες	curiones	
πυθαῦλαι	pythaulae	

543 Paul. Fest. 103, 11: Liberalia. Liberi festa, quae apud Graecos dicuntur Διονύσια. || 544 GLG 2, 167, 31; HA 3, 83, 76; HM 3, 171, 45; HMp 3, 294, 59; GSc 5, 614, 49; Idiom. nomin. 2, 543, 9: Quinquatrus Παναθήναια; Char. GLK 1, 548, 35; Exc.Cass. 5, 577, 22 [...] nomen ponderis vel dii qui adorantur in atriis quinque. || 546 Exc. ex libr.gloss. 5, 255, 12: Vulcanalia festivitas erat paganorum quod Graeci efestia vocaverunt. || 553 HS 3, 371, 62, ubi forma depravata ενιαι exhibetur. || 555 HA 3, 82, 13; 84, 9; HM 3, 166, 38 ὅσα ἐν τῷ θεάτρῷ quae in theatro (= HE 3, 235, 16; 239, 56).

542 αφονιαι $LSH \parallel$ **544** circuatria $LSH \parallel$ **545**–7 ποσιδωνια ulganalia neptunalia L ποσι – (πφοσι-H) vulcanalia SH neptunalia om. SH ηφεστια(-οπα SH) cara cognatio $LSH \parallel$ **550** παφασκευν L -σκεν $SH \parallel$ **552** αιστιαια LS διστι – $H \parallel$ **553** εννεως $LSH \parallel$ **554** natalitia $L \parallel$ **557** θωφηται $SH \parallel$ **559** ουδιον L -ονο SH dium $SH \parallel$ **562** cunones $SH \parallel$ **563** pythaula LSH

	χοραῦλαι	choraulae
565	κωμφδοί	comoedi
	τραγφδοί	tragoedi
	κιθαρφδοί	citharoedi
	ὀρχηστής	saltator
	χορός	chorus
570	ἀσταί	cantores
	συριστής	fisculator
	ύδοαύλης	organarius
	ψηφοπαίκτης	praestigiator
	κ ρότος	l <a>usus/manibulus
575	συριγμοί	sibilus
	στάδια	stadia
	δρομεῖς	cursores
	παλαισταί	luctatores
	παγκρατιασταί	pancratiastae
580	πύκται	pugiles
	ίππόδρομος	circus
	ίπποδοόμια	circenses
	πομπή	pompa
	ίππαφίδες	carceres
585	καμπτῆφες	metae
	λευκή	creta
	ἔξοδοι	vomitoria
	βαθμοί	gradus
	ἡνίοχοι	agitatores
590	δίιππιν	biga
	τοιίππιν	triga
	ἄρμα	quadriga

571 GN 2, 580, 22. \parallel **587** HE 3, 240, 41; HM 3, 173, 15. \parallel **590** GGL 2, 277, 11. \parallel **591** GGL 2, 459, 11

564 charaulae LSH || 565 χωλλωδοι SH || 571 συπιστης SH || 572 υδραυληασι LSH || 574 lusus LSH manibulus om. SH || 575 sibilis L || 584 ιππαφιτης SH -φυτης L || 587 ευσοδοι area LSH || 589 ηνιοχαι H || 590 di, ιππιν L ιππιν SH viga LS

έξάιππον

ἀμφιθέατρον	amphitheatrum	
θηφία	bestiae ferae	595
κυνηγοί	venatores	
μονομάχοι/ξιφήρεις	gladiatores	
πυκτεύουσιν	pugnant	
6. Περὶ ἀνέμων	6. De ventis	
ἄνεμος	ventus	600
πνοή	aura	
βορέας	aquilo	
λίψ	Africus	
νότος	auster	
ἀπαρκίας	septentrio	605
ἀπόγειος	a terra	
εὖρος	vulturnus	
ἀφηλιώτης	desolanus	
χῶρος	aqualis	
ίλιγξ	turbor	610
· •		

sexiuges

7. Περί μελῶν ἀνθρωπίνων ἄνθρωπος πόσις

7. De membris humanis homo maritus

593 Tantum hic. || **599** HA 3, 82, 14; 84, 50; HM 3, 166, 37; 172, 5; HE 3, 235, 32; 245, 30; HMp 3, 295, 10; HS 3, 354, 6; FB 3, 395, 66; HV 3, 426, 42 sq.: τῶν ἀνέμων τὰ ὀνόματα ventorum nomina. De ventorum nominibus cf. Sen. NQ 5, 16, 1 sqq.; Isid. Etym. 13, 11. || **606** HMp 3, 295, 26; GB 3, 489, 8; GV 3, 508, 32. || **607** GLG 2, 212, 42; HS 3, 354, 12; GS 3, 474, 48. || **608** Nuncupatur quoque subsolanus: GVerg 4, 437, 55; GSc 5, 596, 71; Isid. Etym. 13, 11, 2 || **609** Tantum hic et ap. HS 3, 354, 27 hac forma: equalis χῶφος. || **611** HA 3, 82, 15 sq.; 84, 65 sq.; HM 3, 166, 42 sq.; 174, 17; He 3, 235, 35; 246, 45; HMp 3, 310, 5; HS 3, 349, 7; 350, 12; FB 3, 394, 11sq.

595 bestias LSH fere LS feras $H \parallel$ 597 ξιφηφεις post gladiatores L: om. $SH \parallel$ 601 πνον $LH \parallel$ 607 ουφιος bulturnus $LSH \parallel$ 608 desolarius $LSH \parallel$ 609 aqualis adscr. m.r. L] aequalis $LSH \parallel$ 611 humanus $LSH \parallel$ 613 ποσις maritus om. SH

	γυνή	mulier
615	ἄλοχος	uxor
013	αλύχος γαμέτις	uxor
	παῖς	infans/puer
	νεανίσκος	iuvenis
	γέοων	senex
620	γραῦς	anicula
	ήλικία	aetas
	θνητός	mortalis
	ζωτικός	vitalis
	ζωή	vita
625	ψυχή	anima
	πνεῦμα	spiritus
	ἀσθμα	alitus
	φωνή	vox
	σῶμα	corpus
630	μέλη	membra
	αἶμα	sanguis
	χολή	fel
	σίελος	saliva
	μυελός	medulla
635	μύξαι	mucci
	νεῦρα	nervi
	φλέβες	venae
	κεφαλή	caput
	τοίχες	capilli
640	οὖλαι	crispi
	μέλαιναι	nigri
	πολιαί	cani

639-643 HS 3, 350, 17.

615 αλοχος uxor om. $SH \parallel$ **616** γαμετις uxor om. $SH \parallel$ **617** puer om. $SH \parallel$ **618** νεαινισχος $SH \parallel$ **620** annicula $SH \parallel$ **633**–4 σιελος medulla μυελος saliva (-ba L) $LSH \parallel$ **635** mucci om. SH μυξαι πωσσι $SH \parallel$ **636** νειφα $H \parallel$ **637** φιλεβες H beene $L \parallel$ **638** πεφαλει $LSH \parallel$ **640** ουλαι om. $SH \parallel$ **642**–3 cani om. H πολιαι rufi H πυρφαι om. H

πυρραί	rufi
πρανίον	calvaria
έγκέφαλος	cerebrum 645
βοέγμα	o <c>cipitium</c>
πο ουφή	vertix
δμήν	membranum
μέτωπον	frons
· ὀφούες	supercilia 650
ὀφθαλμοί	oculi
κανθοί	palpebrae
κόραι	pupillae
παρειαί	genae
ὄψις	facies 655
ουτίδες	rugae
စ်ထ်ဗိထပ	nasus
γνάθοι	buccae
σιαγόνες	maxillae
γένειον	mentum 660
χνοῦς	lanugo
πώγων	barba
χείλη	labra
στόμα	os
οδόντες	dentes 665
μύλαι	molae
οὖλα	gingivae
γλῶσσα	lingua
οὐρανίσκος	palatum
κιονίς	columella 670
τράχηλος	collum
•	

652 HA 3, 85, 35; HE 3, 247, 24 et HMp 3, 310, 30 : βλέφαρα [...]. \parallel **670** GGL 2, 349, 47.

645 εγκαφαλος $H \parallel$ **646** βρειμαος SH ocipitium L cipi- $SH \parallel$ **655** οφις $SH \parallel$ **656** πιτίδες $SH \parallel$ **657** φωτων L πω- $SH \parallel$ **658** γηαθοι $SH \parallel$ **660** γενυ- ον $LSH \parallel$ **661** χηους $SH \parallel$ **667** ουλαι LSH gingibae L

	7	, ,
	ὦμοι	humeri
	νῶτος	dorsum
	μασχάλαι	alae
675	κατακλεί ς	i ugulum
	φάουγγες	fauces
	λάουγξ	gurgulio
	βραχίονες	brachia
	ἀγκῶνες	cubiti
680	μύες	lacerti
	ἄρθρα	articuli
	χεῖ ίες	manus
	δάκτυλοι	digiti
	ἀντίχειο	pollix
685	ὄνυχες	ungues
	δεξιά	dextra
	ἀριστερά	sinistra
	στῆθος	pectus
	μαστοί	mammae
690	ζείζιν	dida
	βίζιν	ubera
	πλευραί	latera
	ὀσφύες	lumbi
	λαγόνες	ilia
695	κεοχίδες	costae
	<u></u> δάχις	spina
	κοιλία	venter
	ἔντε ρα	intestina
	ἐπίπλους	omentum
700	σπλήν	lien

690-1 Soran. Gynaec. 1, 44 neque pectoralibus fasciis didas constringere, ut e lacte impleri possint. Cf. Heraeus ALL 13, 165.

672 umeri $L \parallel$ 677 λαρωγξ $SH \parallel$ 678 brachium $SH \parallel$ 682 κειφες $SH \parallel$ 684 pollex $SH \parallel$ 690 ζειζιν dida om. $SH \parallel$ 691 βιζιν ubera om. $SH \parallel$ 699 επιπλοις S θπι- $H \parallel$ 700 liens L

ήπαο iecor καοδία cor πλεύμων pulmo δμφαλός umbilicus νλουτοί clunes 705 ποόσθεμα natura ἀκροβυστία praeputium πυγαί nates πρωχτός culus ἀρχός stalis 710 ὄργεις colei σάοκες pulpae vessica κύστις νεφοοί renes μηροί femora 715 γόνατα genua ἀγκύλαι concavae/popl<it>es σκέλη crura ἀντιχνήμια tibiae γαστροκνήμια surae 720 πόδες pedes ἀστράγαλοι tali πτέρναι calcanea ταρσοί plantae ἴχνος vestigium 725 μεσοδάκτυλα inter digitos

706 HA 3, 86, 19; HS 3, 351, 45; GS 3, 457, 30; GLo 3, 475, 5. || **720** HM 3, 176, 30.

703 pulmon $SH \parallel$ 706 προσθέσμα LS -τέσμα $H \parallel$ 709 προστος $L \parallel$ 712 μαρχές $SH \parallel$ 715 foemora $L \parallel$ 717 concabae LSH poples om. $SH \parallel$ 722 αστραγολοι $SH \parallel$ 723 calcania $L \parallel$ 725 ιχηος SH

	8. Πεοὶ φύσεως φύσις	8. De natura natura
	μῆκος	status
730	τύπος	forma
	ώραῖος	tempestivus
	καλός	bonus
	κομψός	bellus
	κακός	malus
735	μαχοός	longus
	μικοός	pusillus
	νᾶνος	humilis
	άδρός	grossus
	λεπτός	gracilis
740	καθάριος	mundus
	λιπαρός	pinguis
	ἀκάθαρτος	inmundus
	ἀχρός	pallidus
	κυλλός	mancus
745	χωλός	clodus
	τυφλός	caecus
	πηρός	orbus
	γλαυκός	caesius
	σιμός	silus
750	φαλακρός	calvus
	κομήτης	comatus

727 Ha 3, 82, 17; 86, 40; HM 3, 166, 45 : peri physeos anthropinis de natura humana (180, 8 de natura hominis) HE 3, 235, 38 (= 252, 24) et HMp 3, 328, 39 : Περὶ φύσεως σώματος ἀνθρωπίνου De natura corporis humani. || 729 Gloss.Cod.Sang. 4, 282, 44. || 737 HA 3, 86, 50; HM 3, 178, 41, HE 3, 250, 72, GS 3, 450, 54 : ταπεινος [...]; GGL 2, 476, 68 : χθαμαλός [...]_ || 751 HA 3, 86, 66; HM 3, 180, 58 : comatus catakomos.

727 φισις H tit. Gr. om. $S \parallel$ 731 tempestibus $LS \parallel$ 737 μανος $H \parallel$ 744 κιλλος S κιλος H macus $L \parallel$ 745 claudus $H \parallel$ 748–9 γλαυκος (γλαυρος SH) silus σιμος caesius LSH post silus $\bar{\mathbf{R}}\ L \parallel$ 750 φμακρος H carbus SH

ἀνάθοιξ	reburrus	
εὐνοῦχος	spadon	
λεῖος	levis	
πωγωνιάτης	barbatus	755
ψελλός	balbus	
κωφό ς	surdus	
πυ οτός	gibberosus	
πτίλλος	lippus	
δοαπέτης	fugitivus	760
μέθυσος	ebriacus	
κλέπτης	fur	
δίχαιος	iustus	
ἀσθενής	inbecillis	
κ ραύγασος	clamosus	765
προγάστωρ	ventrosus	
αἰσχοός	turpis	
δασύς	pilosus	
πλούσιος	dives	
μέτοιος	modicus	770
πένης	pauper	
ἐπαίτης	mendicus	
9. Πεοὶ βοωμάτων	9. De escis	
φαγεῖν	manducare	
ἐπιμήνια	cibaria	775

752 HA 3, 86, 67. || **755** HMp 3, 329, 59. || **759** GGL 2, 425, 14; GLG 2, 123, 45; HA 3, 86, 62, HM 3, 180, 39, HMp 3, 330, 5; 339, 40: μυλφός. || **761** GS 3, 446, 71: ebriacus μεθυστής. || **765** GGL 2, 354, 54; HA 3, 87, 1; HM 3, 179, 26; HMp 3, 335, 1; HS 3, 373, 56. || **766** GGL 2, 416, 38; HA 3, 87, 2; HMp 3, 330, 8; HM 3, 180, 40 et HE 3, 252, 60: πρόχουλος. || **773** HA 3, 82, 18; 87, 9; HM 3, 166, 47; 182, 61; HE 3, 235, 41; 254, 32; HMp 3, 313, 65. || **775** HA 3, 87, 11

752 rebursus $SH \parallel$ 754 leves HS_1 -bes $LS \parallel$ 761 ibriacus $SH \parallel$ 765 κραικασος $SH \parallel$ 766 προγαστορ L -στως $H \parallel$ 772 επετης LS -τηις $H \parallel$ 773 Tit.Lat. om. $H \parallel$ 774 mandurae $SH \parallel$ 775 cybaria L

	τροφεῖα	alimenta
	ἀκράτισμα	iantaculum
	ἄριστον	prandium
	δεῖπνον	cena
780	ἄρτος	panis
	σιλίγνιον καθαρόν	siligium candidum
	κιβάοιον	cibarium
	ψῖχες	micae
	ἄλευφον	farina
785	ἄλφιτα	pulenta
	<u></u> ὁόφημα	sorbitium
	ἠοτυμένον	conditum
	ζωμός	ius
	ζύμη	fermentum
790	κρέας	carne
	ἀμόν	crudum
	έφθόν	coctum
	ὀπτόν	assum
	ύπογάστοιον	abdomen
795	ὑπόπλευوον/ἀκφώμιον	armum
	ψιλόπλευρον/ὀφλάριν	ofella
	ήμικεφάλιον	semicipium
	κωλεός	colyphium
	κοπάδια	copadia

790 HA 3, 87, 27; HM 3, 187, 33; FB 3, 397, 74. || 795 Tantum hic. || 796 ὀφλάριν tantum hic; HMp 3, 314, 42; HS 3, 379, 52; GGL 2, 390, 47: ὀφέλλιον ofella. || 798 Plac. 5, 12, 5 Coliphium genus carnium quod athletae vescuntur ad corporis sanitatem ut fortes sint; Plaut. Pers. 92; Juv. 2, 53. || 799 Exc. ex libr.gloss. 5, 185, 19 Copadia particulae carnis quod Graeci κοπάδια dicunt.

776 τροφια SH -φυα L || 777 lanticulum H || 780 panes LSH || 782 cybarium L || 793 ωβτων SH || 795 υποπλευφιον armum απρωμιον L απρωμιον om. SH || 796 ψιλοπλευφον ofella οφλαφιν L: -πλειφον S υλοπλει- H οφλαφιν om. SH || 797 ειμιπεφαλιον LS -πεφμιον H semipitium LSH || 798 colusium L colo- SH

σκελίς	perna	800
ὀνύχιν	ungella	
χοوδή	corda	
κοιλίδιν	ventricellus	
μήτρα	vulva	
ο<ὖ>ϑαϱ	sumen	805
άλλάντια	lucanicla	
φυσκία	botellus	
περιφορά	mattia	
ἐγκέφαλος	cerebellus	
τυρός	caseum	810
έλαῖαι	olivae	
ψά	ova	
βολβοί	bulbi	
ποχλιοί	cochliae	
ἔλαιον	oleum	815
γάρος	liquamen	
őξος	acetum	
ἄλας	sale	
γάλα	lacte	
μέλι	mel	820
ὀπός	lasar	
σίλφιον	lasaris radicem	

801 HMp 3, 287, 42 (= 658, 17); HM 3, 218, 30 (= 653, 11). || **803** Tantum hic. || **808** HMp 3, 314, 52; Plac. 5, 115, 46 Matia intestina quae sordes emittunt, unde matiarii dicuntur qui eadem tractant aut vendunt. || **809** De genere masc. cf. Orib. syn. 4, 2; 6, 27; HA 3, 85; 28; 87, 44 et HM 3, 174, 53 : cerebellum. || **818** HA 3, 87, 52; HM 3, 184, 12; HMp 3, 314, 59; HSen 3, 543, 23; 545, 67. || **819** HA 3, 87, 53; HM 3, 175, 68; 184, 55; HS 3, 364, 12; GS 3, 470, 27.

800 penna $H \parallel$ 803 ventricellu L -lum $SH \parallel$ 805 οθας $LSH \parallel$ 806 αλλαντια S αμαντια H locanicla LS -nida $H \parallel$ 807 φοσκια LSH botellius $L \parallel$ 811 ελεαι olibae $LSH \parallel$ 812 μα $SH \parallel$ 813 βοαλβοι L bolbi $LSH \parallel$ 814 cocliae $SH \parallel$ 821 laser $S_1H \parallel$ 822 lassaris SH

825	 Περὶ ποτοῦ ποτόν πεῖν πιέ ὕδωρ 	10. De potione potio bibere bibe aquam
830	ψυχοόν χλιαρόν νεαρόν συγκεραστόν ζεστόν	frigidum tepidum recentem temperatum ferventem
835	οίνον παλαιόν ἄκρατον ὑδαρές γλυκύ	vinum vetus merum aquatum dulce
840	χρηστόν γλεῦκος γαλακτῶδες Καμπανόν Βιθυνόν	suave mustum egelidum Campanum Bithynum
845	Σιπελόν Κοητιπόν Άφοον ἄγοοιπον ἔψημα	Siculum Creticum Afrum rusticum defritum

823 Ha 3, 82, 19; 87, 57; HS 3, 364, 50; HM 3, 166, 48 (= 184, 23), HE 3, 235, 42 (= 255, 23), HMp 3, 315, 21, HS 3, 364, 50 : Περὶ ποτῶν De potionibus. \parallel 837 GLG 2, 131, 58; HM 3, 184, 44; 192, 51; Geopon. 9, 20 γλεύχους τουτέστι τοῦ χαλουμένου μύστου. \parallel 841 HA 3, 87, 71; HMp 3, 315, 51; HS 3, 364, 65; GV 3, 526, 29. \parallel 842 Tantum hic. \parallel 843 HA 3, 87, 73; HMp 3, 315, 53; HS 3, 364, 67. \parallel 844 HA 3, 87, 74; HMp 3, 315, 54; HS 3, 364, 68. \parallel 845 HA 3, 87, 75; HMp 3, 315, 57; HS 3, 364, 69. \parallel 847 HMp 3, 315, 42; GIuv. 5, 653, 21 (cf. Serv. in georg. 2, 93; Isid. Etym. 20, 3, 14).

823 ποτοι $LSH \parallel$ tit. Lat. om. $H \parallel$ 828 φυχρον $SH \parallel$ 831 temperamentum $SH \parallel$ 834 παλλιον $LSH \parallel$ 835 αγρατον $LSH \parallel$ 838 σρηστον $H \parallel$ 839 τλειχος $SH \parallel$ 840 egilidum $H \parallel$ 846 ακροιχον SH

 Πεοὶ δευτέρας τραπέζης πλακοῦς ἐγχυτοῦς 	11. De secunda mensa placenta libus	850
ἐντυρίτης	subitillus	
μελίτωμα	melitomata	
τηγανίτης	lucunculus	
κοπτή	copta	
ὀπώ ρα	poma	855
σταφυλή	uva	
σταφίς	uva passa	
στοοβίλια	nuclei	
σῦκα	ficus	
σχάδες	caricae	860
φοίνικες	palmae	
τραγήματα	bellaria	
κάουα	nuces	
λόπιμα	castaneae	
συκάμινα	morae	865
κοκκύμηλα	pruna	
ἄπιοι	pira	
μῆλα	mala	
ģ όα	granata	
κυδώνια	cotonea	870
ἀχλάδες	mespila	

12. Πεοὶ κοέως 12. De carne

κρέας caro γοίρειον porcina

848 HA 3, 82, 20 sq.; 87, 79 sq.; HM 3, 166, 49; 184, 64; HE 3, 235, 44; 256, 1; HMp 3, 315, 70; HS 3, 372, 20 : de bellariis περὶ τραγημάτων. \parallel 849 HA 3, 87, 81. \parallel 851 HS 3, 372, 25. \parallel 872 HA 3, 82, 22 : περὶ μρέων [...] (88, 22 περὶ μρέως [...]); HM 3, 166, 52; 187, 32; HE 3, 235, 43 : περὶ μρέωτος [...] (255, 56 [...] de carnibus); HMp 3, 316, 36 : περὶ μρέωνς [...]; HS 3, 363, 78 [...] περὶ μρέων FB 3, 397, 73.

849 placuntaria $LSH \parallel$ 851 simitillus $LSH \parallel$ 853 iucunculus $L \parallel$ 855 ορωρα roma $SH \parallel$ 856 σταφηλη H uba $LSH \parallel$ 857 uba $SH \parallel$ 863 καροια LS_1H_1 καραια $SH \parallel$ 867 pyra $L \parallel$ 872 Tit.Lat. om. H

875	δελφάκειον	porcellina
	αἴγειον	caprina
	ἐρίφειον	aedina
	προβάτειον	vervecina
	άρνειον	agnina
880	βόειον	bubula
	μόσχειον	vitellina
	συάγ <i>ρειον</i>	apruna
	έλάφειον	cervina
	λάγειον	leporina
885	χήνειον	anserina
	13. Πεοὶ λαχάνων	13. De oleribus
	λάχανα	olera
	καυλία	colicula
	μαλάχαι	malvae
890	σεῦτλα	beta
	ἕλειον	asparagum
	κινάραι	cardi
	λόβια	fasioli
	ἀπαρίνη	lappa
895	κολοκύνθαι	cucurbitae
	σικύδια	cucumeres
	πέπων	pepo
	θρίδακες	lactucae
	σέρις	intiba
900	<u></u> δάφανοι	radices

882 Tantum hic. || **886** HA 3, 82, 23; 88, 36; HM 3, 166, 50; 184, 32; HE 3, 236, 2; 265, 23; HMp 3, 316, 67; HS 3, 359, 12; 30; FB 3, 397, 55; HV 3, 430, 14.

875 δελφακιον L δεαφα- SH || 876 αιγιον L απον SH || 877 αιφιφιον L διρι – SH || 878 προβατιον verbecina LSH || 881 μοσχιον L -σκιον SH || 882 συακριον LSH || 886 holeribus S tit. Lat. om. H || 889 μαλαχε LSH malbae SH -be L || 892 κιναπαι H || 893 fasiola SH || 894 απωρινον LSH || 895 κολοκινθαι LS -κιφνια H cocorditae SH || 898 θριλλκης H || 899 σθερις LSH intibia SH || 900 padices H

34

<u></u> δαφανίδες	armoracia
βουνιάδες	napi
γογγύλαι	rapae
σταφυλίνοι	pastinacae
<ἀμπελόπρασον>	aretillum 905
μάραθρον	<feniculum></feniculum>
πράσα	porri
κ ρόμυα	cepae
σχόρδα	alium
ἀνδοάφαξ	atriplex 910
τρώξιμα	escariolae
εὕζωμα	eruca
πήγανον	ruta
ήδύοσμον	menta
σέλινον	apium 915
μίνθη	nepeta
ίπποσέλινον	olisatrum
άνηθον	anethum
γλήχων	puleium
θούμβα	satureia 920
κνίδες	urticae

905 HA 3, 88, 54; HM 3, 186, 17; HE 3, 266, 14; HMp 3, 317, 48. ||
906 GLG 2, 71, 21; GGL 2, 364, 55; HA 3, 88, 55; HM 3, 185, 59; HMp
3, 317, 51; HS 3, 359, 68 (359, 24 fenuclum); FB 3, 397, 67; GL 3, 407,
6; HV 3, 430, 61. || 908 Diosc. 2, 151 αρόμουν [...] 'Ρωμαῖοι κήπαμ. ||
911 Exc.cod.Cass. 5, 552, 51. || 912 HMp 3, 317, 38; GB 3, 493, 30; GV
3, 518, 39. || 917 HRC 3, 575, 60; Plin. N.h. 19, 162 olusatrum [...] hip-poselinum Graeci vocant.

901 armoratia LS aromatia $H\parallel$ 902 papi $H\parallel$ 903 γονγιλαι LS -γιαλι H rape $L\parallel$ 904 pastinace $L\parallel$ 905–6 μαραθρον apetillum $LSH\parallel$ 909 aleum $LS\parallel$ 910 αναραφαξ $LH\parallel$ 913 πεγανον L πετα- $SH\parallel$ 914 εδυοσμον LS ελυο- $H\parallel$ 916 nepete $LS\parallel$ 918 ανινθον $LSH\parallel$ 919 poleium LSH

	14. Πεοὶ ἰχθύων	14. De piscibus
	ίχθύς	piscis
	σκάρος	scarus
925	τοῖγλαί	mulli
	καρίδες	squillae
	κέφαλοι	mugiles
	ὀνίσκος	aselli
	λάβοαξ΄	lupus
930	βούγλωσσον	solea
	χούσοφοι	aurata
	συνόδους	dentix
	έουθοῖνος	rubellio
	μελάνουρος	oculata
935	σάλπη	salpa
	κά ραβος	locusta
	ἔγχελυς	anguilla
	ζμύραινα	murena
	γόγγοος	gongrus
940	βελόνη	acus
	τουγών	pastina <ca></ca>
	παλαμίς	palamis
	κολίοι	lacertae
	θρῆσσαι	sardinae
945	τευθίς	lolligo
	πολύπους	polipus
	σηπία	sepia
	ἀφύδιν	mel marinum

922 HA 3, 82, 24; 88, 71; HM 3, 166, 51; 186, 25; HE 3, 235, 45; HMp 3, 317, 52, HS 3, 355, 24; 39; FB 3, 396, 33; HV 3, 436, 28. || 938 HMp 3, 317, 63; HM 3, 186, 56; HS 3, 355, 45; HV 3, 436, 52. || 939 Char. GLK 1, 84, 23 κόδος et γόγγος, Latine codrus gongrus dicuntur, non coder et gonger. || 941 HM 3, 186, 64; HV 3, 436, 56; GLG 2, 142, 48.

922 Til Lat. om. $H\parallel$ 926 μαφίλες H scuillae $LSH\parallel$ 928 οπίσκος $LSH\parallel$ 929 luppus $SH\parallel$ 933 bubellio $H\parallel$ 935 σαλπει $LSH\parallel$ 938 ζαυφενα L ζαψφε- $SH\parallel$ 941 pastina $LSH\parallel$ 943 κωλαιοι LS κωλαοι $H\parallel$ 946 πολυποις L

τελλῖνοι δελφίς σχιά	mituli urtica umbra	950
δελφίν θύννος βατίς	delfinus thynnus reza	
νάρκα κωβιός	torpedo gobio	955
μαινίδες γαλεοί φυχίδες	maenae catelli saxatiles	
φυκισες δράκων χαλκίδες	araneus gerriculae	960
φῦκος	alga	
15. Πεοὶ ὀονέων ὄονεα	15. De avibus aves	245
άλέχτως ὄονιξ χήν	gallus gallina ansera	965
κήν πύπνος ταῶς	ansar/olor pao	
ἀετός ἰκτίν	aquila milvus	970
πέοδιξ	<perdix></perdix>	

950 De piscibus tantum hic occurrit; GLG 2, 211, 56 Urtica marina ἀσκαλάφη. \parallel 952 GLG 2, 42, 4; HE 3, 241, 49 (sub inscrip. De signis caelestibus). \parallel 954 reza tantum hic. \parallel 959 HM 3, 186, 67; GLG 2, 179, 19. \parallel 963 HA 3, 82, 25; 89, 51; HM 3, 166, 53; 187, 51; HMp 3, 318, 59; HS 3, 360, 9; HV 3, 435, 22; FB 3, 397, 26; HE 3, 235, 46 : περὶ πετεινῶν de volatilibus (= 257, 25). \parallel 971 HMp 3, 319, 16; HRC 3, 565, 34.

953 θιννος thinnus SH || 954 peza H || 955 turpedo LSH || 956 πωβες LSH gubio LS || 957 menae SH || 960 ar... H || 961 χλακίδες H post gerriculae $\mathbb R$ adscr. L || 963 οφνεον SH Nomina avium H || 964 habes L || 967 χηη SH || 968 χυχνος ansar olor om. SH || 972–3 πεφδιξ(-φαιξ H) acceptor LSH

	<ίέραξ> κορώνη	acceptor cornicula
975	κολοιός	graulus
	στρουθός	passer
	βασιλίσκος	gregnariolus
	κάνθαρος	zimzario
	σπίννος	fringuillus
980	συκαλλός	ficedula
	αἰγίθαλλος	parra
	χελιδών	erundo
	σεισοπυγίς	motacilla
	φάσσα	columbus
985	περιστερά	columba
	τουγών	turtur
	νυχτερίς	vespertilio
	ὀλολυγών	uluccus
	κόκκυξ	cuculus
990	νῆσσα	anates
	aἴϑvia	mergulus
	ἀηδών	querquedula
	κ όσσυφος	merulus
	κίχλα	turdus
995	νυκτικόραξ	bubo

975 HA 3, 89, 69, HM 3, 188, 32, HMp 3, 319, 19, HS 3, 360, 50: gragulus; HE 3, 258, 15: graculus; GLG 2, 35, 52: graulus. || 977 Cf. infra 1064: regnariolus; HA 3, 89, 71, HS 3, 360, 32, Suet. Caes. 81: regaliolus; HMp 3, 319, 10: regariolus (= HV 3, 433, 1; GV 3, 510, 73); FB 3, 397, 49: gregariolus. De his autem formis cf. Capponi p. 278 et 443. || 978 Tantum hic; Exc.ex gloss. 5, 448, 48 Culiculare tzintzalario. || 984 Tantum hic; cf. Capponi, p. 184, n. l. || 988 HA 3, 89,60. || 991 HM 3, 319, 6; GV 3, 518, 43; HS 3, 361, 22: mergulae αἴθνια. || 992 Cf. Capponi p. 440 sqq.

975 χωλυος LS χωλι- $H\parallel$ 980 ficetulas $LSH\parallel$ 981 αιγιθλλος $H\parallel$ 982 χελιδων H irundo S_1 arando $H\parallel$ 986 τριχών $SH\parallel$ 988 ulucus $SH\parallel$ 991 διθυια $SH\parallel$ 992 ανθον $SH\parallel$ 993 mergulus LSH

κοουδαλλός	parrula	
δουοκόλαψ	picus	
μυῖα	musca	
μέλισσα	apis	
σφήξ	vespa	1000
ψυχή	papilio	
ἀκρίς	locusta	
οἶστρος	tabanus	
κώνωψ	culex	
κάνθαρος	scarabeus	1005
σίλφη	blatta	
κό ρις	cimex	
φθείο	peduculus	
ψύλλος	pulex	
16. Πεςὶ τετςαπόδων	16. De quadrupedibus	1010
 Περὶ τετραπόδων ἵππος 	16. De quadrupedibus equus	1010
		1010
ἵππος	equus	1010
ἵππος δλκάς	equus mula	1010
ἵππος δλκάς ἡμίονος	equus mula mulus	1010 1015
ἵππος ὁλκάς ἡμίονος ὄνος	equus mula mulus asinus	
ἵππος ὁλκάς ἡμίονος ὄνος βοῦς	equus mula mulus asinus bovis	
ἵππος ὁλκάς ἡμίονος ὄνος βοῦς φο ρ βάς	equus mula mulus asinus bovis equa	
ἵππος ὁλκάς ἡμίονος ὄνος βοῦς φορβάς φοράδια	equus mula mulus asinus bovis equa equae	
ἵππος ὁλκάς ἡμίονος ὄνος βοῦς φορβάς φοράδια δάμαλις	equus mula mulus asinus bovis equa equae vacca	

996 Cf. Capponi p. 384. | 1010 HA 3, 82, 26; 90, 28 sq.; HM 3, 166, 54; 188, 57; ΗΕ 3, 235, 47; 258, 35; ΗΜρ 3, 320, 1 : Περὶ θηρίων τετραπόδων De bestiis quadripedibus; HS 3, 361, 25 : de bestiis περί θηρίων; HV 3, 431, 1 περὶ τῶν θηρίων de bestiis. || 1015 HMp 3, 320, 19; GV 3, 511, 37.

996 parrumla LS paru- H | 1001 papilio adscr. m.r. L] paeellio LSH | 1003 tubanus $SH \parallel$ 1007 κοριξ S_1 (-ριχ S) σοριξ $H \parallel$ 1008 φερειρ $LSH \parallel$ 1009 pulix SH || 1015 bobis SH || 1017 φοραδια equae om. SH || 1021 verres SH

	τράγος	hircus
	αἴξ	capra
	ἔ ο ιφος	aedus
1025	πρόβατον	ovis
	ἀμνός	agnus
	ἀρνίον	agnus
	προβατάγριον	ovifera
	αἰγάγοιον	caprifera
1030	λέων	leo
	ἄγοιος	ferus
	ἥμε ϱος	mansuetus
	λέαινα	lea
	πάρδαλις	pardus
1035	τίγοις	tigris
	ἄρχος	ursus
	σύαγρος	aper
	ἔλαφος	cervus
	κύων	canis
1040	ἀλώπηξ	vulpes
	_{წαινα}	belua
	νεβοός	inuli
	δορκάς	caprea
	αἴλου وο ς	gattus
1045	ἀσφάλαξ	talpa
	ἐχῖνος	ericius
	λαγώς	lepus
	πίθηκος	simius
	ἐλέφας	elefantus

1028 Tantum hic; cf. Brugmann, Rhein.Mus., 43, 1888, p. 404 \parallel **1029** Tantum hic. \parallel **1042** HA 3, 90, 60; HM 3, 189, 33; HE 3, 259, 26; HV 3, 431, 30; GB 3, 500, 68.

1022 γραγος LS -φος $H\parallel$ 1025 προβτον $L\parallel$ 1026 αμνος agnus om. $SH\parallel$ 1028 obifera $L\parallel$ 1030 leon $SH\parallel$ 1031 fegrus $L\parallel$ 1035 tygris $L\parallel$ 1036 αρατος $H\parallel$ 1040 αλοπιξ S -νιξ $H\parallel$ 1041 belba $LSH\parallel$ 1042 aenuli $LSH\parallel$ 1045 αλοφαλαξ SH salpa $LSH\parallel$ 1048 semius $L\parallel$ 1049 ελοφας SH

κάμηλος βούτοαγος γαλῆ	camelus bison mustela	1050
μυωξός	gliris	
μῦς	mus	
βάτραχος	rana	1055
φοῦνος	rana rubeta	
χελώνη	testudo	
σαύρα	lacerta	
ἀσκαλαβώτης	stilio	
μύομηξ	formica	1060
σκοοπίος	scorpio	
17	4.5	
17. Πεοὶ ἑοπετῶν	17. De serpentibus	
17. Περι ερπετων έρπετόν	17. De serpentibus serpens	
	-	
έρπετόν	serpens	1065
έοπετόν βασιλίσκος	serpens regnariolus	1065
έρπετόν βασιλίσκος δράκων ἀσπίς κεράστης	serpens regnariolus draco	1065
έρπετόν βασιλίσκος δράκων ἀσπίς κεράστης ὄφις	serpens regnariolus draco aspis cornuta anguis	1065
έρπετόν βασιλίσκος δράκων ἀσπίς κεράστης ὄφις ἔχις	serpens regnariolus draco aspis cornuta anguis vipera	1065
έρπετόν βασιλίσκος δράκων ἀσπίς κεράστης ὄφις ἔχις ἀκοντίας	serpens regnariolus draco aspis cornuta anguis	1065 1070
έρπετόν βασιλίσκος δράκων ἀσπίς κεράστης ὄφις ἔχις	serpens regnariolus draco aspis cornuta anguis vipera	

1051 HMp 3, 320, 48, cf. Goetz CGL 7, 274 s.v. sisu. || **1053** Char. GLK 1, 42, 3 gliris nominativo dicitur; HM 3, 189, 44; HV 3, 431, 48; GS 3, 469, 42. || **1056** GGL 2, 473, 35; GLG 2, 168, 52; HA 3, 90, 74; HM 3, 189, 47. || **1062** HA 3, 82, 27; 90, 78; HM 3, 166, 56; 189, 66; HMp 3, 305, 13; HS 3, 376, 25; HV 3, 432, 62 : περὶ ἑρπετῶν de reptilibus; HE 3, 235, 49 (= 259, 57) : περὶ ἑρπετῶν καὶ σχωλήχων de serpentibus et vermibus

1051 boisos $LSH \parallel$ **1055** βατρανός S -τρογός $H \parallel$ **1056** robeta LS re- $H \parallel$ **1057** χελαώνη $H \parallel$ **1062** ερνετών H tit.Lat. om. $H \parallel$ **1063** ερπετών LS ερνε- $H \parallel$ **1069** anguis vipera $SH \parallel$ **1072** υαρκει SH

1075	ὕδρος διψάς τυφλίς σκώληξ ἕλμιγξ βδέλλα ἀράχνη	aquatica siticula caecilia vermis lumbricus sanguisuga araneus
1080	18. Πεοὶ οἰκήσεως οἰκία πύλη παράθυρος θεμέλιος	18. De habitatione domus atrium posticium fundamentum
1085	τοΐχος ὀροφή ἔδαφος φάτνωμα ἄσβεστος	paries camara pavimentum lacunaria calx
1090	γῆ ἄμμος χάλιξ ὄστρακα φύραμα	terra arena lateres/cimentum testae <massa impensa="" vel=""></massa>

1073–74 HA 3, 91, 11; HV 3, 433, 12 : ὕδρος ἡ διψάς aquatica, sitiuncula; GLG 2, 185, 15; HA 3, 91, 12; HM 3, 190, 8; HS 3, 376, 34. \parallel 1075 Tantum hic; HE 3, 260, 3 caecula τυφλ [ε] ίας; Isid. Etym. 12, 4, 33. \parallel 1080 HA 3, 82, 28; 91, 17; HM 3, 166, 57; 190, 14; HE 3, 236, 6; 268, 20; HMp 3, 312, 29; HS 3, 364, 73. \parallel 1086 Exc. 5, 174, 40. \parallel 1092 Tantum hic; HM 3, 190, 30 et HMp 3, 312, 41: πλίνθοι lateres. \parallel 1093 HE 3, 268, 43; HS 3, 365, 9. \parallel 1094 HS 3, 365, 5: inpensa; cf. Seeck ALL 4, 421.

1075 cecilia $SH \parallel$ 1076 bermis $L \parallel$ 1078 sanguisfuga $H \parallel$ 1080 De edificiis $H \parallel$ 1081 οιχα $SH \parallel$ 1082 πλη LS πη- $H \parallel$ 1086 οφοφν $H \parallel$ 1087 εθαφος $SH \parallel$ 1088 οαγνωμα $H \parallel$ 1089 ασβεστες calix $SH \parallel$ 1092-4 χαλιξ lateres LSH οστραχα cimentum LSH φυραμα LSH testae Adscr. $Adscript{m.r.}$ L tertae Adscr. $Adscript{m.r.}$ L tertae Adscr. $Adscript{m.r.}$ $Adscript{m.r.}$

πηλός	lutum	1095
ἄχυρα	palea	
δοκοί	materiae	
στρωτῆρες	assares	
σανίδες	tabulae	
κάμαχες	perticae	1100
ὑ ῖπας	cannae	
κέ ραμος	tectum	
κεραμίδες	tegulae	
καλυπτῆφες	imbrices	
θύρα	ostium	1105
οὐδός	limen	
στροφεύς	cardo	
θυρίς	fenestra	
κλίμακες	scalae	
καπνοδόχη	fumarium	1110
οἴχημα	cella	
γωνίαι	anguli	
φάτνη	praesepium	
μεσαύλιον	conpluvium	
ύπερῷον	cenaculum	1115
κοιτών	cubiculum	
ήλιαστή οιον	solarium	
στοά	porticus	
στῦλοι	columnae	
ἀνδοιάντες	statuae	1120
ὑπόνομος	cloaca	
ἄμφοδον	vicus	

1097 Tantum hic. || **1101** HA 3, 91, 39. || **1104** GAS 5, 301, 44 (= 635, 17) : Imbrices qui ponuntur super tegulas contra imbrem; Exc. 5, 255, 22 (cf. Isid. *Etym.* 19, 10, 15).

1095 πείλος SH || 1106 limea H || 1107 στροεφις SH || 1109 χαιμαχες L || 1114 conplubium L conclubium SH || 1122 αμφωδον LS -δος H bicus LSH

	κρήνη	lacus
	κονίαμα	tectorium
1125	μαγειφεῖον	cocinatorium
	ταμιεῖον	cellarium
	ἀφεδρών	conclavis
	τάφος	sepulchrum
	19. Πεοὶ πόλεων	19. De civitatibus
1130	πόλις	civitas
	κώμη	castellum
	νῆσος	insula
	πύλη	porta
	τεῖχος	murus
1135	περίβολος	moenia
	πύργος	turris
	ἀγορά	forus
	βασιλική	basilica
	βῆμα	tribunal
1140	βαλανεῖον	balneum
	κουφεῖον	tonsorium
	καπηλεῖον	cauponium
	ἐργαστήριον	taberna
	πανδοχεῖον	stabulum
1145	κατάλυμα	devorsorium
	ποονεῖον	fornix

1129 HM 3, 167, 6; 196, 2; HS 3, 353, 23; HA 3, 82, 29 et FB 3, 395, 50: περὶ πόλεως de civitate; HE 3, 236, 5 (= 267, 4) : περὶ πόλεων καὶ ἰδίων αὐτῆς de civitate et proprietatibus eius; HMp 3, 305, 37 : περὶ πόλεων de civitate. \parallel **1137** GSG 2, 511, 2.

1125 cocinatorium S cocianorum $H \parallel$ 1127 conclabis $LSH \parallel$ 1129 Tit.Lat. om. $H \parallel$ 1131 κωμαι $LSH \parallel$ 1134 τιχος L -χοος $SH \parallel$ 1136 turres $L \parallel$ 1137 fatus LSH post fatus \bar{R} adscr. $L \parallel$ 1139 βηλια S -λια $H \parallel$ 1142 καπηλιον L -πειλιον $SH \parallel$ 1145 divorsorium HS_1 debor- LS

20. Πεοὶ ἐνδομενίας ἐνδομενία κλίνη ἐνήλατον παράθεμα	20. De supellectile supellex lectus sponda pluteum	1150
φορεῖον	lectica	
δίφοος ύποπόδιον	sella scabellum	
βάθοον	scannum	1155
γλωσσόκομον	loculum	1133
γλωσσολομον κάμπτρα	capsa	
τράπεζα	mensa	
ἄβαξ	caliclare	
πυργίσκος	armarium	1160
κιβωτός	arca	
ίστός	tela	
στόποδες	peditelae	
σκάφη	alveum	
άλατ οίβανος	pistillus	1165
τοούνη	tudicula	
ζωμάλιστρος	trulla	
μύλη	mola	
όλμος	pila	
ύσσός	pilus	1170
κόσκινον	<cribrum></cribrum>	
<θυμιατήφιον>	turibulum	

1147 HA 3, 82, 30; 92, 8; HM 3, 167, 7; 196, 65; HE 3, 236, 7; 269, 28; HMp 3, 320, 61; HS 3, 365, 76. || **1159** HA 3, 92, 20. || **1163** GGL 2, 333, 33; GLG 2, 144, 23; HM 3, 146, 31.

1147 Tit.Gr. om. H supellectile L (ante tit.Gr. iterum supellectili) -tili S De reliquis sppellectilibus $H \parallel$ 1148 ενδομενιας SH suppellex $S \parallel$ 1149 καινη $L \parallel$ 1150 ονηλατον LSH (post sponda glossam palaeotheodiscam bettibret adscr. $L) \parallel$ 1151 παρθεμα $H \parallel$ 1157 kapsa $H \parallel$ 1159 calidare $H \parallel$ 1160 πιρσισκος $SH \parallel$ 1161 archa $H \parallel$ 1164 albeum $L \parallel$ 1166 post tudicula \bar{R} adscr. $L \parallel$ 1170 οισσος $LSH \parallel$ 1171–2 κοσκινον turibulum (toriblum L) LSH

1175	φανός σφυρίς κάλαθος διπίς σάρος ψίαθος ἄτρακτος	lanterna sporta quasillum flabellum scopa teges fusum
1180	σφόνδυλος κερκίς κτένιον ἀκόνη	verticellum radium pectinis coticula
1185	στία ήλεκάτη χώνη χαράδρα	focus colus infidibulum/traiectorium cancellum
1190	21. Πεοὶ ἱματίων ἱμάτια καινά παλαιά ῥάκκος καθαρά	21. De vestimentis vestimenta nova trita pannum munda
1195	ξυπα ρά ἄκναφα	sordida rudia

1175 HM 3, 198, 12 || 1180 HS 3, 366, 45; HA 3, 92, 40; HMp 3, 322, 5. || 1182 Cf. Väänänen p. 196; HM 3, 150, 40 : pectine; HMp 3, 322, 6 : pectis. || 1184 HA 3, 92, 44. || 1186 HM 3, 164, 19; HA 3, 92, 46; HS 3, 366, 22; quod ad traiectorium glossam spectat, cf. HMp 3, 326, 44. || 1188 HA 3, 92, 48; HM 3, 166, 61; 192, 55; HE 3, 236, 10; 272, 11; HS 3, 369, 51; Ha 3, 82, 31 et HMp 3, 322, 28 : de vestibus. || 1192 GGL 2, 427, 23.

1173 laterna $H \parallel$ 1174 ισφυρις $LSH \parallel$ 1175 castillum L caste- $SH \parallel$ 1178 ψιαδος SH seges LS seies $H \parallel$ 1180 σφηδιλος SH berticellum $L \parallel$ 1184 σπια $SH \parallel$ 1186 treiectorium L: om. $SH \parallel$ 1187 χαρδρα $SH \parallel$ 1188 ιματιον L τιμα-H τμα-S de veste L tit.Lat. om. $H \parallel$ 1192 πακκος $SH \parallel$ 1194 ρπαρα SH

46

πλατυπόρφυρον	laticlavius	
ζωστός	subarmale	
γεγναμμένα	polita	
πλατύσημον	laticlavium	
στενόσημον	angusticlavium	1200
χιτών	tunica	
πάλλιν	palliolum	
φελόνης	paenula	
ἐφεστοίς	lacerna	
σημείωσις	clavatura	1205
στολή	stola	
πέπλος	palla	
φοῦνδα	ventralis	
φασκία	fascia	
ζώνη	semicin <c>tium</c>	1210
καρπόδεσμος	fasciolae/articlare	
κροσσοί	fimbriae	
άοπεδόνες	pedani	
πεοιβόλαιον	copertorium	
ύπόστρωμα	substratorium	1215
στρώματα	stragula	
ἔφιον	lana	
ἀκαθίς	globus	

1196 Graeca glossa tantum hic exhibetur. \parallel **1197** HMp 3, 284, 48 (= 655, 4). \parallel **1199** GGL 2, 409, 6; HA; 3, 92, 61; HMp 3, 322, 50. \parallel **1200** HA 3, 92, 60; HMp 3, 322, 52. \parallel **1203** HA 3, 92, 57. \parallel **1204** HA 3, 92, 65; HS 3, 370, 19. \parallel **1205** HA 3, 92, 66. \parallel **1208** GLG 2, 206, 3; HA 3, 92, 70. \parallel **1209** HA 3, 92, 71. \parallel **1211** Tantum hic. \parallel **1212** HM 3, 193, 14. \parallel **1213** Tantum hic. \parallel **1216** HMp 3, 286, 1 (= 656, 12). \parallel **1218** HA 3, 93, 3 : glomus; HM 3, 209, 55 : glomos.

1196 laticlabius $LS \parallel$ 1198 τευγναμμενα $H \parallel$ 1199 laticlabium $L \parallel$ 1200 στηφανωσιμον LS στιφανωμον H angusticlabium $L \parallel$ 1202 paliolum $L \parallel$ 1205 clabatura $L \parallel$ 1207 pallium $SH \parallel$ 1208 ventrales HS_1 ben- $LS \parallel$ 1210 simicinthium $LSH \parallel$ 1211 fascioliae LSH articlare om. $SH \parallel$ 1212 fimbiriae $L \parallel$ 1216 στραματα HS_1 στρμα- $LS \parallel$ 1218 ακατις LSH glovus H

	μίτος	licium
1220	πηνίον	panucula
		acia
	στήμων	stamen
	ξοδάνη	tramen
	ὀθόνια	linteamina
1225	ἐπικάφσιν	amiclum
	κολόβαξ	colobium
	σαβάνια	sabana
	ἐκμαγεῖον	mantile
	χειφεχμαγεῖον	mappa
1230	τύλη	culcita
	προσκεφάλαιον	pulvinum
	ὑπαυχένιον	cervical
	γνάφαλλα	tomentum
	μνοῦς	pluma
1235	ἐνείλημα	involuclum
	22. Πεοὶ χοωμάτων	22. De coloribus
	χοῶμα	color
	πορφυρά	purpura
	πορφυροῦν	purpureum
1240	λευχόν	album
	μέλαν	nigrum
	ποικίλον	varium
	ἰδιόχ οωμον	sui coloris
	ἐλάϊνον	oleagineum

1226 HA 3, 93, 10. || **1228** HA 3, 93, 12. || **1229** HA 3, 93, 13; HM 3, 193, 31. || **1235** HA 3, 93, 19. || **1236** HA 3, 82, 33; 93, 20. || **1239** HA 3, 93, 23; HMp 3, 322, 65. || **1244** GGL 2, 294, 1; HA 3, 93, 27.

1219 licinium $SH \parallel$ 1222 stame $L \parallel$ 1223 trame $L \parallel$ 1224 οθνα S οφνα H lenteamina $L \parallel$ 1225 επικαρσις $H \parallel$ 1226 cabania $H \parallel$ 1228 ερμαγιον L εκματιον $SH \parallel$ 1231 pulbinum L bulbi- $SH \parallel$ 1232 cerbical $L \parallel$ 1233 τναφαλλα S -φαλα $H \parallel$ 1235 inbuluclum L incubiculum $SH \parallel$ 1236 $Tit.Gr.\ om.\ H \parallel$ 1238 purpora $L \parallel$ 1239 purporeum $L \parallel$ 1244 ελαυνον olearinum LSH

48

φιλύ ο ινον ἰξοειδές ποοπύς	corticatum viscineum floccus	1245
23. Πεοὶ χουσέων	23. De aureis	
χουσοῦν	aureum	
χουσοῦς	aureus	1250
δακτύλιος	anulus	
κόσμια	ornamenta	
στέφανος	corona	
διάχοιμα	discriminale	
άλυσίδιον	catena	1255
ἀσπίδιον	clipeum	
μανιάκης	torques	
πομφόλυξ	bulla	
ἐνώτια	inaures	
περιαυχένιον	liliolum/liliocatena	1260
περίσφυρα	periscelides	
πεοιχέοια	dextralia	
κλανία	viria	
καθετήρ	redimiculum	

1245 HS 3, 370, 24. || **1246** HMp 3, 323, 1 (= GV 3, 523, 56) : viscinum; HM 3, 146, 51: viscidum; cf. Funck ALL 8, 388. | 1247 GGL 2, 355, 36; HA 3, 93, 30; HMp 3, 323, 61; GV 3, 527, 17. | 1248 HA 3, 82, 34; 93, 31; HM 3, 167, 12; 202, 56; HMp 3, 323, 72; HS 3, 367, 38. 1260 Liliocatena glossa tantum hic exhibetur; HS 3, 367, 62 : liliolum; HM 3, 202, 63: perithema liliolum. | 1261 HA 3, 93, 44; Isid. Etym. 19, 31, 19. | 1262 HA 3, 93, 45. | 1263 HA 3, 93, 46 : viriae.

1245 φυλιοινον SH φυλιοον L porticatum LSH post porticatum \bar{R} adscr. L | 1246 ιζοιδες L ιξιδες SH | 1247 fucus LSH | 1249 γουσοιν LSH || 1250 γουσοις S -σοιν H || 1256 clippeum LH || 1257 μανιακις H -κη L | 1260 lilialium LSH liliocatena om. SH | 1261 pediscelides LSH 1263 beria L benia SH

1265	24. Περὶ ἀργυρέων ἄργυρος σκεύη τορευτά ξύστρα γεγλυμμένα	24. De argenteis argentum vascella tornata strigilis caelata
1270	σκύφος μαζονόμος πινάκιον τρούβλιον ὀξύβαφον	sciphus lanx catillum parapsis acitabulum
1275	κοχλιώουξ κάτοπτοον κόγχη ἠθμός λιβανωτοίς	ligula/linguella speculum concha colum turibulum
1280	άουτεγχύτης άκρατοφόρον 25. Περὶ χαλκέων χαλκώματα χαλκός	arutaena mericulum 25. De aereis aeramenta aes
1285	λεκάνη	pelvis

1265 HA 3, 82, 35; 93, 49; HM 3, 167, 13; 203, 14; HMp 3, 324, 35; HS 3, 367, 70. || 1267 HS 3, 367, 73 (ad pocula ποτήρια pertinens); HA 3, 93, 52 : scebe tormema (scil. σκεύη <τε> τορευμένα) vasa tornata. || 1272 HA 3, 93, 57. || 1275 Tantum hic. || 1280 Cf. Goetz CGL 6, 100 s.v. arutaena. || 1281 Cf. Funck ALL 8, 380. || 1282 HM 3, 167, 14; 203, 47; HS 3, 368, 17; HA 3, 82, 36; 93, 68; HMp 3, 325, 1 : de aeneis.

1265 αρφιφεον L αργεον $SH \parallel$ 1266 argenteum $S \parallel$ 1267 ασευη SH bascella $LS \parallel$ 1268 ξυστρωτα LSH strigiles L sterilis $H \parallel$ 1269 γαγλυμμενα $SH \parallel$ 1270 σαυθος H scifus $LS \parallel$ 1271 παζωνομος L παζο- S παξο- $H \parallel$ 1273 parabsis $LSH \parallel$ 1274 οξιυβαφον L οξυι- $SH \parallel$ 1275 linguella om. $SH \parallel$ 1276 ααθοπτρον LS -θοντρον $H \parallel$ 1277 conca $H \parallel$ 1278 αιθμος L διθ- $SH \parallel$ 1279 λιβονοτρις $SH \parallel$ 1280 αιωτενχυτης L αυωτενχυθης SH arugene $LSH \parallel$ 1281 mergulum LS αχρα- mergu- om. $H \parallel$ 1284 χαλχως SH -χω $L \parallel$ 1285 pelves L belbes SH

50

κούκουμος	cucumma	
ξέστης	orciolum	
λυχνία	candelabrum	
λύχνος	lucerna	
κώδων	tintinnabulum	1290
κρίκελλος	circellus	
ἄγκιστρον	hamus	
ἀμίς	amula	
τήγανον	sartago	
ξύστρα	strigile	1295
26. Περί σιδηρέων	26. De ferreis	
σίδη ου	ferrum	
	ferrum ferramenta	
σίδηφον		
σίδη ου σιδή οι α	ferramenta	1300
σίδηρον σιδήρια ἄχμων	ferramenta incude	1300
σίδηρον σιδήρια ἄκμων σφύρα	ferramenta incude malleum	1300
σίδηρον σιδήρια ἄχμων σφύρα σφυρίον	ferramenta incude malleum martellum	1300
σίδη ρον σιδή ρια ἄχμων σφύρα σφυρίον μυλοχόπον	ferramenta incude malleum martellum acisclum	1300
σίδη ρον σιδή ρια ἄχμων σφύρα σφυρίον μυλοχόπον ὑπήτιον	ferramenta incude malleum martellum acisclum subla	1300 1305
σίδη ρον σιδή ρια ἄκμων σφύρα σφυρίον μυλοκόπον ὑπήτιον σμιλίον	ferramenta incude malleum martellum acisclum subla scalpellum	

1286 GGL 2, 354, 19; Idiom.cod.Harl. 2, 492, 64; HA 3, 93, 72: cuccumas cuccuma. || 1287 HM 3, 203, 42. || 1291 Tantum hic. || 1293 Tantum hic. || 1295 GS 3, 473, 34. || 1296 HA 3, 82, 37; 94, 5; HM 3, 195, 41: περὶ ἐργαλείων ἀγροίκων de ferramentis rusticis; HM 3, 167, 5 et HE 3, 235, 51 (= 262, 26): περὶ ἐργαλείων de ferramentis; HMp 3, 325, 35: περὶ σιδηρέων De ferreis; HS 3, 368, 50: de ferramentis περὶ σιδηρών. || 1299 HA 3, 94, 7/8. || 1301 Tantum hic; HS 3, 368, 57 et GB 3, 503, 76: martellus σφύρα. || 1302 Tantum hic; cf. Buecheler, Rhein. Mus., 46, 1891, p. 234. || 1303 GLG 2, 190, 38. || 1306 GLG 2, 156, 3; HMp 3, 327, 37; cf. Dionisotti, Journ. of Rom. Studies, 72, 1982, p. 99.

1286 κουκκουμους $LSH \parallel$ 1287 ortiolum $LS \parallel$ 1291 κρικεμος H urcellus $SH \parallel$ 1295 strigele $L \parallel$ 1296 σιδηαρον LSH fetro $L \parallel$ 1297 σιδηαρον L συ- $SH \parallel$ 1298 συδηαρον $H \parallel$ 1299 ακμως L -μος $SH \parallel$ 1302–3 μιλωκοπον subla (subula H) SH acisclum om. SH υπεπον L:om. $SH \parallel$ 1304 scalbellum $S \parallel$ 1305 τραυον H crafium L -phium $H \parallel$ 1306 producta LSH

	μαχαίοιον	cultellum
	ἀτογλύφιον	aurescalpium
	καρκίνος	forfex
1310	ψαλίδες	forfices
		lima
	σκέπαρνον	ascia
	ἀξίνη	securis
	πέλεκυς	bipennis
1315	πρίων	serra
	τούπανον	terebra
	δρέπανον	falx/runcilio
	ἄμμη	<r>utrum/marra</r>
	δίκελλον	bidens
1320	ὕ<v>νη</v>	vomer
	πέδαι	compedes
	σχάρα	craticula
	πυρίστατον	tripes
	μοχλός	vectis/serratorium
1325	ἡλο ς	clavus
	κλειδίον	clidion
	κλεῖθ οον	clostrum
	ἄλ υσις	catena
	βελόνη	acus
1330	ὀβελίσκος	veru/subula

1308 HM 3, 203, 35. || 1313 Tantum hic; GLG 2, 181, 8 et HMp 3, 325, 57 : πέλεκυς || 1317 De glossis δφέπανον runcilio cf. HMp 3, 299, 71. || 1319 HMp 3, 326, 1. || 1320 Cf. Aes. Fab. 42 H. || 1321 HMp 3, 326, 9. || 1322 HM 3, 215, 28. || 1323 HM 3, 197, 27. || 1324 Serratorium glossa tantum hic exhibetur (cf. e.g. HM 3, 204, 27); HE 3, 269, 1 μοχλός vectis, sera. || 1326 Tantum hic. || 1330 HM 3, 204, 35 : subla obeliscos veru.

1310 υαλιδες $SH \parallel$ 1316 τοιπανον SH derebra H iere- $L \parallel$ 1317 flax H runcilio om. $SH \parallel$ 1318 αλαμη SH utrum LSH marra om. $SH \parallel$ 1319 videns $L \parallel$ 1320 υνη $LSH \parallel$ 1322 graticula $L \parallel$ 1323 μυριστατον $LSH \parallel$ 1324 bestis LSH serratorium om. $SH \parallel$ 1325 clabus $LSH \parallel$ 1326 κλιδιον L κλυ- S καυδιον $H \parallel$ 1327 κλιθρον L κλυ- S καυθρον $H \parallel$ 1330 beru L subula om. SH

52

ξίφος σπάθη λόγχη ὀϊστός περικεφαλαία ἀσπίς κνημΐδες κρέαγρα	gladium spatha lancea sagitta galea scutum ocreae/tibiales carnaplum	1335
27. Περὶ ὀστραχίνων ὀστράχινα πίθον ἐπίπιθον	27. De fictilibus fictilia doleum seria	1340
κεφάμιον λάγυνος ἴγδις κύθοα λοπάς πῶμα βῖκος	amfora laguna mortarium olla patena coperculum fidelia/doliolum	1345
28. Πεοὶ σκυτίνων δέομα βύοσα	28. De pellibus pellis corium	1350

1339 HA 3, 82, 38; HM 3, 167, 2; 193, 60; HMp 3, 326, 27; HS 3, 369, 8 : de vasis fictilibus; HE 3, 236, 8 (= 270, 41) : περὶ σκευῶν καὶ ὀστρακίνων de vasis et fictilibus. \parallel **1341** De glossa Latina cf. App. Probi GLK 4, 198, 2. \parallel **1342** Tantum hic; GGL 2, 407, 46 : πιθάκνη seria. \parallel **1344** GGL 2, 357, 65; HMp 3, 326, 31. \parallel **1349** Tantum hic. \parallel **1350** HS 3, 370, 27 : περὶ δερμάτων; HA 3, 82, 39, HM 3, 167, 3 (= 194, 12), HMp 3, 326, 48: de scorteis; HE 3, 236, 11 : de scorteis .i. de rebus ex corio factis (= 273, 1).

1332 spata $H \parallel$ 1335 gelea $S \parallel$ 1337 χνηδες H tibiales om. $SH \parallel$ 1338 χρεατρα $L \parallel$ 1343 anfora $L \parallel$ 1344 λαγινος lagaina $SH \parallel$ 1347 λονας $SH \parallel$ 1349 fidellia LSH doliolum om. $SH \parallel$ 1350 Pe. . . . H tit. Lat. om. S

1355	ίμαντῆφες μολγός ἀσκὸς φυσηθείς θύλακος κωφυκίς	corrigiae culleus uter inflat <us> follis pera</us>
1360	σφαιρία ὑποδήματα καλίγια κρηπίδες κάσσυμα	pilae calciamenta caligas crepides solum
1365	γλωσσίδες σκιάδιν μάστιξ κατάγαστρα ἡνίαι	lingulae umbrale flagellum cingla habenae/retinacula
1370	διφθέραι τύμπανον φῦσαι ζωστήρ σκῦτος φορβεά	membranae/pelles campanum vesicae balteum habena capistrum
1375	29. Πεοὶ φιλοπονιῶν ἑήτωο γοαμματικός	29. De studiis orator grammaticus

1353 Tantum hic. || 1361 Tantum hic. || 1364 HMp 3, 326, 62 : σκιάδιον umbrella. || 1366 HM 3, 194, 27 : zostra gingla. || 1370–71 Tantum hic. || 1374 HA 3, 82, 40; HS 3, 375, 50 : de institutione artis grammaticae περὶ εἰσαγωγῆς τέχνης γραμματικῆς; HE 3, 236, 17 : περὶ γραμμάτων διδασκαλείου de ludo litterarum (= 277, 27, cf. HM 3, 167, 8; 198, 17); HMp 3, 327, 7 : περὶ διδασκαλείου De ludo litterario.

1353 cortigia $H \parallel$ 1354 μολσος $LSH \parallel$ 1355 φυσοθις L φισδις SH inflat $LSH \parallel$ 1360 καλλιγια LS ιλαλιγια $H \parallel$ 1363 γαοσσιδες $LSH \parallel$ 1364 σκυαδιν umbralae $L \parallel$ 1366 ungla $SH \parallel$ 1367 ηνιλι H retinacula om. $SH \parallel$ 1368 pelles om. $SH \parallel$ 1374 φιλοπονών SH -νον L tit. Lat. om. $SH \parallel$ 1375 φητώ SH horator $LSH \parallel$ 1376 γραμματίγος SH -ματσός L

ἀναφώνησις	declamatio	
ἀπόφασις	sententia quae reis datur	
διήγησις	enarratio	
ἀνάγνωσις	lectio	1380
μῦθος	fabula	
διάλεκτος	disputatio	
ἀκροατήριον	auditorium	
ἀκροαταί	auditores	
ὄνομα	nomen	1385
προσηγορικόν	appellativum	
ποσότης	quantitas	
εἶδος	species	
τύπος	forma	
πτῶσις	casus	1390
χρόνος	tempus	
ἁπλο ῦς	simplex	
δμοιότης	similitudo	
ἀριθμός	numerus	
<u></u> δήμα	verbum	1395
σύνδεσμος	coniunctio	
ἑνικόν	singulare	
ἀμφίβολον	anceps	
σημεῖον	signum	
βιβλίον	librum	1400
τεῦχος	volumen	
στίχον	versum	
ἄμιλλα	dictatum	
σελίδες	paginae	
έλληνικόν	grecum	1405

1378 quae reis datur : tantum hic. || 1386 GGL 2, 421, 23; HMp 3, 328, 38; HS 3, 376, 7. || 1397 GLG 2, 184, 43. || 1398 Tantum hic. || 1400 HM 3, 198, 31; HS 3, 352, 20. || 1403 Idiom.cod.Harl. 2, 503, 34; HMp 3, 327, 30

1378 quae reis datur *om. SH* \parallel 1386 appellativuum S -tibum L \parallel 1388 ειθος SH \parallel 1390 πιοσις SH \parallel 1393 ολλοιοτης H \parallel 1401 τευχον H

	ἑ ωμαικόν	latinum
	ὀρθόν	rectum
	μεταφορά	translatio
	δίκη	causa
1410	κρίσις	iudicium
	őوoς	terminum
	διάθεσις	dispositio
	τόπος	locus
	μνήμη	memoria
1415	γεῦσις	gustum
	ἀκοή	auditus
	καθηγητής	praeceptor
	διδάσκαλος	magister
	μαθηταί	discentes/discipuli
1420	συμμαθηταί	condiscipuli
	διδαχή	doctrina
	διδασκαλία	eruditio
	ἐπιστήμη	disciplina
	διόρθωσις	emendatio/correctio
1425	στοιχεῖα	elementa
	μέλη	membra
	πύξον	buxum
	ἔλεγχο ς	titulus
	λόγος	ratio
1430	30. Πεοὶ τεχνιτῶν	30. De artificibus
	τεχνῖται	artifices
	γραφεύς	scriptor

1422 Tantum hic; HM 3, 198, 56: paideia; GGL 2, 392, 8: παίδευσις. || **1427** i.q. capsella discipulorum: HM 3, 198, 40; HMp 3, 327, 38; Colloq.Harl. 3, 640, 7. || **1430** HA 3, 82, 41; HM 3, 167, 10; 200, 64; HMp 3, 306, 71; HS 3, 366, 69; HE 3, 236, 9: de opificibus.

1415 γεισις S τευσις H gustus H || **1416** απον LSH || **1419** discipuli om. SH || **1424** mendatio L correptio L:om. SH || **1425** στοιχια L -λια SH || **1430** artificiis SH

κολλητής	glutinator	
κοπε ύς	malleator/incisor	
διφθεράρι<0>ς	membranarius	1435
ζωγوάφος	pictor	
ἰατρός	medicus	
χουσοχόος	aurifex	
σκυτεύς	lorarius	
τέχτων	faber	1440
βαφεύς	tinctor	
ποικιλτής	plumarius	
ξ άπτης	sartor	
κουρ εύς	tonsor	
μάγειοος	cocus	1445
κ οεοπώλης	lanio	
στεφανοπλόκος	coronarius	
ίξευτής	auceps	
ίχνευτής	vestigator	
άλιεύς	piscator	1450
θηρευτής	venator	
τραπεζίτης	nummularius	
ίπποιατρός	mulomedicus	
ἀκονητής	cotiarius/samiator	
σημειογράφος	notarius	1455

1433 GGL 2, 352, 23; HE 3, 271, 37; HS 3, 367, 27. || 1434 Tantum hic. || 1435 Tantum hic; HS 3, 371, 28 : διφθεροποιός. || 1438 Tantum hic; HM 3, 201, 42 : iniorafos; 3, 164, 23 : chalinurgos. || 1442 HS 3, 367, 9. || 1443 HM 3, 157, 29. || 1454 GLG 2, 117, 22.

1433 gluttinator L cluti- $S\parallel$ 1434 incisor om. $SH\parallel$ 1435 διφθεραρις L -σις SH membrenarius $H\parallel$ 1440 τεκτως L -ος $SH\parallel$ 1441 tinctoris $SH\parallel$ 1442 plomarius $L\parallel$ 1445 kocus $H\parallel$ 1447 στηφανηπλοκος $LSH\parallel$ 1449 γχνητης $H\parallel$ 1452 numolarius $L\parallel$ 1454 cocliarius LH cocliariarius S samniator L:om. SH

	31. Περί δένδρων	31. De arboribus
	δένδοον	arbor
	δάφνη	laurus
	κλάδοι	rami
1460	<u> </u>	virgae
	φύλλα	folia
	őζοι	nodi
	ģί θαι	radices
	μυρσίνη	myrta
1465	κλήθοη	<alnus></alnus>
	λιβανωτίς	ros marinum
	κοομός	<truncus></truncus>
	<ἐ>λελίσφακος	<salvia></salvia>
	νεάδες	novellae
1470	κυπά ρισσος	cupressum
	πίτυς	pinus
	πεύκη	sappinus
	πλάτανος	platanus
	σφένδαμνος	acer
1475	φιλύρα	tilia
	συχῆ	ficus
	οὖα	sorba
	μελάνδους	robus
	κεράσιον	cerasium

1456 HA 3, 82, 42; HM 3, 166, 58; 191, 28; HE 3, 235, 52; 263, 23; HMp 3, 300, 30; HS 3, 358, 10; 37; FB 3, 396, 76; HV 3, 427, 39. \parallel **1465** HE 3, 264, 49. \parallel **1466** HE 3, 264, 64; HRC 3, 592, 18 (cf. Cod.Vat. 4417 : 3, 625, 64). \parallel **1467** Cf. infra 1494. \parallel **1468** Cf. Goetz CGL 6, 634. \parallel **1469** Tantum hic; HE 3, 263, 52 : νεόφυτα. \parallel **1477** GLG 2, 186, 28; HS 3, 358, 79.

1457 δενδρων L δεναφον $H \parallel$ 1458 λαφνη $H \parallel$ 1460 ραφδον S ραπδον $H \parallel$ 1464 μιφσινη LSH mirta $H \parallel$ 1465–6 κληθη libanotis LSH rosmarinum L:om. $SH \parallel$ 1467–8 κορμος lelisfacos LSH post lelisfacos \bar{R} adscr. $L \parallel$ 1469 novelle H -bellae $LS \parallel$ 1470 κυπαριστος SH cypressum $L \parallel$ 1471 pynus $L \parallel$ 1472 sapinus $H \parallel$ 1474 aceru L acerra $SH \parallel$ 1475 tila $SH \parallel$ 1479 cesarium S -rius H

μῆλον	malum	1480
έσπερίς	citreum	
φοῖνιξ	palma	
πτελέα	ulmus	
ποῖνος	ilex	
ἄμπελος	vitis	1485
κλῆμα	sarmentum	
ἀναδενδράς	arbustum	
ἄκανθαι	spinae	
λευκέα	spartum	
σχῖνος	lentiscum	1490
αἴγειοος	populum	
μυ οί κη	tamaricium/myrice	
έλάτη	abies	
κοφμός	truncus	
συκαμινέα	morum	1495
βάτος	sentis/rubus	
32. Πεοὶ γεωργίας	32. De agricultura	
ἀγρός	ager	
ύγεινός	salubris	
δουμοί	saltus	1500
ΰλη	silva	
πλέθρα	iugerum	
πέρας	finis	
βουνός	acervus/collis	
•		

1481 HS 3, 358, 75; HSen 3, 545, 71. || **1488** HMp 3, 301, 1. || **1492** Serv. ad ecl. 4, 2. || **1495** Tantum hic; HMp 3, 301, 4 : συχάμινος. || **1497** HS 3, 356, 12; FB 3, 396, 48; HA 3, 82, 43: de aratura; HE 3, 235, 50; 260, 14 : περὶ ἀγροικίας de rusticatione (= HM 3, 167, 9; 199, 25); HMp 3, 299, 26 : περὶ γεωργίας sine inscrip.Lat. || **1503** GGL 2, 401, 64.

1480 μεληαν $LSH \parallel$ **1485** vites $L \parallel$ **1490** στχινος $L \parallel$ **1491** ατγιφος LS απρος H pupulum $L \parallel$ **1492** μισικε grammaritium LSH larice om. $SH \parallel$ **1494** trunco $LS \parallel$ **1496** rubus om. $SH \parallel$ **1497** Tit.Lat. om. $S \parallel$ **1498** αγρως $L \parallel$ **1500** δρυμου $SH \parallel$ **1501** υαν $L \parallel$ **1503** fines $LSH \parallel$ **1504** acerbus L colles L:om. SH

LIBER SECVNDVS

1505	ἄλσος	lucus
	κ οημνός	praeceps
	κοιλάδες	valles
	ἄρουρα	seges
	στάχυς	spica
1510	πυρός	frumentum
	σῖτος	triticum
	κ ριθή	hordeum
	κ ύαμος	faba solida
	ἐۅεγμός	faba fracta
1515	πτισάνη	tisana
	φαχῆ	lenticla
	πίσος	pisum
	χόνδοος	alica
	ἐφέβινθος	cicer
1520	θέρμοι	lupini
	φασίολοι	fasioli
	κέγχ ρος	milium
	μήκων	papaver
	τῆλις	fenogrecum
1525	χόρτος	fenum
	δέσμαι	mannae
	ἄλω<ν>	area
	άλοητός	tritura
	τούγητος	vindemia
1530	ὥوιμον	maturum
	<u></u>	acinum

1507 Tantum hic; HV 3, 427, 30 sine interpr.Graeca. || **1517** HE 3, 266, 62. || **1521** Tantum hic; GLG 2, 70, 41 : λ o β oi; HA 3, 88, 44 : lobia. || **1526** HS 3, 356, 73. || **1527** GLG 2, 23, 25–6; HMp 3, 299, 66. || **1528** HMp 3, 299, 67.

1507 κοιλεθες $SH \parallel$ 1508 Ab his glossis accedit ms. $M \parallel$ 1509 σταχις L -σις $SHM \parallel$ 1512 κριτη LSM -ση H ordeum $LS \parallel$ 1514 ερεσμος $SHM \parallel$ 1515 tesana $L \parallel$ 1516–7 φακε pisum SHM lenticla om. SHM πισος om. $SHM \parallel$ 1519 ερεβινδος $SHM \parallel$ 1521 φασιολι L -οιλοι $SHM \parallel$ 1523 papaber $L \parallel$ 1526 manae $H \parallel$ 1527 αλω LSHM

στέμφυλα	vinacia	
γίγαρτον	granillum	
ληνός	torculare	
σιτοβολών	granarium	1535
κῆπος	ortus	
παράδεισος	pomarium	
οἰκονόμος	vilicus	
ἄγροικοι	rustici	
ἐργάται	operarii	1540
σκαφεῖς	fossores	
κλαδευταί	putatores	
τουγηταί	vindemiatores	
μισθωταί	mercennarii	
πομήν	pastor	1545
ποίμνη	grex	
ἀγέλη	grex	
μαοποί	fructus	
πίτυρα	furfures	
ἄγρωστις	gramen	1550
στιβή	stipa/bolumaca	
καλύβη	casa	
φραγμός	sepis	
ἄροτρον	aratrum	
ἀγρονόμος	vilicus	1555
ἀγροφύλαξ	saltuarius	
κυκλευτής	circitor	

1532 GLG 2, 208, 51; Exc.cod.Leid. 5, 637, 20: quod exiit de vino. ||
1533 Tantum hic; quod autem ad glossam tittiri (scil γίγαφτον tittiri granillum) a recensionis Leidensis codicibus servatam spectat, medii aevi additamentum videtur. || 1543 HS 3, 357, 47. || 1544 Tantum hic. ||
1546 Tantum hic || 1551 Tantum hic; cf. Heraeus, Hermes, 34, 1899, p. 169, || 1553 HM 3, 199, 48.

1532 vinatia $SHM \parallel$ 1533 γιγαφτον tittiri granillum L γι- tit- SHM granillum om. SHM tittiri exp. $(cf. Praef. p. XII) <math>\parallel$ 1534 torcolare $L \parallel$ 1539 rustiti $S \parallel$ 1541 σκεφαις $SHM \parallel$ 1544 mercenarii $H \parallel$ 1546 πυννη L: om. SHM grex om. $SHM \parallel$ 1551 bolumaca om. $SHM \parallel$ 1554 αφατφον SHM

1560	33. Περὶ στρατιᾶς παρεμβολή στρατιώτης ἡγεμών ἔπαρχος	33. De militia castra miles dux praefectus tribunus
1565	χιλίαρχος έκατόνταρχος ταξίαρχος πρωτοστάτης σημειοφόρος	centurio evocatus princeps signifer
1570	ναύαρχος δεκαδάρχης πεζοί ίππεῖς τοξόται	navarchus decurio pedites equites sagittarii
1575	φύλακες κατόπται πολέμιοι αἰχμάλωτοι πόλεμος	custodes speculatores hostes captivi pugna
1580	εἰρήνη τάγμα εἴλη ὅπλα δόρυ γραμματεύς	pax legio turma arma hasta tesserarius
	στόλος	classis

1558 HA 3, 82, 44; HM 3, 167, 19; 208, 5; HMp 3, 298, 16; HS 3, 352, 43; FB 3, 395, 32. \parallel **1566** GGL 2, 425, 13. \parallel **1568** HMp 3, 298, 52. \parallel **1569** GGL 2, 267, 33.

1558 στραπας SM milicia H tit. Lat. om. $S\parallel$ 1561–2 ηγεμον prefectus (perfe- H) $SHM\parallel$ 1563 tribunus om. $SHM\parallel$ 1564 εκατονταρχου $L\parallel$ 1565 ebecatus $SHM\parallel$ 1580 turma L_I] -ae $LSHM\parallel$ 1581 επλα $LS\parallel$ 1583 tessaranus $SHM\parallel$ 1584 cilassis H calassis M

λάφυρα	spolia	1585
φρούριον	praesidium	
34. Περὶ ἀρχόντων	34. De magistratibus	
βασιλεύς	rex	
αὐτοκράτωρ	imperator	
ἄναξ	imperator	1590
σεβαστός	augustus	
δήμαοχος	tribunus plebis	
σύγκλητος	senatus	
ὕπατοι	consules	
στρατηγός	praetor	1595
πρεσβευτής	legatus	
ταμίας	quaestor	
ἀγορανόμος	aedilis	
ύπατι κός	consularis	
ἀνθύπατος	proconsul	1600
ἐπαρχία	provincia	
συγκάθεδοοι	assessores	
35. Περὶ συγγενείας	35. De cognatione	
συγγένεια	cognatio	
γονεῖς	parentes	1605
τέχνα	liberi	
πατήρ	pater	
μήτης	mater	
ἀδελφός	frater	
ἀδελφή	soror	1610

1585 HMp 3, 298, 63. || **1587** HA 3, 82, 45 : de magistratis; HM 3, 166, 46; 182, 22; He 3, 236, 15; 275, 37; HMp 3, 297, 33; HS 3, 362, 28. || **1590** Tantum hic. || **1603** HA 3, 82, 48; HE 3, 235, 40; 253, 64; HMp 3, 303, 5 : de adfinitate.

1587 Tit.Lat. om. SHM || 1590 αναξ imperator om. SHM || 1592 plebis om. SHM || 1594 υπατοι consules om. SHM || 1595 praeceptor SHM || 1596 πρεσβευστης SHM || 1601 provintia LSM || 1603 Tit.Lat. om. SHM || 1606 liber SHM

	ὑιός	filius
	θυγάτης	filia
	πατρός ἀδελφή	amita
	<μητοὸς ἀδελφή>	matertera
1615	τήθη	<avia></avia>
	πάππος	avus
	τροφός	nutrix
	τροφεύς	nutritor
	πενθερός	socer
1620	γαμβοός	gener
	πρόγονος	privignus
	φίλος	amicus
	φίλη	amica
	ἐχθοός	inimicus
1625	μητουιά	noverca
	θοεπτός	alumnus
	ἀνεψιός	consobrinus
	πατρός ἀδελφός	patruus
	θυγατοιδοῦς	neptis
1630	ύιοποίητος	adoptivus
	σύντροφος	conlactaneus
	χήρα	vidua
	στεῖρα	sterilis
	αὐτόχθων	patricius
1635	ὀρφανός	pupillus
	κύ ριος	dominus
	κυρία	domina
	εὐγενής	ingenuus
	ἐλεύθερος	liber

1613 HMp 3, 303, 63. **|| 1614** GLG 2, 127, 51; GGL 2, 371, 22. **|| 1615** HE 3, 254, 5. **|| 1629** Tantum hic; HE 3, 254, 14 : θυγατριδῆ neptis filiaster. **|| 1630** HMp 3, 303, 48.

1614–5 τιθθη matertera LSHM || 1621 προτονος HM || 1623 φυλη S || 1625 noberca L || 1627 consubrinus L || 1630 υιοποιντος LH || 1633 στιφα L σγι- SHM sterelis LH

δοῦλος δούλη πάρθενος παλλακή νόθος ἀγχιστεύς δίδυμοι πρόσφυξ	servus ancilla virgo concubina spurius adfinis gemini cliens	1640 1645
36. Πεοὶ ναυτιλίας θάλασσα γαλήνη κύματα ἀφοός	36. De navigatione mare tranquillum fluctus/undae spuma	1650
λιμήν αἰγιαλός διαπέραμα πλοῖον τρόπις	portus litus traiectus navis carina	1655
ίστός κέρας σχοινίον κῶπαι ἱστία	arbor antemna funes remi vela	1660
κόλπος ὅρμος σχεδία πρύμνα πρῷρα ἀντλία	sinus accessus rates puppis prora sentina	1665

1645 HE 3, 253, 42; HS 3, 375, 8. || **1648** HA 3, 82, 46; HM 3, 167, 16; 204, 59; HMp 3, 296, 63; HS 3, 354, 30. || **1662–63** Tantum hic.

1640–1 Inverso ordine SHM \parallel 1648 Tit.Lat. om. SHM \parallel 1651 undae om. SHM \parallel 1654 αιγιλλος SHM \parallel 1657 τροπος SHM \parallel 1660 funeus H funus SM \parallel 1661 κωτιαι HM

	πηδάλια	gubernacula
1670	ἐπιβάται	vectores
	ἔ<μ>ποροι	mercatores
	ὄχθαι	ripae
	κλύδων	unda/dilutio
	βυθός	profundum
1675	γόμος	onus
	κυβε ονήτης	gubernator
	37. Περὶ ἰατρικῆς	37. De medicina
	ἰατρός	medicus
	κλινι κ ός	clinicus
1680	ὀφθαλμικός	ocularius
	βοτανικός	herbarius
	μαῖα	obstetrix
	ἄρρωστος	aeger
	πυρετός καθημερινός	febris cottidiana
1685	αὐχμοῦν	squalidum
	σύντονον	validum/non remissum
	τριταῖον	tertiana
	τεταφταῖον	quartana
	ἴκτεφος	aurugo
1690	πόνος	dolor
	οἴδημα	tumor ex aqua
	φλεγμονή	tumor
	κεφαλαλγία	capitis dolor
	_{Έλ} κος	ulcus
1695	τραῦμα	vulnus

1673 Dilutio tantum hic. || **1677** HA 3, 82, 47; HM 3, 167, 17; 205, 49; HMp 3, 296, 27; HS 3, 362, 77. || **1686** Tantum hic. || **1687** HS 3, 363, 39. || **1688** HS 3, 363, 40. || **1689** GGL 2, 331, 61. || **1691** Tantum hic. || **1692** HM 3, 206, 15; HMp 3, 296, 45.

1671 εποφοι L εποποι SHM || 1673 dilutio om. SHM || 1677 Tit.Lat. om. SHM || 1680 οφδαλμικος SHM oculariis L || 1682 obsetrix L || 1683 eger L || 1685 αυχμειν squalidam LSHM || 1686 non remissum om. SHM || 1690 πονο H || 1692 κλεκμονη L:om. SHM tumor om. SHM

66

ίχθύες

ψυγμός perstrictio constipatus ἐσφιγμένος ἀχόνη cotis σπόγγος spungia φάρμαχον medicamentum 1700 καλόν bonum salubre ύγεινόν 38. Περί ζωδίων ιβ 38. De signis XII χριός aries ταῦρος taurus 1705 δίδυμοι gemini καρκίνος cancer λέων leo πάρθενος virgo ζυγός libra 1710 σχορπίος scorpio τοξότης sagittarius αίγοκέρως capricornus ύδρηχόος aquarius

pisces

1715

1696-97 Tantum hic. | 1698 HA 3, 92, 43. | 1703 HA 3, 82, 49 sq.; HM 3, 166, 33; 170, 16; HE 3, 235, 22; 241, 67; HMp 3, 291, 54.

1696 ψυφμος LSHM pertrictio $H \parallel$ **1697** σφιρομένος L:om. SHM constipatus om. SHM | 1702 salubrae L | 1703 ub' De signis XII om. SHM post XII παραπλησιον L || 1711 scorpia SHM || 1712-3 τοξοτης capricornus σιγοκερώς sagittarius LSHM | 1714 aaquarius H | 1715 ανθυες SHM

<Βιβλίον γ'>

Ι. <Θείου Άδριανοῦ ἀποφάσεις καὶ ἐπιστολαί>. Θαυμαστόν έστιν καὶ έπαινετὸν τοσαύτη εὐφυεία τούτω τῶ βιβλίω ἔργον μαθήσει διερμηνευμένον πρὸ τούτου γὰρ δυσίν βιβλίοις συνέγραψα πάντα τὰ δήματα, ἃ ήδυνήθην τῆ 1720 ήμετέρα έρμηνεία, όσα ἀναγκαῖα ὑπολαμβάνω, καὶ όλως όσα ώφελεῖ ἀνθοώποις φιληταῖς τῆς λαλίας Ῥωμαικῆς οὐκ ἐδίστασα καὶ ἐν τούτω τῷ βιβλίω προσθεῖναι, ἵνα ἔχης ὅπου σεαυτὸν γυμνάσης, άλλὰ καὶ εὐτυγῶς τέκνοις σοῖς καταλίπης μνημόσυνον καὶ ὑπόδειγμα φιλοπονιῶν σῶν. "Ηδη οὖν 1725 ἀρξώμεθα έρμηνεύειν, καθώς δυνάμεθα διδάσκειν κάλλιστα άλλὰ τὰ κεφάλαια τῶν ὀνομάτων καὶ δημάτων ένὸς έκάστου *** ταῦτα ἔσονται θείου Ἀδοιανοῦ ἀποφάσεις καὶ ἐπιστολαί, έξ ὧν μείζων εὐγρηστία ἀχολουθεῖ ἀνθρώποις, ἀπὸ τούτου τοῦ ἄργοντος ἐγένετο καὶ λαλιότης, διὸ ἀναγκαίως εἰσὶν 1730 αναγνωστέα καὶ μνήμη παραδοτέα, εἰ μέντοι θέλομεν 'Ρωμαιστὶ λαλεῖν ἢ Έλληνιστὶ γωρὶς αἰτίας οὕτως ἀρξώμεθα.

<Liber tertius>

I. <Divi Adriani sententiae et epistulae>.

Mirandum est et laudandum tanto ingenio hoc in libro opus doctrinae interpretatum. Ante hoc enim duobus libris con-1735 scripsi omnia verba, quae potui nostra interpretatione, quae necessaria arbitror, et omnino quae prosunt hominibus amatoribus loquellae Latinae; non dubitavi et in hoc libro adice-

Βιβλίον γ add. Boeck. \parallel 1716 Cf. infra 1727 \parallel 1718 μαθήσεως Gold. \mid διεφμενευομενον SHM – μηνευόμενον Gold. \parallel 1719 βιβλιοσις L \mid φειματα SM φειμτα H \parallel 1721 ὀφείλει Gold. \mid φωμαιτη SHM \parallel 1722 βιβλιοω SHM \mid όπου σεαυτόν Boeck. : οπωσεαυτον LSHM όπως έαυτόν Gold. \parallel 1723 ευτυχων SHM \mid ωις SHM \parallel 1724 σω S σου HMS_1Boeck . \parallel 1725 εφμηνευφιν H \mid χαθαως SHM χαθ'ώς Gold. \parallel 1726 τα om. HM \mid ένὸς έχάστου Boeck. : ως εχαστοι LSHM post έχάστου lac. posui \parallel 1727 θεου LSHM επιστολας LSHM \parallel 1728 ευχρ... SHM post άχολουθεῖ lac. posui lac lac

re, ut habeas, ubi te ipsum exerceas, sed et feliciter liberis tuis relinquas memoriam et exemplum studiorum tuorum. Iam ergo incipiamus interpretari, sicut possumus docere op- 1740 tima; sed capitula nominum et verborum unius cuiusque *** haec erunt divi Adriani sententiae et epistolae, ex quibus maior utilitas sequitur hominibus; ab eo principe fuit et loquella, propterea necessario sunt legenda et memoriae tradenda, si tamen volumus Latine loqui vel Graece sine vitio. 1745 Sic incipiamus.

- 1. Αἰτοῦντός τινος, ἵνα στρατεύηται, Ἀδριανὸς εἶπεν·, Ποῦ θέλεις στρατεύεσθαι; Ἐκείνου λέγοντος· ,Εἰς τὸ πραιτώριον, ᾿Αδριανὸς ἐξήτασεν· ,Ποῖον μῆκος ἔχεις; ΄ <Λέγοντος ἐκείνου>· ,Πέντε πόδας καὶ ῆμισυ, ᾿Αδριανὸς εἶπεν· ,, Ἐν το- 1750 σούτφ εἰς τὴν πολιτικὴν στρατεύου, καὶ ἐὰν καλὸς στρατιώτης ἔση, τρίτφ ὀψωνίφ δυνήση εἰς τὸ πραιτώριον μεταβῆναι."
- 1. Petente quodam, ut militaret, Adrianus dixit: "Ubi vis militare?" illo dicente: "In pretorio," Adrianus interrogavit: 1755 "Quam staturam habes?" <dicente illo>: "Quinque pedes et semis," Adrianus dixit: "Interim in urbanam milita, et si bonus miles fueris, tertio stipendio poteris in pretorio transire."
- 2. Δι ἐπιστολιδίου αἰτοῦντός τινος, ἵνα τὸν ἴδιον ἀπελεύθε- 1760 ρον ἀπολέση, ὃν πρὸ χρόνου κελεύσει ἐπάργου γαζοφυλα-

I. 1. HS 3, 387, 10-21. || **2.** HS 3, 387, 22-33.

1740 possimus $L \parallel$ 1741 post cuiusque lac. posui \parallel 1742 hae $L \parallel$ 1743 post sequitur lac. posuit Boeck. \mid omnibus $L \mid$ principe Boeck. : -pi LSHM post principe lac. posuit Boeck. \mid loquela SHM Boeck \parallel 1744 preterea HM \parallel 1745 latinae SM -na $L \mid$ loqui Boeck. : eloquia LSHM \parallel 1747 αδογο SM ααφνο $H \parallel$ 1749 ἐξήτασεν Boeck. : ἐζήτη- Cuiac. -τασεν Gold. \oplus εξηταζεν L -ζε SHM \parallel εχει LSHM \parallel λέγοντος ἐκείνου suppl. Gold. \parallel 1750 ποδας Cuiac. : -ες LSHM \parallel 1751 πολιτικήν Cuiac. : -κη LSHM \parallel 1752 πραιτώφιον Cuiac. : -qιο LSHM \parallel 1756 futuram SHM \parallel habes Boeck. : -et LSHM Cuiac. \mid dicente illo suppl. Gold. \parallel 1757 semis LSHM : dimidium Gold. \mid urbananam $M \parallel$ 1761 γαζοφυλδαιου H

κίου κατά νόμον Αίλιον Σεντίον είς λιθοτομίας βεβλήκει, καὶ νῦν τὴν ἐπίδοσιν αὐτοῦ ἤτει, Ἀδριανὸς εἶπεν ,,Τί ζητεῖς ἀπολέσαι ἄνθρωπον, καὶ τὴν ἐπίδοσιν ἀφαιρεῖσθαι, ἀφ' οδ 1765 ήδη έξεδικήθης: ἀναιδής εἶ."

- 2. Per libellum petente quodam, ut suum libertum perderet, quem ante tempus iussu praefecti aerari secundum legem Aeliam Sentiam in lautumias miserat, et modo <cum> congiarium huius peteret, Adrianus dixit: "Quid quaeris perde-
- 1770 re hominem et congiarium auferre, ex quo iam vindicatus es? Improbus es."
 - 3. Αἰτοῦντός τινος περὶ ἰδίου υίοῦ, ὅτι αὐτὸν ἡμέλει, ἀσθενῆ όντα καὶ πενόμενον, καὶ τρέφειν μὴ θέλοι, ἐν ὧ ἀπάσας τὰς οὐσίας αύτοῦ δεδαπανήκει, Άδριανὸς εἶπεν τῷ νεανίσκω."
- 1775 Φύλασσέ σου τὸν πατέρα, διὰ τοῦτο γάρ σε ἐγέννησεν: φρόντισον οὖν μὴ πάλιν περί σοῦ πρός με μέμψηται."
 - 3. Petente quodam de suo filio, quoniam eum neglegeret valetudinarium et pauperem, et pascere nollet, in quo omnes facultates suas expenderat, Adrianus dixit iuveni :
- 1780 "Custodi patrem tuum, ideo enim te genuit; cura ergo ne iterum de te apud me queratur."
 - 4. Κωδικίλλους τίς ποτε Άδοιανῶ παρέδωκεν, πλείονας εἶναι δανειστάς, οίτινες άδίχους τόχους έξέπραξαν είς χρυσίνους γιλίους, έξ αὐτῆς ἡμέρας δηνάρια έκατὸν ὑποστεῖλαι,

3. HS 3, 387, 34-46. | 4. HS 3, 387, 47-388, 10.

1762 λιθοτομίας Cuiac. : -αν LSHM | 1763 αὐτοῦ ἤτει Boeck. (αυτουητι LSHM) : αἰτοῦντι Cuiac. ἡτεῖτο Gold. | 1764 αφυ SHM | 1765 avaδιες HM | 1766 liberium SHM | 1767 iussu Boeck. : iussa LSHM | 1768 sentiam L_1 : sententium LSHM | cum suppl. || 1769 Adrianus dixit om. SHM | 1770 iudicatus Gold. | 1772 υδιουίου L | 1773 θελαι HM -λει Gold. \mid ω απασας SHM : μαπασας L \parallel 1774 δεδπανηκι HM \parallel 1775 εγενησεν HM | 1776 μεμφηται SHM | 1777 eum LS : enim HM | negle...ret $L \parallel 1778$ valetudinarum $SHM \parallel 1779$ iubeni $S \parallel 1781$ iterum LSHM: igitur Gold. | 1783 ἀδίχους Cuiac. Boeck.: ατουχους LSHM | ἐξέπραξαν Boeck. : -ξεον LSHM Gold. -ξουν Cuiac. | post χρυσινους $\overline{\varrho}$ \hat{L} : om. SHM | χουσίνους χιλίους Gold.: δηνάρια χίλια Cuiac. Boeck. || 1784 ἡμέρας Cuiac. Boeck. : -ων LSHM | post ημερων δ L : om. SHM | δηνάρια καὶ παφεκτὸς ἑκατοστὰς λαμβάνειν, καὶ τὸ αὐτὸ πάλιν 1785 δανείζειν, Ἀδριανὸς εἶπεν· ,, Ὁ ἐπισημότατος ἔπαρχός μου περὶ τούτου πράγματος ἐκτινάξει καὶ ἀπαγγελεῖ μοι."

- 4. Codicillos aliquis Adriano tradidit, plures esse feneratores, qui iniustas usuras exigebant in denariis mille, ex ipsa die denarios centum subducere, et extrinsecus centesimas 1790 accipere, et eadem iterum fenerari; Adrianus dixit: "Vir clarissimus, praefectus meus, de ea re excutiet et renuntiato mi."
- 5. Δι' ἐπιστολιδίου αἰτοῦντός τινος εἶναι αὑτῷ περιουσίαν ίππικῆς ἀξίας, ἀλλ' ὅτε ἵππον δημόσιον ἠτεῖτο, παραλελειμ- 1795 μένον αὐτὸν εἶναι, πρὸ διετίας ἀποφάσει ἐπάρχου ἑνὶ ἐνιαυτῷ πολυδρίῳ ἐκχωρεῖται ***, ἐπειδὴ διαβολὴ παρεισεληλύθει, ἢν δοῦλοι παρώζυναν, Ἀδριανὸς εἶπεν· ,, "Οστις ἵππον αἰτεῖ δημόσιον, ἐξημαρτημένος εἶναι ὀφείλει· τὰ λοιπὰ δὲ ζωῆ σῆ δοκιμάσεις."
- 5. Per libellum petente quodam esse sibi facultatem equestris dignitatis, sed cum equum publicum peteret, praeteritum eum fuisse, ante biennium decreto praefecti uno anno municipio excedere ***, quoniam crimen intervenerat quod

5. HS 3, 388, 11-21.

- 1805 servi concitaverant, Adrianus dixit : "Qui equum petit publicum, emendatus esse debet, cetera autem vitae tuae probabis"
- 6. Αἰτοῦντός τινος ἐπιτραπῆναι αὐτῷ πατέρα ἑαυτοῦ ἀπὸ ἐξορίας μετακαλέσασθαι, Ἀδριανὸς εἶπεν· ,,Ἄφες ὄψωμαι τὰ 1810 ὑποιινήματα, σὰ δὲ φρόντισον ἐπανελθεῖν πρός με."
 - 6. Petente quodam permitti sibi patrem suum ab exilio revocari, Adrianus dixit: "Sine videam commentarios; tu tamen cura reverti ad me."
- 7. Λέγοντός τινος ἑαυτὸν ὑπονοθευθῆναι ὑπὸ ἰδίων ἀπελευ1815 θέρων, καὶ ἔχειν ἴδια ἐργαστήρια, ἐν οἰς πραγματεύονται ἐκ
 τῶν αὑτοῦ χρημάτων, καὶ μηδὲν ἀπ᾽ ἐκείνων λαμβάνειν, ὁ
 οὖν συνήγορος τῶν ἀπελευθέρων ἀπεκρίθη, ἐπὶ πολλῷ
 χρόνῳ αὐτοὺς τῷ πάτρωνι αὑτῶν ἕν᾽ ἕκαστον παρεσχηκέναι ***, εἰ αὐτοῖς *** πραγματεύεσθαι ᾿Αδριανὸς εἰπεν
 1820 "Φροντίσατε οὖν, μὴ μέμψηται ἀλλὰ καὶ αὐτὸς νοῦν κοι-
- 1820 ,,Φοοντίσατε οὖν, μὴ μέμψηται ἀλλὰ καὶ αὐτὸς νοῦν κοι νὸν ἔχη."
 - 7. Dicente quodam se circumventum a suis libertis, et habere suas tabernas, in quibus negotiantur de suis pecuniis, et nihil ab illis accipere, ergo advocatus libertorum respondit,
- 1825 multo tempore eos patrono suo unumquemque praestare ***, si eis *** negotiari; Adrianus dixit : "Curate ergo, ne queratur, sed et ipse sensum communem habeat."
- 8. Διὰ βιβλιδίου λέγοντός τινος πατέρα ἴδιον ἀποπεφισκῶσθαι, καὶ αὐτῷ δικουρίαν ἀφηρῆσθαι, ἣν ἀπήτει, καὶ εἴ τινα 1830 ἄλλα γεγόνεισαν δίκαια· αἰτοῦντός τινος, Ἀδριανὸς ἐζήτησεν· ,,Πότε ὁ πατήρ σου ἀποπεφισκωμένος εἴη;" λέγοντος
 - **6.** HS 3, 388, 22–29. || **7.** HS 3, 388, 30–47. || **8.** HS 3, 388, 48–389, 8.

1805 servi Boeck. : emerui LSHM | petet SHM || 1806 probabilis SHM || 1809 οψομαι L σψομαι SHM || 1810 σοι LSHM || 1811 permittit SHM | se ibi L se sibi SHM || 1816 αὐτοῦ Boeck. : αυτον L -ων SHM | χρηματω SHM || 1817 σινητοφος H || 1819 post παφεσχηκέναι et post αὐτοῖς lac. posui | πρατματευεσθαι HM || 1820 μεμψεται L | ουτος SHM || 1821 εχει LSHM || 1822 a suis a libertis LSHM || 1823 negociantur H || 1826 post praestare et eis lac. posui || 1827 quaeratur L | habeat Boeck. : -et LSHM || 1830 εξητησε HM || 1831 πατεφ SHM

ἐκείνου πρὸ ἐτῶν δέκα· ,, Ἐὰν ἀρζώμεθα πράγματα ἢ καλῶς ἢ κακῶς κεκριμένα μετακαλεῖν, οὐδὲν τετελευσμένον ἔσται· αὐτὸς σαυτῷ. "

- 8. Per libellum dicente quodam patrem suum confiscatum 1835 esse, et sibi decuriam ablatam esse, quam petebat, et si qua alia fuissent iusta; petente quodam, Adrianus inquisivit : "Quando pater tuus confiscatus esset?" dicente illo ante annos decem, "si coeperimus res aut bene aut male iudicatas revocare, nihil consummatum erit; ipse tibi."
- 9. Οὐρβικοῦ λέγοντος Πομμίτιβον ἐλευθερῶσαι θέλοντα δοῦλον ἴδιον, (κεκωλυσμένον εἶναι) ἀπὸ 'Ρεστούτης, μητρὸς ὀρφανῆς· εἰς ἀδικίαν γὰρ τῆς ὀρφανῆς (τοῦτο γίνεσθαι· εἰναι γὰρ αὐτὸν πραγματευτὴν αὐτῆς), καὶ δι' αὐτὸν <πάντα> τὰ πράγματα τῆς ὀρφανῆς διοικούμενα. ἀδριανὸς ἐζήτησεν, 1845 ποίας ἡλικίας ἡ ὀρφανὴ εἴη· λέγοντος τοῦ συνηγόρου, δέκα εἶναι ἐτῶν, ἀδριανὸς εἶπεν· "Πεῖσον τοὺς κριτὰς μὴ ὀφείλειν τοῦτον περὶ ταύτην προσηγορίαν ἐλευθεροῦσθαι."
- 9. Urbico dicente Primitivum manumittere volentem servum suum, (vetitum esse) a Restuta, matre pupillae; in frau- 1850 dem enim pupillae (hoc fieri; esse enim eum actorem) eius, et per eum res omnes pupillae administratas, Adrianus inquisivit, cuius aetatis pupilla esset. Dicente advocato, decem

9. HS 3, 389, 9-23.

1832 αρχωμεθα HM || 1833 ἢ κακῶς Boeck. : η καλως L om. SHM ||
1834 σαυτῷ Boeck. : εαυτω LSHM || 1837 αδριανος S || 1838 suus SHM ||
1839 coeperimus Boeck. : quae perimus LSHM | aut male om. SHM ||
1840 tibi Boeck. : sibi LSHM || 1841 ελευθερωσσαι HM || θελοντος
LSHM || 1842 ιδιον LSHM : exp. Boeck. | κεκαλυσμένον εἶναι ex rec.
Steph. || 1843 ἐις – ὀρφανῆς om. SHM || 1843–4 τοῦτο – αὐτῆς ex rec.
Steph. || τοῦτο – γάρ om. LSHM || 1844 ο πραγματευτης LSHM || πάντα
suppl. Boeck. ex Lat. interpr., qui post πράγματα posuit || 1846 ποια L ||
1850 suum LSHM : exp. Boeck. | vetitum esse ex. rec. Steph. | reftuta
HM || 1850–1 in – pupillae om. SHM || 1851 hoc – actorem ex rec.
Steph. | hoc – enim om. LSHM || actor L auctor SHM

esse annorum, Adrianus dixit : "Suade iudices non debere 1855 eum circa eam appellationem manumitti."

10. Λεγούσης τινός (γυναικός) την ἐπίδοσιν τοῦ ἰδίου υἱοῦ ἀφηρῆσθαι ὑπό τινος, καὶ λέγοντος <ἐκείνου> υἱὸν ἴδιον εἶναι, καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἀνήκειν την ἐπίδοσιν, ἀπεκρίθη ἡ γυνη Ῥωμαικὴν αὑτὴν γεγονέναι, καὶ δέλτους μόνον συγγεγραφέ-

- 1860 ναι, γάμους δὲ μὴ γεγονέναι (ἠονήσατο ἄλλος), ὅστις (ἑαυτόν) ἔλεγεν πατέρα αὐτοῦ εἶναι ᾿Αδριανὸς εἶπεν ,, Ὅτε οὖν μὴ ἢ υἱὸς σός, τὴν ἐπίδοσιν αὐτοῦ *** ἀφαιρεῖσθαι. " Μὴ δυνηθένθος οὖν (αὐτὸν ἀποδεῖζαι υἱὸν ἴδιον εἶναι), περὶ οὖ ἤγετο, ᾿Αδριανὸς ἐκέλευσεν πρὸς ἑαυτὸν τὸν παῖδα καὶ 1865 ἐπηρώτησεν, παρὰ τίνι διατρίβοι <λέγοντος δὲ τοῦ παιδὸς
- 1865 ἐπηρώτησεν, παρὰ τίνι διατρίβοι <λέγοντος δὲ τοῦ παιδὸς παρὰ μητρί>, ᾿Αδριανὸς τῷ ἀνθρώπῳ εἶπεν , ᾿Αναιδέστατε, ἀπόδος τὴν ἀλλοτρίαν ἐπίδοσιν."
- 10. Dicente quadam (muliere) congiarium sui filii ablatum esse a nescio quo, et dicente <illo> filium suum esse et ad 1870 se pertinere congiarium, respondit mulier Latinam se fuisse, et tabulas solum conscripsisse, nuptias autem non fuisse; (negavit alius), qui se dicebat patrem eius esse. Adrianus dixit: "Cum ergo non erit filius tuus, congiarium eius *** auferri." Non potente ergo (eum ostendere filium suum es-1875 se), de quo agebatur, Adrianus iussit apud se puerum et

10. HS 3, 389, 24-45.

interrogavit, apud quem moraretur; <dicente autem puero apud matrem>, Adrianus homini dixit : "Improbissime, redde alienum congiarium."

- 11. Αἰτούσης τινὸς γυναικὸς περὶ φροντιστοῦ υίοῦ αὐτῆς, ὃς αὐτῷ τριετίαν οὐ παρεσχήκει τροφεῖα, καὶ σήμερον τὴν ἐπί- 1880 δοσιν αὐτοῦ ἀφήρηκεν. Άδριανὸς τὸν φροντιστὴν ἐξήτασεν. πότε είη επίτροπος δεδομένος, καὶ εί τι παρεσχήκει τῷ όρφανῶ ὁ φροντιστής <εἶπεν> ὅτι ὁ κοινωνὸς αὐτοῦ ἀπὼν είη, καὶ μηδὲ δυνῆσθαι τί ποτε μόνος παρέγειν Αδριανός είπεν τῷ φροντιστῆ ,,Διὰ τοῦτο οὖν ἐδόθης, ἵνα λιμῷ πνί- 1885 ξης τὸν ὀρφανόν; κατὰ δύναμιν οὖν τῆς ὑποστάσεως τροφεῖα αὐτῶ πάρεγε."
- 11. Petente quadam muliere de curatore filii sui, qui ei triennium non praestiterat alimenta, et hodie congiarium eius abstulit, Adrianus curator interrogavit, quando esset 1890 procurator datus, et si quid praestitisset pupillo. Curator <dixit>, quoniam socius eius absens esset, et non potuisset aliquid solus praestare; Adrianus dixit curatori : "Propter hoc ergo datus es, ut fame neces pupillum? pro modo ergo facultatis alimenta ei praesta." 1895

12. Έν τοσούτω δὲ ἐνέτυχέν <τις> Ἀδριανῷ λέγων: "Οἱ υἱοί μου, Κύριε, ἐστρατολογήθησαν: "Αδριανὸς εἶπεν , Ἐπ' άγαθω, απεκρίθη, "Αγγά ιδιωταί είσιν" και φοβούμαι πή τι παρά τὸ καθῆκον ποιήσουσιν καὶ ἔρημόν με καταλίπωσιν."

11. HS 3, 389, 46-390, 6.

1876-7 dicente - matrem suppl. Boeck. || 1877 reddae SHM || 1879 αiτούσης Boeck. : αιτουντος LSHM | post φροντιστοῦ usque ad verba ϊνα ταγιον (infra 1935) lac. exhibet H | 1883 εἶπεν suppl. Boeck. | 1884 παρεσχειν $L \parallel$ 1885 είπε $SM \mid$ ίνα SM: ρία $L \mid$ πνίξης Boeck: -ξείς Cuiacπνξης L τινξης SM | 1888 quadam Boeck. : quo- LSHM | muliere Boeck. :-ris LSHM | post curatore usque ad verba ut celerius (infra 1944) lac. exhibet H | 1889 prestiterit SM | odie SM | 1890 curator LSM | 1892 dixit suppl. Boeck. | sotius L | 1893 Adrianus dixit om. SM | 1894 necesses SM | 1896 τις suppl. Boeck. | Άδριανῷ Cuiac. Boeck. : -ου L -ος SM | λεγω SM || 1898 post ἀπεκοίθη ἐκεῖνος suppl. Boeck. || 1899 ποισου- $\sigma iv SM$

- 1900 Άδοιανὸς εἶπεν· "Μηδὲν εὐλαβοῦ, ἐν εἰρήνη γὰο στρατεύονται." Ὁι ὁ πατὴρ εἶπεν· ,, Ἐπίτρεψον οὖν μοι, Κύριε αὐτοκράτορ, κἂν ὑπηρέτην αὐτῶν εἶναι, ἵνα αὐτοὺς ἐπέχω· "Αδριανὸς εἶπεν· "Μὴ ποιήσειαν οἱ θεοί, ἵνα σε ὑπόδουλον τοῖς τέκνοις σοῦ ποιήσω, ἀλλὰ κλῆμα λαβὼν ἑκατοντάρχης αὐτῶν 1905 γενοῦ."
 - 12. Interea autem interpellavit <quis> Adriano dicens : "Filii mei, Domine, militiae capti sunt."; Adrianus dixit : "Feliciter!" respondit : "Sed inscientes sunt et timeo ne quid extra ordinem faciant et miserum me relinquant." Adrianus
- 1910 dixit: "Ne quid timeas; in pace enim militant", cui pater dixit: "Remitte ergo me, Domine imperator, vel ministrum eorum esse, ut eos adtendam." Adrianus dixit: "Ne id faciant dii, ut te obsequentem filiis tuis faciam, sed vite accepta centurio eorum esto."
- 1915 13. Άδριανοῦ ἐπίδοσιν διδόντος γυνή τις ἐξεβόησεν· "Δέομαί σου, Κύριε αὐτοκράτορ, ἵνα κελεύσης τοῦ υἱοῦ μου δοθῆναι μοί τι, ἐπεὶ αὐτός μου ἀμελεῖ." Καὶ υἱὸς αὐτῆς παρεστὰς λέγει· "Ἐγώ, Κύριε αὐτοκράτορ, οὐκ ἐπιγιγνώσκω ταύτην μητέρα." Άδριανὸς εἶπεν· "Εἰ σὰ ταύτην οὐκ ἐπι-1920 γιγνώσκεις μητέρα, οὐδὲ ἐγώ σε πολίτην 'Ρωμαῖον."
 - 13. Adriano congiarium dante mulier quaedam exclamavit: "Rogo te, Domine imperator, ut iubeas filio meo dare mihi aliquid, quoniam ipse me neglegit." Et filius eius adstans dicit: "Ego, Domine imperator, non agnosco eam matrem;"

1900 επε $S \mid$ εἰσήνη Cuiac. Boeck. : ισηλιη L ισι- S ισιλη $M \parallel$ 1901 αυτοκρατως $SM \parallel$ 1902 υπεφετη L πε- $SM \parallel$ 1903 ποιήσειαν Cuiac. Boeck. : ποτησιαν LM πογη- $S \parallel$ 1906 quis suppl. Boeck. | adrianos S -us $M \parallel$ 1907 fili $LS \parallel$ 1908 post feliciter in bono LSM : exp. Boeck. | post respondit ille suppl. Boeck. | nequit $SM \parallel$ 1910 nequit $SM \parallel$ 1911 remitte LSM : permitte Gold. Boeck. | 1912 id faciant Boeck. : -6ficiant $LSM \parallel$ 1913 vitae acceptae $LSM \parallel$ 1915 αδιανου L_1 : -0ς $LSM \parallel$ 1916 αυτοκρατως $LSM \parallel$ 1917 αμελι SM εμε- L | Uιος L : ος $SM \parallel$ 1918 αυτοκρατως $LSM \parallel$ 1919 σου SM σοι L | Eπιγιγνώσικεις <math>Boeck. : -σκω $LSM \parallel$ 1920 φωμηον $LSM \parallel$ 1921 dante Boeck. : -es LSM

Adrianus dixit: "Si tu eam non agnoscis matrem, nec ego 1925 te civem Romanum."

- 14. Χαῖσε, μῆτες καλλίστη καὶ τιμιωτάτη, ὅσα γὰς σὰ θεοῖς εὕχη ὑπὲς ἐμοῦ, καγὰ τὰ αὐτὰ ὑπές σου εὕχομαι· ἡ γὰς σὴ εὐσεβεία καὶ σεμνότης πάντα ποιεῖ· χαίςω δέ, νὴ τὸν Ἡςακλέα, ὅτι τὰ ὑπ' ἐμοῦ γινόμενα πάντα σοι ἀςεστά εἰσιν καὶ 1930 ἐπαινετά. Οἶδας οὖν, μῆτες, τὴν σήμεςον ἡμέςαν γενέθλιόν μου εἶναι, καὶ ὀφείλομεν κοινῆ δειπνῆσαι· ἐὰν θέλης οὖν, ἐνωςότεςον μετὰ τῶν ἀδελφῶν μου λελουμένη ἔςχου· Σαβίνη γὰς εἰς ἀγρὸν ισμησεν, ἀλλὰ σφυςίδα αὐτὴ ἔπεμψεν. Βλέπε οὖν, ἵνα τάχιον ἔλθης, ἵνα δυνησόμεθα τὴν εὐκταῖαν εἰς εν 1935 θρησκεῦσαι.
- 14. Gaude, mater optima et carissima, quantum enim tu deos oras pro me, et ego eadem pro te oro; tua enim pietas et castitas omnia facit. Gaudeo tamen, per Herculem, quoniam quae a me fiunt, omnia tibi grata sunt et laudabilia. 1940 Scis ergo, mater, hodiernum diem natalem meum esse, et debemus invicem cenare : si vis ergo, tempore cum sororibus meis lota veni. Sabina enim in villam profecta est, sed sportellam ipsa misit. Vide ergo, ut celerius veniatis, ut possimus optabilem in unum celebrare.

15. Γίνεται νόμος <τις> τοιουτότροπος πᾶσιν ἀνθρώποις, ὅπως ὅστις πατροκτονίαν πεποιήκει, δημοσίως εἰς μολγὸν πεμφθεὶς συξόαφῆναι μετὰ ἐχίδνης καὶ πιθήκου καὶ ἀλέκτορος καὶ κυνός, ἀσεβῶν ζώων ἀσεβὴς ἄνθρωπος, καὶ εἰς

15. HS 3, 390, 6-33; FP 3, 108.

1925 cognoscis L || 1927 μητης LSM || σοι LSM || 1930 σου SM || 1931 οιδες LSM || μητης LSM || 1932 διπνησαι L -εσαι SM || 1934 σαβινα LSM || 1935 verbis ἵνα τάχιον desinit M | ab ἕλθης exstat H || 1937 qantum S || 1939 fecit SM | erculem SM || 1942 post invicem commune L: om. SM exp. Boeck. || 1943 savina SM | villa L bi- S || 1944 verbis ut celerius desinit M | ab veniatis exstat H | veniatis LH: venias Boeck. || 1946 τις suppl. ex L at interpr. || 1947 πεποηικι H | δημοσιος L | μολγόν Boeck.: μολσον LSH || 1948 συξάαφῆναι Boeck.: συνγραφηναι S -τραγονια LH | πιθηκουν LSH | αλεκτορας LSH || 1949 χυνας LSH | ἀσεβῶν Boeck.: ασεβις LSH | ζώων Boeck.: ζωις L ζωοις SH

- 1950 ἄμαξαν ἐζευγμένην μελανῶν βοῶν κατενεχθῆναι πρὸς θάλασσαν καὶ εἰς βυθὸν βληθῆναι ἔδειξαν ὑπόδειγμα τιμωρίας, ἵνα μᾶλλον φοβηθῶσιν *** οὕτως ἀνόσιον ἔργον ἐποίησεν.
- 15. Fit quaedam lex eiusmodi omnibus hominibus, uti qui 1955 parricidium fecisset, publice in culleum missus consueretur cum vipera et simia et gallo et cane, impiis animalibus impius homo, et in plaustrum iunctum nigris bovis deportaretur ad mare et in profundum mitteretur; ostenderunt exemplum poenae, ut magis timeant *** sic crudelem opus fecit.

1960 ΙΙ. <Μῦθοι Αἰσώπιοι>.

Νῦν οὖν ὁ ἀν ἐπιβάλη, ἐπὶ πέρας ἄξεις διὸ ἐν παντὶ πράγματι φιλοπονεῖν δεῖ ἀπὸ τῶν θελόντων πλέον τι εἰδέναι, ὁ εὕχρηστόν ἐστιν ἀνθρωπίνω βίω τούτου μάλιστα ἀπηγορία κυριεύσει, ὅθεν δεῖ γραμμάτων τέχνην ἐκμαθεῖν, καὶ γὰρ ἐσ-

- 1965 τὶν ὅραμα ἀπηγορίας: ἔνθεν γὰρ πάντα καταυγάζονται οὐκ ἀμαθῶς γὰρ ὁ εἰδέναι θέλων Ῥωμαιστὶ λαλεῖν καὶ Ἑλληνιστί, ἐπιμελῶς προσέχη τοῦτο γὰρ ὑποδείγματος χάριν προσθήσομεν ἀπηγορίαν, ἥτις ἐστὶν Ἀθηνᾶς χάριν, ἡ διδοῦσα ἄπασιν τὴν μάθησιν καὶ τύχην πρῶτον, ἔπειτα εἰδέναι
- 1970 ποιῶν γὰρ ποιεῖ ἀνθεῖν τούτους, τοὺς μὴ ἀμηλοῦντας καὶ ποιοῦσιν ἃ ἔμαθον· τέχνη γὰρ μετατίθεται ἀπὸ ἀνθρώπου εἰς ἄνθρωπον, καὶ διὰ τοῦτο τέχνη οὐκ ἀποθνήσκει· ἔπειτα ποία

П. FP 3, 94, 1–95, 39.

1951 βυθόν scripsi: -νι LS (βυεονι H) -να Boeck. | υποδιγμα L ποSH || 1952 ινα LH: να S | post φοβηθῶσιν lac. posuit Boeck. || 1954 quidem LSH | que H || 1955 culeum H | consueretur Boeck. : conscriberetur LSH | post conscriberetur \overline{R} adscr. L: om. SH || 1956 vipera LS: inpera H | simiam LS | gallu LS || 1957 bovis $SL_I:$ -es L bubus H bo-Boeck. | deportaretur Boeck. : -tari LS -tant H || 1958 mitteretur Boeck. initti LSH || 1959 post timeant. lac. posuit Boeck. | crudelem LSH: -le Boeck. || 1960 Cf. infra 1981 || 1961 δ ἄν scripsi: ο εαν LSH όσα Boeck. || 1962 τι εἰδέναι Boeck. : τισιδέναι LSH || 1963 μαλισια SH -σι L || 1965 ορομα LSH || 1967 προσεχε LSH || τουτω LS | υπαδιγματος L πα-S πο-H || 1969 ειδέν H ειδέναψ S || 1971 ποιοσιν LS πισσιν H || 1972 ουχ LS: ουν H | Eπιτοι LSH

ην γάρις μαθείν, εί ὁ διδάσκων ην άθάνατος; ταῦτα γὰρ εἶναι θεοί εθέλησαν αναμμνήσκοντες πρώτον πάντων θεούς σέβεσθαι, οὐ λιβάνω, ἀλλὰ συνειδήσει. Πλεῖον γὰο ἐστὶν 1975 καλῶς ζῆν ταῦτα ποιοῦντα, γονεῖς τιμᾶν, τέκνοις ἐγγλυκαίνειν, φίλους φιλεῖν καὶ ἀπλῶς ὑποδεικνύειν καὶ ἀνυπόπτως πάντα ποιεῖν καὶ μή <πονηρῶς>, ἵνα ἐν παντὶ πράγματι εύγρηστος ής καὶ πάντα τὰ ἔθιμα ζωῆ σῆ παρατηρῆς καὶ θαυμάσης, ὅτι τὸν καλῶς ποιοῦντα καλῶς ἀκολουθεῖ. Νῦν 1980 οὖν ἄρξομαι μύθους γράφειν Αἰσωπίους καὶ ὑποτάξω ὑπόδειγμα: διὰ τοῦτον γὰρ αἱ ζωγραφίδες συνέστηκαν: εἰσὶν γὰρ λίαν άναγκαῖαι πρὸς ἀφέλειαν τοῦ βίου ἡμῶν. Ποώτω οὖν τόπω μύθου ἄρξομαι ἀπὸ ἐλάφου.

II. <Fabulae Aesopiae>.

1985 Nunc ergo quod conatus fueris, ad finem adducis; propterea in omni re studere oportet a volentibus plus aliquid scire, quod utile est humanae vitae; huius praecipue oratio dominabitur, unde oportet litterarum artem perdiscere : etenim est visus orationis; hinc enim omnia inluminantur; non in- 1990 docte enim qui scire velit Latine loqui et Graece, diligenter adtendat. Hoc enim exempli gratia adponemus orationem, quae est Minervae gratia, quae dat omnibus doctrinam et fortunam primum, deinde scire; faciens enim facit florere eos qui non neglexerunt et faciunt quae didicerunt. Ars 1995 enim transfertur ab homine in hominem, et propterea ars non moritur; denique quae erat gratia discere, si qui docet

1976 τιμα L γιμα $SH \parallel$ **1977** υπδικνυειν $H \mid$ ανποπτως S -ος $H \parallel$ **1978** post μή παντι πραγματι $LS: om. H \mid πονηρῶς suppl. ex Lat. interpr. :$ κακοφρόνως Boeck. | παντι LH : om. S || 1980 ακαλουθι LSH || 1981 αρξωμε LS αργωμε $S_1H \parallel 1982$ τουτον LSH : -ου Boeck. | συνεστήχεσαν Boeck. | 1983 ανακαιαι LSH | 1984 αργομαι Η | post έλάφου deficit $H \parallel 1985$ Cf. infra 2005 $\parallel 1986$ finem LS: terminum $H \parallel 1987$ aliquit $S \parallel$ 1988 humane $H \mid$ precipue S praecipuae $LH \parallel$ 1989 artem H : om. $LS \parallel$ 1990 enim LH: eum $S \parallel$ 1991 latina eloqui S -na -quia $L \parallel$ 1992 attende $SH \parallel 1993$ quae¹: qui $LS \mid minerbe S \parallel 1994$ scrre $\hat{L} \parallel 1997$ eras LS

- erat inmortalis? Haec enim esse dii voluerunt admonentes primum omnium deos colere, non ture, sed conscientia; plus 2000 enim est bene vivere haec facientem, parentes diligere, natis indulgere, amicos amare et simpliciter demonstrare et sine suspicione omnia facere et non maligne, ut in omni re utilis sis, et omnia quae solent vitae tuae observes, et miraberis, quoniam bene facientem bene sequitur. Nunc ergo incipiam 2005 fabulas scribere Aesopias et subiciam exemplum; per eum
- enim picturae constant, sunt enim valde necessariae ad utilitatem vitae nostrae. Primo ergo loco fabulam incipiam de cervo.
 - 1. <Πεοὶ ἐλάφου>.
- 2010 Έλαφος εὐμεγέθης ὥρα θέρους δίψη λειπόμενος παραγίνεται ἐπί τινα πηγὴν διαυγῆ καὶ βαθεῖαν, καὶ πιὼν ὅσον ἤθελεν, προσείχεν τῆ τοῦ σώματος <ἰδέα>, καὶ μάλιστα μὲν έπήνει την φύσιν των κεράτων ανατεταμένων τε είς πολύν άέρα, καὶ ὡς κόσμος εἴη παντὶ τῷ σώματι ἔψεγεν δὲ τὴν 2015 τῶν σχελῶν λεπτότητα, ὡς οὐχ οἵων τε ὄντων αἴρειν τὸ βά-
- οος. Έν οίς δὲ πρὸς τούτοις ἦν, ὑλαχή τε κυνῶν αἰφνιδίως άκούεται καὶ κυνηγεταὶ πλησίον. "Ο δὲ πρὸς φυγὴν ὥρμα, καὶ μέγρις ὅπου διὰ πεδίων ἐποιεῖτο τὸν δρόμον, ἐσώζετο ύπὸ τῆς ἀκύτητος τῶν σκελῶν ἐπεὶ δὲ εἰς πυκνὴν καὶ δα-
- 2020 σεῖαν ὕλην ἔπεσεν, ἐμπλακέντων αὐτῷ τῶν κεράτων ἑάλω, πείρα μαθών, ὅτι ἄρα ἄδιχος ἦν τῶν ἰδίων χριτής, ψέγων μεν τὰ σώζοντα αὐτόν, ἐπαινῶν δὲ ὑφ' ὧν προδέδοται.
 - 1. FP 3, 95, 40-96, 10; Aes. 76 H.; Babr. 43; Tetr. 1, 14; 2, 11; Tab. Assend. 12; Aphthon. 18; Svnt. 15; Phaedr. 1, 12; Rom. 57.

1998 ante inmortalis et $LS: om. H \parallel 1999$ turae $LS \parallel 2000$ parentes Boeck.: potentes LSH || 2002 et non maligne om. H || 2003 sit H | solet LSH | vite tua $H \parallel 2008$ cerbo $S \mid post$ cervo deficit $H \parallel 2009$ Tit. suppl. ex Lat. interpr. et hanc rationem usque ad ultimam fabellam secutus sum **2010** δίψει Gold. | λιπομενος LS || **2012** ἰδέα suppl. Getzl. : εὐφυία Valck. Boeck. | 2013 ἀναστησαμένων Gold. | 2014 post ἀέρα deficit S | **2015** κελων λεπτετητα $L \mid$ αἴρειν Valck.Boeck. (εριν L) : φέρειν Hausr. $ex FP \parallel$ 2016 ἐν ψ Valck. \parallel 2017 ακουται $L \mid$ κυνηγετε $L \parallel$ 2018 μέχρις οὐ Valck. | 2020 ἐνέπεσεν Hausr, ex FP | αὐτοῦ Valck. | 2021 αδιχουσεν L

1. De cervo.

Cervus bonae magnitudinis aestivo tempore siti deficiens advenit ad quendam fontem limpidum et altum, et cum bi- 2025 bisset quantum voluerat, adtendebat a<d> corpori<s> e<ffigiem>, et maxime quid laudabat naturam cornuorum excelsissimam in multo aere, et quod ornamentum esset omni corpori; culpabat autem crurum exilitatem, quasi non esset ferre pondus. Sed cum in his esset, latratus canum 2030 subito audiit et venatores proximo: at ille in fugam ibat, et quamdiu quidem per campos faciebat cursum, liberabatur a velocitate crurum; sed ubi in spissam et condensam silvam incidit obligatis ei cornibus captus est, modo perdiscens, quod iniustus esset suorum iudex, culpans quidem quae sal- 2035 vabat eum, laudans autem a quibus deceptus esset.

2. <Περί μυός>.

Μῦς ἐπάνω λέοντος κοιμωμένου ἐφήλατο καὶ τὸν ὕπνον αὐτοῦ ἐξύπνικεν· ὃν ὁ λέων δραξάμενος ἀναιρεῖν ἠβούλετο. Ἐκεῖνος δὲ συγγνώμην ἠτήσατο ὑπὲρ τοῦ ζῆν, καὶ οὐκ ἐλάσ- 2040 σονα χάριτα ἐπηγγέλλετο. Ὁ δὲ λέων γελῶν καὶ στοχαζόμενος *** λέοντι χάριτας ἀνταποδώσειν ἐπηγγείλατο, ἀπέλυσεν αὐτόν. Μετ' οὐ πολὺ δὲ αὐτὸς ὁ λέων ὑπὸ κυνηγῶν ληφθεὶς καὶ εἰς δεσμὰ βληθεὶς ἐκεῖτο· τότε ὁ μῦς μνησθεὶς ἀνταποδοῦναι τῷ λέοντι τὴν χάριν ἠθέλησεν, καὶ διὰ νυκτὸς 2045

2. FP 3, 96, 11–43; Aes. 155 H.; Babr. 107; Iulian. *ep.* 8, p. 377 D.; Liban. *ep.* 47, 16, p. 24 W.; Tab.cer. 2 H.², p. 118; Phaedr. = Adem. 18; Rom. 22.

2023 De cervo om. $S \parallel$ 2024 bone $L \mid$ aestibo $S \parallel$ 2026 quintum $S \mid$ voluerat LS_1 : -erit $S \parallel$ 2026–7 ad corporis effigiem Getzl. (a corporie L a -re S): ad corporis pulchritudinem $Valck.Boeck. \parallel$ 2027 quidem $Boeck. \parallel$ 2028 in multum aerem $Gold. \mid post$ aere $deficit S \parallel$ 2029 corporis $L \mid$ quas $L \parallel$ 2030 non esset L: non possent $Boeck. \parallel$ 2031 audivit $Boeck. \parallel$ 2034 obligatis ei inplicatus cornibus LValck.: inplicatis ei cornibus $Boeck. \parallel$ 2035 culpans quidem Boeck.: culpas quidem vituperans $LValck. \parallel$ 2041 post στοχαζόμενος lac. posuit $Boeck. \parallel$ 2042 επεγγιλλτο $L \parallel$ 2043 μεθου $L \parallel$ 2044 ἀναμνηθείς Hausr. ex FP

τρώγων τὰ σχοινία ἠλευθέρωσεν τὸν λέοντα. Ἐξ ἀνελπίστου βοήθεια ἀπὸ ἡττόνων γίνεται μείζουσιν.

2. De mure.

Mus super leonem dormientem insiluit et somnum eius exci2050 tavit; quem leo amplexus interficere volebat, ille autem veniam petit pro vita et non minorem gratiam repromittebat.
Et leo ridens et existimans *** leoni gratiam restituere repromisit, dimisit eum. Sed <non> multo post ipse leo a venatoribus captus et in vinculis missus iacebat. Tunc mus

2055 <memor> restituere leoni gratiam voluit et per noctem rodens funes liberavit leonem. Sic desperatis adiutorium ab inferioribus fit maioribus.

3. <Περί μυῶν καὶ γαλῶν>.

Μῦες ὀργιζόμενοι, ὅτι ἀπὸ γαλῶν ἑαυτοὺς ἀναλίσκεσθαι 2060 ἔβλεπον, ὥρισαν μετ αὐτῶν πυκτεῦσαι. Τοιγαροῦν ἐποίησαν ἑαυτοῖς ἡγεμόνας, οῦς πρὸς ἐπίσημον χρυσέοις κέρασιν ἐκόσμησαν καὶ ἐξαπίνης μάχης συμβληθείσης μῦες ἔφυγον. Οἱ ἡγεμόνες οὖν κωλυόμενοι διὰ τὰ κέρατα ἐσφάγησαν. Οὕτως οἰς εἰς τιμὴν δοθεῖσιν ἔχαιρον, ὑπ αὐτῶν ἔπαθον.

2065 3. De muribus et mustelis.

Mures indignati, quod a mustelis se consumi videbant, statuerunt cum eis pugnare. Itaque fecerunt sibi duces, quos ad nobilitatem aureis cornibus ornaverunt, et de subito pugna commissa mures fugerunt; duces ergo prohibiti sunt propter

2070 cornua : occisi sunt. Sic <quibus> in honorem datis gaudebant, ex eis passi sunt.

3. FP 3, 97, 52-98, 16; Aes. 174 H.; Babr. 31; Synt. 51; Phaedr. 4, 6.

2046 ανελπιστον $L\parallel$ **2052** post existimans lac. posuit Boeck. \parallel **2053** non suppl. ex Gr. interpr. \parallel **2055** memor suppl. ex Gr. interpr. : reminiscens Boeck. \parallel rudens $L\parallel$ **2059** οργιζομενον $L\parallel$ απο L : ὑπό Boeck. Hausr. \parallel **2060** πυκτευσαι L_1 (-εσαι L) \parallel **2061** εαυτους $L\parallel$ **2063** εσφαγησαν L_1 (-γεσαν L) \parallel **2064** post οὕτως οἴς Boeck. (ουτως εις τιμην τοις δοθισιν L) \parallel **2069** proibiti sunt L : sunt exp. Boeck. Getzl. \parallel **2070** quibus suppl. Boeck. \parallel hononorem L \parallel dati L

4. <Περὶ οἰκοδεσπότου>.

Οἰκοδεσπότης τίς ποτε πλέων εἰς θάλασσαν ἐκοπία ὑπὸ χειμῶνος καὶ οἱ ναῦται ἀσθενέστερον ὑπηρέτουν διὰ τὸν χειμῶνα, οἰς ὁ ἄνθρωπος εἰπεν· ,, Ύμεῖς, φησίν, εἰ μὴ τοῦτο 2075 τὸ πλοῖον ταχύτερον ἄγετε, λίθοις ὑμᾶς κατα<βα>λῶ". Τότε εἰς ἐξ αὐτῶν εἰπεν· ,, Ὠφελον γάρ <ἐν> ἐκείνω τῶ τόπω ἡμεν, ὅπου λίθοι συλλεγῆναι δύνανται." Τούτω οὐν ὁμοῖα τὰς ψυχὰς ἡμῶν βαστάζειν ὀφείλομεν τὰς κουφοτέρας ζημίας, ἵνα τὰς βαρυτέρας ἐκφύγωμεν.

4. De patre familias.

Nescio qui paterfamilias navigans in mare laborabat in tempestate, et nautae inbecillius ministrabant propter tempestatem, quibus homo dixit: ,Vos', inquit, "nisi hanc navem celerius ducitis, lapidibus vos deiciam." Tunc unus ex eis dixit 2085: "Utinam enim in eo loco essemus, ubi lapides colligi possint." Huic ergo similia animas nostras baiulare debemus leviores iacturas, <ut> graviores effugiamus.

5. <Περὶ αἰλούρου>.

Αἴλουρος προσποιούμενος γενέθλιον ἄγειν, ἐπὶ δεῖπνον ὄρ- 2090 νεα ἐκάλεσεν ἔπειτα παρα<τε>τηρηκὸς εἰσελθόντας ἔκλεισεν τὰς θύρας καὶ καθ ἕνα ἤρξατο ἐσθίειν. Οὖτος ὁ μῦθος ἤρμοσται εἰς ἐκείνους, οἱ πρὸς ἐλπίδα ἱλαρὰν πορευόμενοι τὰ ἐναντία πάσχουσιν.

5. De cattuna.

2095

Cattuna fingens natalem agere ad caenam gallinas invitat, deinde observans introeuntes clusit ostia et singillatim coepit manducare. Haec fabula apta est in eos, qui ad spem hilarem proficiscentes contraria patiuntur.

4. FP 3, 98, 17–37. || **5.** FP 3, 98, 38–50.

2073 τις ποται οιμοδεσποτης $L \parallel$ 2076 ἄγετε Boeck.Hausr.: αγηται $L \mid$ καταβαλῶ Boeck.Hausr.: καταλω $L \parallel$ 2077 ἐν suppl. Boeck. ex Lat. interpr. \parallel 2081 familia $L \parallel$ 2082 tempestatem $L \parallel$ 2088 ut suppl. Boeck. ex Gr. interpr. \parallel 2091 παρατηρημώς $L \parallel$ 2096 post fingens se suppl. Getzl. \parallel invitavit Getzl. \parallel 2097 post singillatim qui L: exp. Getzl. eas Boeck. \parallel 2098–9 ad spem hilarem Boeck.Getzl.: ad spemilitarem $L \parallel$ 2099 contraria Boeck.: -am L Getzl.

2100 6. <Περὶ λέοντος>.

Λέων λιμῷ ἐκλιπὼν νοσεῖν ἑαυτὸν προσποιεῖτο καὶ διὰ ταύτης τῆς πλάνης τὰ λοιπὰ θηρία ἐπισκεπτόμενα εἰσήρχοντο, οῦς ὁ λέων εὐθέως ἐδαπάνα ἀλώπηξ δὲ ἔξωθεν τοῦ σπηλαίου ἐστάθη καὶ ἠσπάσατο αὐτόν. Ἐπερωτηθεῖσα δὲ ὑπ'

2105 αὐτοῦ, διὰ τί οὐκ εἰσήρχετο, ἀπεκρίθη· "Ἐπειδὴ ὁρῶ εἰσερχομένων ἴχνη, ἐξερχομένων δὲ οὕ." Οὕτως τινῶν οἱ κίνδυνοι διδαχὴ ἡμῖν εἰναι ὀφείλει τῆς ἡμετέρας σωτερίας.

6. De leone.

Leo fame deficiens languere se simulabat et propter eam 2110 fallaciam ceterae bestiae visitantes introibant, quas leo continuo consumebat; vulpis autem extra speluncam stetit et salutavit eum; interrogata ergo ab eo, quare non intraret, respondit: "Quoniam video intrantium vestigia, exeuntium autem non." Sic aliquorum pericula doctrina nobis esse de-2115 bet nostrae salutis.

7. <Περὶ ἀσθενοῦς>.

Άσθενής τις ἀπὸ ἀτέχνου ἰατροῦ ἀπελπισθεὶς ἐσώθη, καὶ συναντήσας αὐτῷ ὁ ἰατρὸς διὰ χρόνου ἐξήταζεν, εἰ αὐτὸς εἴη, ὃν ἀπηλπίκει ὁ δὲ ἀπεκρίθη τοῦ Χάροντος χάριν αὐτὸν 2120 ἀναπεπέμφθαι ἐξ Ἅιδου, παρεκτὸς δὲ Χάροντα ἑστακέναι πάντας τοὺς ἰατροὺς ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν παρ ἑαυτὸν

6. FP 3, 99, 4–21; Aes. 147 H.; Plat. Alc. 123a; Plut. de prof. in virt. 7, 79a; Themist. 13, 174c; Lucil. 980 M.; Hor, ep. 1, 1, 73; Sen. de otio 1; Babr. 103; Tetr. 2, 2; Tab.cer. 1 H.², p. 117; Aphthon. 8 H², p. 136; Synt. 37 H², p. 170. || **7.** FP 3, 99, 22–52; Aes. 134 Ch.; Babr. 75.

2102 επισκεπτομένα L: -ψομένα Getzl.Hausr. || **2103** ους L: α Getzl.Hausr. || **2104** ἐπερωτηθεῖσα Getzl.Hausr. (-θεις L) || **2106** ιχην L | τινών L_1 (-ον L) || **2107** οφειλει L: -ουσιν Getzl.Hausr. ex FP | σωντηφίας L || **2110** visitantes L: -tatum Getzl. ex FP || quos L || **2111** consummed at L || **2114** debet L: -ent Getzl. ex FP || **2117** απο L: ὑπό edd. | ατέχνου L: ἀμαθοῦς Getzl. || ex FP || ex FY || ex Y ||

ἄγειν, ἵνα αὐτοὺς βασανίση, ἐπειδὴ τούτων ἀμελεία πολλοὶ ἀπέθνησκον· "Άλλὰ σὺ μὴ φοβηθῆς· ἐγὼ γὰρ εἶπον αὐτῷ σὲ ἰατρὸν μηδέποτε γεγονέναι· πρῶτα γὰρ σὲ ἀποσπάσαι σεσημειώκει." <Οὖτος ὁ μῦθος δύναται πρὸς τοῦτον ἀνήκειν>, 2125 ὅστις ὃ οὐκ οἶδεν ἐπαγγέλλεται.

7. De infirmo.

Quidam infirmus ab indocto medico desperatus convaluit, et obviatus ei medicus post tempus interrogavit, si ipse sit, quem desperavit. Is respondit Orci gra<tia remissum se esse 2130 ab inferis>, praeterea autem Orcum statuisse omnes medicos intra paucos dies apud se duci, ut eos torqueat, quoniam eorum neglegentia multi moriuntur. Sed tu non timeas, ego enim dixi ei te medicum numquam fuisse: primum enim te adduci adnotaverat. Haec fabula potest ad eum per- 2135 tinere, qui quod nescit promittit.

8. <Περὶ κορώνης>.

Κορώνη διψῶσα προσῆλθεν ἐπὶ ὑδρίαν καὶ ταύτην ἐβιάζετο ἀνατρέψαι, ἀλλ' ὅτι ἰσχυρῶς <εἰ>στήκει, οὐκ ἠδύνατο αὐτὴν καταβάλλειν, ἀλλὰ μεθόδῳ ἐπέτυχεν, ὁ ἠθέλησεν. Ἐπεμπε 2140 γὰρ ψήφους εἰς τὴν ὑδρίαν καὶ τούτων τὸ πλῆθος ἀπὸ κάτωθεν τὸ ὕδωρ ἄνω ὑπερέχεεν καὶ οὕτως ἡ κορώνη τὴν ἰδίαν δίψαν κατέπαυσεν. Οὕτως οὖν φρόνησις ἀνδρότητα πλανᾶ.

8. De cornice.

Cornix sitiens accessit ad hydriam et eam conabatur conver- 2145 tere, sed quia fortiter stabat, non poterat eam deicere, sed remedio optinuit quod voluit : misit enim calculos in hydriam

8. FP 3, 98, 51-99, 3; Babr. 200; Avian. 27; Rom. 87; Bianor AP 9, 272; Plut. soll.animal. 10, 967a; Plin. N.h. 10, 125; Ael. nat.animal. 2, 48.

2124 πρότα L πρώτον Boeck. πρὸ πάντων Getzl.Hausr. ex $FP \parallel$ 2125 Οὐτος – ἀνήμειν suppl. ex Lat. $interpr. \parallel$ 2125–6 οστις – επαγγελλεται L: οἴτινες ἃ οὐπ οἴδασιν ἐπαγγέλλονται Bouch.Hausr. ex FP οὕτινες, ὂ οὐπ ἴσασιν, πλ. $Getzl. \parallel$ 2128 medicus scripsi: -co L $Boeck. \parallel$ 2130–1 gratia – inferis suppl. ex Gr. $interpr. \parallel$ 2132 torqueat scripsi: -ant L $Boeck. \parallel$ 2135 eum Boeck.: eos L \parallel 2139 εἰστήμει Getzl.Hausr. (στημα L): ἐστή-Boeck. \parallel 2140 ματαβαλιν L \mid επεμυε L \parallel 2141 πανθος L \parallel 2145 hidryam L \parallel 2147 optenuit L

et eorum multitudo de imo aquam susum effudit et sic cornix sitem suam reparavit. Sic ergo sapientia virtutem fal-2150 lit.

9. <Περὶ κόρακος>.

Κόραξ τυρὸν άρπάσας καὶ ἐπάνω δένδρου πετασθεὶς ἐκάθισεν ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν ἀλώπηξ προσῆλθεν καὶ ἐπαινεῖν ἤρξατο αὐτοῦ τὴν ἀνδρίαν, ἔψεγεν δὲ ὅτι τοιοῦτο ζῶον φωνὴν

- 2155 οὐκ ἔχει πλανηθεὶς οὖν ὁ κόραξ ἤνοιξεν τὸ στόμα, ὧ τὸν τυρὸν πεσόντα ἀλώπηξ ἁρπάσασα κατέφαγεν. Οὕτως οἱ πολλοὶ ὅ τι δυνάμει οὐ δύνανται, φρονήσει ἐκπλέκουσιν.
 - 9. De corvo.

Corvus caseum rapuit et super arborem volans sedit. Specu-2160 lata ergo eum vulpis accessit et laudare coepit eius virtutem; arguebat autem quod tale animal vocem non haberet. Fallacia ergo corvus aperuit rostrum, cui caseum cadentem vulpis raptum comedit. Sic complures, quod virtutibus non possunt, sapientia explicant.

2165 10. <Περὶ παιδίου>.

Παιδίον εἰς ὕλην ἀχρίδας θηρεῦον ἐπεστάθη λίθφ τινί, εἰς ὃν σκορπίος ἐχρύβετο, ὃν ὁ παῖς ἐβιάζετο ἀντὶ ἀχρίδος ἐξελθεῖν ῷ ὁ σκορπίος λέγει· ,, "Όρα, τάλας, μὴ ὡς ἐμὲ θηρεύεις, ἑαυτὸν ἀπολέσης." Οὖτος ὁ μῦθος παραγγέλλει μηδὲν 2170 τοιοῦτον τολμᾶν, ὅ ἐστιν ἐπιχίνδυνον.

10. De puero.

Puer in silvam locustas capiens adstetit lapidi cuidam, in quo scorpio latebat, quem puer compellebatur contra locu-

9. FP 3, 96, 44–97; 4; Aes. 126 H.; Babr. 77; Tetr. 1, 15; Aphthon. 29 H^2 , p. 146; Tzetz. *chil.* 10, 756; Phaedr. 1, 13; Hor. *sat.* 2, 5, 55; Apul. *flor.* 23, 3; Rom. 19. \parallel 10. FP 3, 97, 5–18; Aes. 215 H.; Babr. 168; Tetr. 1, 18; Synt. 39 H^2 , p. 171; Rom. 88.

2149 sitem L: -im Boeck. Getzl. | virtututem L || **2155** Φ Getzl. : τινι L exp. Boeck. | post στόμα καί add. Boeck. Hausr. || **2162** cui Getzl. : qui L exp. Boeck. | post rostrum et add. Boeck. || **2166** θ ηρευον L Hausr. : -ων Boeck. Getzl. || **2166**-7 εἰς ὄν edd. (ειγον L) || **2168** ελλε pro εμε L || **2172** lucustas L | cuidam L Boeck. : cuiquam Getzl. || **2173** compellebatur Boeck. (cf. Heraeus 39) -labatur L -lebat Getzl. || lucustam L

stam exire. Cui scorpio dicit: "Vide, miser, ne dum me capis, te perdas." Haec fabula praedicit nihil tale audere, quod 2175 est periculosum.

11. <Περὶ κυνός>.

Κρέας κύων άρπάσας ποταμὸν διέβαινεν καὶ θεασάμενος τοῦ κρέως τὴν σκιὰν ὑπώπτευσεν μείζονα εἶναι ἦς ἔφερεν καὶ ὡς αἰρεῖ, ἀπέβαλεν, ἣν ἐκράτει. Οὕτω πολλοὶ ἄνθρωποι 2180 τὰ ἄδηλα ὡς θηρεύουσιν ἀποβάλλουσιν τὰ ἴδια.

11. De cane.

Carne canis rapta flumen transiebat et, ut vidit carnis umbram, suspicatus est maiorem esse, quam ferebat, et dum tollit, amisit quam habebat>. Sic multi homines incerta 2185 dum captant, amittunt sua.

12. <Περί βατράχου>.

Βάτραχος μῦν ἔπεισεν κολυμβᾶν, οὖ τὸν πόδα πρὸς τὸν ἴδιον πόδα ἔδησεν· εἶτα ὅτε εἰς τὸ ὕδωρ αὐτὸν ἀγηόχει, καθῶς ἔνυδρον ζῶον μετὰ χαρᾶς κατέδυνεν. Ὁ μῦς δέ, ὡς ἐν 2190 ἀσυνήθει τόπῳ φύσεως ἰδίας, κολυμβῶν ἀπώλετο· μετὰ δὲ τρεῖς ἡμέρας ἀσκὸς ὁ μῦς φυσηθεὶς ἐκολύμβα, ὃν κολυμβῶντα νεκρὸν ἰκτῖνος πετόμενος ἥρπασεν, καὶ τῷ αὐτῷ λίνῳ ὁ βάτραχος ἡκολούθησεν, ὂν εὐθέως ὁ ἰκτῖνος κατέπιεν. Οὕτως οὖν, ὂς ἄλλφ τις κίνδυνον κινεῖ, ἑαυτὸν ἀπολεῖ.

11. FP 3, 97, 19-30; Aes. 136 H.; Babr. 79; Tetr. 1, 9; Aphthon. 35 H.², p. 149; Synt. 28 H.², p. 166; Phaedr. 1, 4; Rom. 6; Luc. *Hermot.* 79; Iren. *adv.haer.* 2, 11; Epiph. *in haer.* 41, 1; Doxapatr. rh. Gr. W. 2, 188, 31. || 12. FP 3, 97, 31-51; *vita Aes.* 54 W., 300 E par. Bodl. 144.

2178 απρασας $L \parallel$ **2179** ὑπώπτευσεν Boeck. Getzl. : -πτασεν L Hausr. \parallel ἢς L Boeck. : οὐ Getzl. Hausr. \parallel **2180** ἢν L Boeck. : οὕ Getzl. Hausr. \parallel **2181** ϑηφευουσιν L Boeck. : -σουσιν Getzl. Hausr. \parallel **2183** raptam $L \mid$ ut videns vidit L : videns exp. Boeck. ut vidit exp. Getzl. \parallel **2185** habebat suppl. Getzl. ex Gr. interpr. \parallel **2189** ἀγηόχει edd. (ατειοχει L) \parallel **2191** απωλετο L_1 (απο- L) \parallel **2192** φυσηθείς Hausr. : φυσοθις L φυσωθείς Boeck. Getzl. \parallel **2193** ηπασεν $L \mid$ αὐτῷ exp. Hausr. \parallel **2195** ος ἄλλφ τις Hausr. (αλλο L) : ὅστις ἄλλφ Boeck. ὅς τινι Getzl. \mid ἀπολεῖ edd. (-μει L)

12. De rana.

Rana murem suasit natare, cuius pedem ad pedem suum ligavit; deinde cum in aquam eum adduxerat, sicut aquatile animal cum gaudio mergebat; mus autem, tamquam incon-

- 2200 sueto loco naturae suae, natans perit. Post autem tres dies uter mus inflatus natabat, quem natantem mortuum milvus volans rapuit et eodem lino rana secuta est, quam continuo milvus devoravit. Sic ergo, qui alicui periculum movet, se perdit.
- 2205 13. <Περὶ ὄνου καὶ λύκου>.

"Ονον ἄρρωστον λύχος ἐπεσκέπτετο καὶ ἤρξατο τὸ σῶμα αὐτοῦ θιγγάνειν καὶ ἐξετάζειν, ποῖα μᾶλλον μέρη αὐτοῦ ἐπόνουν ἀπεκρίθη ὁ ὄνος· "Α σὰ θιγγάνεις." Οὕτως ἄνθρωποι κακοί, εἰ καὶ ἀφελεῖν δοκοῦσιν, μᾶλλον βλάπτουσιν.

2210 13. De asino et lupo.

Asinum aegrum lupus visitabat et coepit corpus eius tangere et interrogare, quae magis partes ei dolerent. Respondit asinus: "quae tu tangis." Sic homines mali, si et prodesse videntur, magis nocent.

2215 14. <Περὶ ταύρου>.

Ταῦρος φεύγων λέοντα ξαυτόν εἰς σπήλαιον ἔβαλεν, ὅπου ήσαν τράγοι τρεῖς, οἵτινες <ὧς> ξώρακαν τοῦτον φοβούμενον, κατεγέλων αὐτοῦ κἀκεῖνος αὐτοῖς ἀπεκρίθη "΄Ω ἀπονενοημένοι, εἰ γὰρ ἤδειτε, τί ὧδε κατέφυγον, οὐκ ἄν μου

2220 κατεγελάτε." Οὕτως οὖν ἐνίοτε τὰ δυνατὰ πρόσωπα ὑπὸ ἀδυνάτων ὑβρίζονται.

13. FP 3, 99, 53–100, 8; Rom. 89. || **14.** FP 3, 100, 9–22; Aes. 242 H.; Babr. 91; Tetr. 1, 32; Synt. 40 H.², p. 172; Rom. 90; Avian. 13.

2197 cuius pede $L \parallel$ **2198** aqua $L \parallel$ **2199** post tamquam in suppl. Boeck. ex Gr. interpr. \parallel **2203** movet edd. : -ent $L \parallel$ **2206** επεσχειττετο $L \parallel$ ηξατο $L \parallel$ **2207** θιγγάνειν Boeck. (τινγανιν L) : ψηλαφᾶν Hausr. ex FP \parallel εξετεζειν $L \parallel$ **2217** ώς suppl. Boeck. ex Lat. interpr. \parallel **2218** αυτους $L \parallel$ πάχεῖνοις αὐτοῖς Boeck. (καπινος αυτους L) : αὐτοῖς exp. Getzl. Hausr. \parallel απονεγμένοι $L \parallel$ **2219** οὐκ ἄν $L \parallel$ Hausr. : οὐδ ἄν Boeck. Getzl.

14. De tauro.

Taurus fugiens leonem se in speluncam misit, ubi erant hirci tres, qui ut viderunt eum timentem, deridebant eum; et ille illis respondit: "o desperati, si enim sciretis, quare hic refu- 2225 gerim, non me deridebatis." Sic ergo saepius potentes personae ab inferioribus injuriantur.

15. <Περὶ ἀνθρώπου καὶ λέοντος>.

Αἴσωπος ἐπερωτηθείς, διὰ τί γυναῖκες ἀνδράσιν προῖκα διδόασιν καὶ οὐκ ἄνδρες γυναιξίν, ἤρξατο τοιούτου μύθου 2230 ανθρωπος και λέων ποτε είς ξαυτούς ήριζον, τίς είη έπανώτερος, καὶ ἐζήτουν ταύτης τῆς ἀμφισβητήσεως μαρτυρίαν: καὶ ὡς ἦλθον, ὅπου ἦν μνημεῖον, ἐν ὧ ἐζωγραφημένον, πῶς λέων ὑπὸ ἀνθρώπου ἐπνίγετο, ἐδείχνυεν οὖν αὐτῷ ὁ ἄνθρωπος την μαρτυρίαν εν τη ζωγραφία άλλα ὁ λέων ἀπεκρίθη 2235 "Αύτη ή ζωγραφία ύπὸ ἀνθρώπου ἐζωγραφήθη εἰ δὲ καὶ λέων έζωγράφει, έωράκεις ἄν, πῶς ὁ λέων ἔπνιγεν ἄνθρωπον, άλλὰ κάγώ, ἔφη, δώσω σοι άληθινὴν μαρτυρίαν. ... Ηγαγεν αὐτὸν εἰς ἀμφιθέατρον καὶ ἔδειξεν αὐτῷ, πῷς ἄνθρωπος ὑπὸ λέοντος ἐπνίγετο, καὶ εἶπεν." τΩδε γρωμάτων 2240 μαρτυρία γρεία οὔκ ἐστιν, ἀλλὰ ἀληθείας. "Καὶ ὁ ἄνθρωπος ἀπεκρίθη. Νενικήκεις αν, εί μη δεδεμένον μοι τὸν ἄνθοωπον έδείχνυες πίστευσον οὖν νενιχημένον σε ἐν τούτω φανεοῶς καὶ ἑτοίμασόν σε ἐν τοῖς ἄλλοις ἀπέχεσθαί σε καὶ είδέναι λέοντα ύπὸ ἀνθρώπου γαλινοῦσθαι, ἵνα μὴ κακὸς 2245 καὶ ἀδάμαστος ἦς."

15. FP 3, 100, 23–101, 23; Aes. 264 H.; Babr. 194; Tetr. 1, 1; Aphthon. 34 $H.^2$, p. 148; Rom. 91; Avian, 24.

2223 spelunca $L\parallel$ 2226 sate o desperati abintelligentes L: exp. Boeck. Getzl. \parallel 2226 saepius edd. (saepivi L) \parallel 2229–30 Αἴσωπος – μύθου exp. Hausr. \parallel 2230 τοιούτου μύθου Getzl. : -ους -ους L Boeck. \parallel 2231 ποτέ Hausr. : οτε L Boeck. \parallel έπανώτερος L Boeck. : προύχων Getzl. Hausr. ex $FP\parallel$ 2237 έωράκεις Getzl. Hausr. : ωρα-L Boeck. \parallel εννιγεν $L\parallel$ 2238 κἀγώ Boeck. Hausr. (κατω L) : καὶ ἐγώ Getzl. \parallel 2242 δεδεσμένον Getzl. ex $FP\parallel$ 2243 νενικημένον edd. (λελιμενον L) \parallel φανερῶς Boeck. Getzl. (-ρος L) : φανερῷ Hausr. \parallel 2244 ἐτοίμασον Getzl. Hausr. : ἑτοίμασον L Boeck. \parallel ἀπέχεσθαι edd. (απεχεσαει L)

15. De homine et leone.

Aesopus interrogatus, quare mulieres viris dotem dant et non viri mulieribus, incepit talem fabulam. Homo et leo 2250 cum inter se certarentur, quis esset superior, et quaerebant eius altercationis testimonium, et ut venerunt ubi erat monimentum, in quo erat pictura, quomodo leo ab homine suffocabatur, ostendebat ergo ei homo testimonium in pictura, sed leo respondit: "haec pictura ab homine picta est; si au-

2255 tem leo pingeret, vidisses quidem, quomodo leo suffocaret hominem, sed ego", inquit, "dabo tibi verum testimonium." Adduxit eum in amphitheatro et ostendit ei, quomodo homo ab leone suffocabatur, et dixit: "hic colorum testimonium opus non est, sed veritatis;" et homo respon-

2260 dit: "viceras, si non alligatum mihi hominem ostenderes! crede ergo victum te in eo evidenter, et para te in aliis ceteris abstinere te et scire leonem ab homine infrenari, ne malus et indomitus sis."

16. <Περὶ κώνωπος>.

2265

Κώνωψ ἐπιστὰς κέρατι καμπύλω ταύρου μικρὸν δὲ ἐπισχών, εἶπε ταῦτα βομβήσας ,Εἴ σου βαρύνω τὸν τένοντα καὶ κλίνω, καθεδοῦμ' ἀπελθών ποταμίαις ἐν αἰγείροις." Ὁ δ' ,Οὐ μέλει, φησίν, οὕτ' ἐὰν μείνης οὕτ' ἂν ἀπέλθης, οὐδ' ὅτ' ἤλθες ἐγνώκειν."

2270

16. Trim.iamb. = Babr. 84; Aes. 140 H.; Tetr. 1, 50; Synt. 47 H.², p. 175.

2248 intertogatus Boeck.Getzl. (-turus L) || 2249 incepit talem fabulam scripsi (incepitabilem fabulam L): inc. ab illa fabula Boeck. coepit huiusmodi fabulam Getzl. ex FP || 2255 quomodo Boeck. (-dum L) quemadmodum Getzl. || 2257 amphitheatro L: -um Getzl. ex FP || 2261 victum edd.: vinctum L | ceteris exp. Boeck. || 2262 ne edd. (unde L) || 2263 sis edd. (suis L) || 2265 ἐπιστάς scripsi (επιτας L): ἐπιπτάς Boeck. | ταυρος L || 2266 ειπεν L || 2267 τεναντα L || 2268 καθευδομαι ηκατελθω ποταμισσις ιναιγμοσις L || 2269 αν L

16. De culice.

Culex sedit adveniens cornuo curvo tauri, et post paululum dixit haec fritinniens: "si te gravo cervicem et campso, discedam dormiturus <in> fluminalibus populis." <Ille autem>, "<non> ad nos pertinet", inquit, "nec si maneas, nec si te 2275 ducas, nec quando veneris, ego scivi."

17. <Πεοὶ μύρμηκος>.

Χειμῶνος ὥρη σῖτον ἐκ μυχοῦ σύρων ἔψυχε μύρμηξ, ὂν θέρους σεσωρεύκει. Τέττιξ δὲ τοῦτον ἰκέτευε λιμώττων δοῦναι τι καὐτῷ τῆς τροφῆς ὅπως ζήση. "Τί οὖν ἐποίεις, φησί, τῷ θέρει τούτῳ;" "Οὐκ ἐσχόλαζον, ἀλλὰ διετέλουν ἄδων." Γελάσας δ'ο μύρμηξ τόν τε μυρὸν ἐγκλείων "Χειμῶνος ὀρχοῦ, φησίν, εἰ θέρους ἦσας."

2285

2280

17. De formica.

Hiemis in tempore frumentum ex cavo trahens siccabat formica, quod per aestum colligerat; cicada autem eam rogabat esuriens dare aliquid <et> sibi ex cibo unde vivat. "Quid ergo faciebas", inquit, "per aestatem hanc?" "Non mi vaca- 2290 vit, quia perseveravi cantando." Ridens ergo autem formica et frumentum includens: "hiberno salta," dixit, "si per aestum cantasti."

17. FP 3, 101, 24–39; haec fabella, quae idem metrum atque superior exhibet = Babr. 140, modo Babriani fontis versum octavum excipias, ubi ηὅλεις pro ἦσας traditum est; Aes. 114 Ib H.; Theophyl. *ep.* 61; Aphthon. 1 H², p. 154; Synt. 43 H.², p. 173; rhet. Branc. 1 H², p. 184; Rom. 93; Avian. 34.

18. <Περὶ μυὸς ἀρουραίου καὶ ἀστικοῦ>.

2295 Μῦς ἀρουραῖος ἐκάλεσεν ἐφ' ἑστίασιν μῦν ἀστικὸν καὶ παρείγεν αὐτῶ σιτείσθαι τὰ ἐν ἀγρῶ, συκῶν τε καὶ σταφυλῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀκοοδούων. Ὁ δὲ πολλὴν αὐτοῦ πενίαν κατεγίνωσκεν, ἐκέλευέν τε τῆ αὕριον ἀφικνεῖσθαι πρὸς αὐτόν. καὶ δς εἰς πλουσίον ταμεῖον αὐτὸν εἰσαγαγών παρεῖγεν εὐω-

2300 γεῖσθαι τοῦτο μὲν κρεῶν παντοδαπῶν, τοῦτο δὲ ἰγθύων, ἔτι δὲ καὶ πλακούντων ἐν Τ δὲ ποὸς τούτοις ἦσαν, ἡ ταμιοῦγος ἐπεισῆλθεν καὶ τούτους δέος τε καὶ φυγὴ καταλαμβάνει. Καὶ ὁ ἀρουραῖος πρὸς τὸν ἀστικόν "Σὺ μέν, ἔφη, ταύτης ἀπόλαυε τῆς τροφῆς μετὰ τοσούτων ἐδεσμάτων, ἐγὼ δὲ

2305 γαίρω τῆ μετὰ ἀδείας ἐλευθερίας τροφῆ."

18. De mure <rustico et urbano>.

Mus silvester vocavit ad cenam murem urbanum et praestabat ei vesci, quae in rure: ficus et uvas et cetera poma; at ille multam eius paupertatem agnoscebat, iubebat ei in cras-

2310 tinum venire ad se, et ille in divitis cellarium eum induxit, praestabat epulari hanc et quidem carnium omnium diversitatem, etiam et piscium, super et placuntarium dulciorum. In quo autem ad eos erant, cellaria introivit et eos necessitas et fuga comprehendit: et silvester ad urbanum : ..tu", in-

2315 quit, "eas fruere epulationes cum tantis cibis, ego autem gaudeo soluto et libero cibo."

18. FP 3, 101, 24-102, 7; Aes. 245 Ch.; Babr. 108; Aphthon. 26 H², p. 145; Hor. serm. 2, 6, 80 sqq.; Rom. 15.

2294 Μῦς ἀφουραῖος καὶ μῦς ἀστικός *Hausr.* \parallel **2295** υς $L \mid$ επεστιασιν $L \parallel$ 2296 post ἀγρῷ ὄντα Getzl. ex FP \parallel 2297 ακροδροιων $L \parallel$ 2298 τῆ LBoeck. Hausr. την Getzl. | αὐτόν Boeck. Getzl. : αὐτόν Hausr. | 2299 ταμιον L_1 (-μινον L) || 2303 σοι L || 2306 rustico et urbano suppl. || 2307 cena L || 2308 post rure erant Getzl. ex FP || 2309 multa L || 2311 hanc Getzl.: hac L Boeck. | 2312 super L Boeck.: insuper Getzl. | placuntarium L Boeck.: -centarum Getzl. || 2316 cybo L

ΠΙ. <Συγγραμμάτιον περὶ ἐλευθερώσεων>. Πολλῷ κόπῳ καὶ φιλοπονία οὕτω πλήρη τούτῳ τῷ βιβλίῳ πάντα τὰ ὀνόματα ἐπιμελῶς διερμηνευμένα ἀνεγράψαμεν. Τέχνης γὰρ γραμματικῆς χάριν ἐν τοῖς λοιποῖς πρὸ τούτου 2320 ἀπεδώκαμεν πολλὰ μέντοι ποικίλα, ἃ εἰς ἑρμηνείαν μεταφράζεσθαι οὐ δύναται οὕτε ἀπὸ Ἑλληνικοῦ εἰς Ῥωμαικὴν διάλεκτον οὕτε ἀπὸ Ῥωμαικῆς εἰς τὸ Ἑλληνικόν εἰς τὸ ἔσχατον μᾶλλον ἢ πρὸς ῥῆμα πλείονας λαλεῖν ἀκούω, ἃ τῆ πολυπληθία κρυπτῆ οὐ δυνατὸν συγκατανεύειν, ἀλλὰ τούτου 2325 τοῦ πράγματος εὐρεθήσεται μέθοδος. ᾿Αλλ ᾽ἤδη, ἃ ὑπεσχόμην, τὰ ἀνήκοντα πρὸς τὴν ἀγορὰν ἢ ἐν βουλευτηρίῳ οὐδενὶ ἐμποδίω ἤδη ἄρξομαι.

III. <Tractatus de manumissionibus>.

Multo labore et studio tam plene hoc libro omnia nomina 2330 diligenter interpretata descripsimus. Artis enim grammaticae gratia in ceteris ante hunc reddidimus multa tamen varia, quae interpretatione transferri non possunt neque ex Graeco in Latinum sermonem neque ex Latino in Graecum; in novissimum magis <quam> ad verbum plurimos loqui au- 2335 dio, quae multitudini celatae impossibile adsentire, sed hu-

2317 Συγγραμμάτιον νομικόν μάλιστα περὶ ἐλευθερώσεων Boeck. \parallel 2318 πληρη L: - ρει Boeck. \parallel 2321 post μέντοι καί suppl. Boeck. \parallel 2322 post δύναται lac. posuit Boeck. \parallel 2323 post ελληνικον δυνανται L: δυν. exp. Έλλ. μεταφράζεσθαι δύν. Boeck. \parallel εσχατον L: σχεδόν Boeck. \parallel 2324 μοστ ἀκούω transp. (ante ου L): δ Boeck. \parallel 2325 πολυπληθια L: πολυμαθεῖ Boeck. \parallel αμυπτῆ fort. (κρυβι L): ἀκριβεία Boeck. \parallel 2326 μεθοδος L: βοήθημα μεθόδφ Boeck. \parallel 2339 pisputatio forensis maxime de manumissionibus Boeck. \parallel 2330 plene L: -no Boeck. \parallel 2332 post tamen et suppl. Boeck. \parallel 2333 post non potest L: pot. exp. possunt Boeck. \parallel post poss. lac. posuit Boeck. \parallel 2334 Graeco Boeck. \parallel 2335 in novissimum L: inaccurate Boeck. \parallel quam suppl. Boeck. \parallel 2335 in novissimum L: inaccurate Boeck. \parallel quam suppl. Boeck. \parallel 2335 quae post audio transp. (ante impossibile L): quod Boeck. \parallel multitudini celatae L: perdoctae sollicitudini Boeck. \parallel post impossibile non potest L: exp. Boeck.

ius rei invenietur emolumentum. Sed nunc iam, quae promisi, quae pertinent ad forum aut in curiam, nullo impedimento iam nunc incipiam.

- 2340 1. Πᾶν γὰς δίκαιον ἢ πολιτικὸν προσαγοςεύεται ἢ φυσικὸν λέγεται ἢ ἐθνικὸν δίκαιον ἀπὸ τούτου γὰς ἀνομάσθη, καὶ πάντα τὰ ἔθνη ὁμοίως τούτω εἰσὶν κεχρημένα ὁ γὰς καλὸν καὶ δίκαιόν ἐστι, πάντων εὐχρηστίς συμφωνεῖ. Τὸ δὲ δίκαιον πολιτικὸν κύριόν ἐστι Ῥωμαίων, καὶ ἀπὸ τούτων εἰση-
- 2345 μένον, ἐπειδὴ ἡμετέρα πόλις ταύτη τῆ ἀληθεία χρᾶται, ἀλλ' ἔνιοι προλέγουσιν τοῦτο εἶναι, ὂ πᾶσι πολίταις ἰδίοις ἢ μείζονι μέρει συμφέρει εἰσὶν γὰρ οἱ καὶ παρέδοσαν ὑπόστασιν δικαιοσύνης εἶναι πλείονα, τοῦτον δὲ τὸν ἀφορισμὸν ἀληθέστερον εἶναι παρέδοσαν, <ή> ὅσα ἐν τῆ ἀρχῆ εἴπαμεν.
- 2350 1. Omne enim iustum aut civile appellatur, aut naturale dicitur, aut gentile iustum: ab eo enim nominatur, et omnes nationes similiter eo sunt usae; quod enim bonum et iustum est, omnium utilitati convenit. Sed quod autem iustum civile proprium est Romanorum, et ab eis dictum, quoniam nostra
- 2355 civitas ea veritate utitur. Sed quidam praedicent hoc esse, quod omnibus civibus suis aut maiori parti expedit; sunt enim qui et tradiderunt quantitatem iustitiae esse plurimam, hanc autem definitionem veriorem esse tradiderunt, <quam> quae initio diximus.

2337 emolumentum L: remedium methodo Boeck. \parallel 2341 και L: ὅτι Schill. Boeck. \parallel 2342 τούτφ Schill.: -του L Boeck. \parallel 2346 post ἔνιοι πρόλεγουσιν transp. (post είναι Boeck.): ιδιοις προλ. L \mid ὅ Boeck.: α L \mid πᾶσι Boeck.: παντες L \mid 2348 πλιονα L: πλείονες Boeck. \mid 2349 \restriction suppl. \mid oσα L: ὄντινα Boeck. \mid 2350 iustum L Boeck.: ius Lachm. \mid post iustum cum iure L: exp. Boeck. Lachm. \mid post naturale vel nationis L: exp. Boeck. Lachm. \mid 2351 et L: quod Schill.Boeck. \mid 2353 quod autem L Boeck. exp. Lachm. \mid civilem L \mid 2354 Romanorum L_1 (esromanis L) \mid 2355 veritate L Boeck.: exp. Lachm. \mid praedicent L: -unt Boeck. \mid post quidam praedicent transp. (post esse Boeck.): suis praed. L \mid 2356 maiori parti Boeck.: -re paris L \mid 2357 plurimam Lachm.: -a L -i Boeck. \mid 2358 tradiderunt L Boeck.: exp. Lachm. \mid 2359 quam suppl. Lachm. \mid quae L: quam Boeck.

- 2. Δικαίου πολιτικοῦ *** προσαγορεύεται, ὡς ἐκ πλειόνων 2360 μερῶν συνέστηκεν. Ἀλλὰ διατάξεις αὐτοκρατορικαὶ ὁμοίως τιμητέον, ὅ ἐστιν καὶ τοῦ πραίτορος διάταγμα ὁμοίως ἢ ἀνθυπάτου ἐκ τούτου γὰρ συγκατέθεντο τὴν ἐμπειρίαν καὶ παρείληπται τῶν ἀποκριμάτων καὶ κεφαλαιωδῶς εἰώθαμεν ταῦτα λέγειν. Νόμος γὰρ Ἰούλιος καὶ Πάπιος τὰ λοιπὰ μέρη 2365 τοῦ δικαίου προσαγορεύονται.
- 2. Iuris civilis *** appellatur, quia ex pluribus partibus constat. Sed edicta imperatoria similiter honorandum, quod est et praetoris edictum similiter vel proconsulis; ex eo enim consenserunt prudentiam et receptum est responsis et sum- 2370 matim solemus haec dicere. Lex enim Iulia et Papia ceterae partes iustitiae appellantur.
- 3. Τοὺς γὰς κάνονας ἐπεξιόντι μοι πρὸς ταῦτα τὰ μαθήματα ἀναγκαῖον πρὸ πάντων εἰδέναι οὐδὲ γὰς μιᾶς εἰσιν αἰςέσεως, ἀλλὰ ποικίλης ἄτινα καθ ἕκαστον τὰ ἀνήκοντα πρὸς 2375 ταύτην τὴν ἐξήγησιν ἀνενεκτέα ἐστὶν τῆ τάξει.
- 3. Regulas enim exsequenti mihi ad ea studia necessarium ante omnia scire. Nec enim unius sunt condicionis, sed variae: quae per singula, quae pertinent ad eam enarrationem, referenda sunt per ordinem.
- 4. Πάντες γὰς ἢ εὐγενεῖς εἰσιν, ἢ ἀπελεύθεςοι, ἀλλ' ἵνα μᾶλλον δυνηθῶσιν ἕκαστα (διασαφηθῆναι), βέλτιον δοκεῖ ἄςξασθαι ἀπὸ ἀπελευθέςων ἀναφέςειν, καὶ πςῶτον περὶ

III. 2. FP 3, 102, 8–27. || **3.** FP 3, 102, 28–40. || **4.** FP 3, 102, 43–103, 26.

2360 ροσι πολιτικοῦ lac. ροσιί \parallel 2364 παφιλημπται $L \parallel$ 2366 τω δικαιω $L \parallel$ 2367 ροσι civilis lac. ροσιί \parallel quia Lachm. : qui L Boeck. \parallel constat Lachm. : -ant L Boeck. \parallel 2368 honorandum scripsi : -antur L Boeck. \parallel 2369 eo scripsi ex Gr. interpr. : ea L Boeck. \parallel 2370 responsis scripsi : -orum L Boeck. \parallel 2371 post haec et L Boeck. : exp. Lachm. \parallel 2373 ἐπεξιόντι Boeck. : υπε- L \parallel 2374 ροσι ἀναγκαῖον ἐφάνη suppl. Boeck. \parallel ροσι εἰδέναι πεφὶ αἰφέσεως τῶν ἀνθφώπων suppl. Schill.Boeck. \parallel μᾶς Boeck. : ενος L \parallel 2377 post necessarium visum est suppl. Boeck. \parallel 2378 post scire de condicione hominum suppl. Schill.Boeck. \parallel 2379 singulae L \parallel 2381 ευτενης L \parallel 2382 διασαφηθῆναι ex. FP

2380

- 'Ρωμαικῶν γράφειν, μὴ πλεονάκις ταὐτὰ διερμηνεύειν ἀναγ-2385 καζώμεθα. Πρῶτον οὖν ἴδωμεν πόταπόν ἐστι, ὁ λέγεται (αὐτούς, οῖ μεταξὺ φίλους παλαιοὺς ἠλευθεροῦντο), μὴ εἶναι ἐλευθέρους, ἀλλὰ τοῦ δεσπότου θελήσει εἰς ἐλευθερίαν διατρίβειν, καὶ μόνον τοῦ δουλικοῦ φόβου ἀπολύεσθαι.
- 4. Omnes enim vel ingenui sunt vel liberti. Sed ut magis 2390 possint singula (declarari), melius videtur incipere a libertis adferre, et primum de Latinis scribere, ne saepius eadem interpretari cogamur. Primum ergo videamus, quale est quod dicitur (eos, qui inter amicos veteres manumittebantur), non esse liberos, sed domini voluntate in libertatem 2395 morari, et tantum servitutis timore dimitti.
 - 5. Πρότερον γὰρ μία ἐλευθερία ἦν, καὶ ἡ ἐλευθερία ἐγίνετο ἐκ προσαγωγῆς, ἢ κατὰ διαθέκην, ἢ ἐν ἀποτιμήσει, καὶ πολιτεία Ῥωμαίων συνήτει ἠλευθερωμένοις, ἥτις προσαγορεύεται νόμιμος ἐλευθερία. Οὖτοι δέ, οἳ δεσπότου θελήσει ἐπ²-
- 2400 ἐλευθερίαν ήσαν, ἔμενον δοῦλοι, καὶ οἱ ἐλευθερῶντες ἐτόλμων εἰς δουλείαν πάλιν αὐτοὺς κατὰ βίαν ἄγειν. Παρεγίνετο (ὁ στρατηγός) καὶ οὐκ ἤφιεν ἐλευθερωθέντα δουλεὐειν. Πάντα μέντοι καθὼς δοῦλος προσεπόριζεν ἠλευθερωκότι ἢ εἶ τι ἐπηρώτα, <ἤ> κατὰ γραφὴν εἰλήφει, ἢ εἰ
- 2405 ἐξ οἴας δήποτε δίκης ἄλλης προσεκέκτητο, τοῦ δεσπότου τοῦτο ἐγίνετο, τοῦτ' ἐστὶν ἐλευθερουμένου πάντα τὰ ὑπάρχοντα πρὸς τὸν πάτρωνα διέφερεν.
 - 5. Ante enim una libertas erat, et libertas fiebat ex vindictis, vel ex testamento, vel in censu, et administratio Romana

5. FP 3, 103, 27-104, 13.

2386 αὐτούς — ἠλευθεροῦντο ex FP \parallel 2390 declerari ex FP \mid videtur Boeck. : videri L \parallel 2391 post Latinis romanis L : exp. Boeck. \parallel 2393–4 eos — manumittebantur ex FP \parallel 2398 συνήτει Boeck. (cf. infra 2525) : συναιτεῖ Schill. ευναγοι L \parallel 2400 ἔμενον scripsi (εμεναν L) : ἔμειναν Boeck. \mid ελευθερωντε L \parallel 2401 ἐτόλμων Boeck. : -ουν L \mid ουτους L \mid παρεγίνετο Boeck. : -γινοντο L \parallel 2402 ὁ στρατηγός ex FP \parallel 2404 ἤ² suppl. Boeck. \mid εἶ² exp. Boeck. \mid 2405 τοῦ exp. Boeck. \mid 2408 vindictis L : -ta Boeck. ex FP \mid 2409 testamentor L \mid administratio L : civitas Boeck. ex FP

competebat manumissis: quae appellatur iusta libertas. Hi 2410 tamen, qui domini voluntate in libertate erant, manebant servi, et manumissores ausi erant in servitutem denuo eos per vim perducere. Interveniebat (praetor) et non patiebatur manumissum servire. Omnia tamen quasi servus adquirebat manumissori; vel si quid stipulabatur <vel> mancupa- 2415 tione accipiebat, vel si ex quibuscumque causis aliis adquisierat, domini hoc fiebat, id est manumissi omnia bona ad patronum pertinebant.

- 6. Άλλὰ νῦν ἔχουσιν ἰδίαν ἐλευθερίαν εἰς τοὺς φίλους ἠλευθερωμένοι, καὶ γίνονται Λατῖνοι Ἰουνιανοί, ἐπειδὴ νόμος 2420 Ἰούνιος, ὃς τὴν ἐλευθερίαν αὐτοῖς ἔδωκεν, ἐξίσωσεν αὐτοὺς Λατίνοις κολωναρίοις, οῖ, ὅτε ἦσαν πολῖται Ῥωμαίων ἀπελεύθεροι, ὄνομα ἴδιον εἰς τὴν κολωνίαν δεδώκεισαν.
- 6. Sed nunc habent propriam libertatem inter amicos manumissi, et fiunt Latini Iuniani, quoniam lex Iunia, quae liber- 2425 tatem eis dedit, exaequavit eos Latinis colonariis, qui cum essent cives Romani liberti, nomen suum in coloniam dedissent.
- 7. Έν τούτοις, οἱ μεταξὺ φίλων ἐλευθεροῦνται, θέλησις δεσπότου σκοπεῖται νόμος γὰρ Ἰούνιος τούτους γίνεσθαι 2430 Λατίνους κελεύει, οὺς ὁ δεσπότης ἐλευθέρους εἶναι ἠθέλησεν. Τοῦτο δὴ οὕτως ἔχον, ὀφείλει προαίρεσιν ἐλευθεροῦντος ἔχειν δεσπότης, ὅθεν εἰ κατὰ βίαν ἀναγκασθείς, λόγου χάριν ὑπό τινος δήμου ἢ ἀφ' ἑνὸς ἑκάστου ἀνθρώπων, ἐλευ-

6. FP 3, 104, 14–33. || **7.** FP 3, 104, 34–105, 1.

2410 competebat Boeck. : -petat $L \mid post$ iusta legitima L: exp. Boeck. \parallel **2411** post erant fuerant L: exp. Boeck. \parallel **2413** per ad vim $L \mid$ interveniebat Boeck. : -ant $L \mid$ praetor ex $FP \parallel$ **2415** stipulabantur L_1 (-pubantur L) \mid vel² suppl. Boeck. \mid mancupationi $L \parallel$ **2416** vel si Boeck. : velis $L \mid$ causis Boeck. (calisis L) \parallel **2417** fiebat L: faciebat Boeck. \parallel **2421** τουλιος $L \parallel$ **2422** Λατίνοις Boeck. : λ ατίνοις L_1 (λ απνους L_2) \mid πολωναφίους $L \parallel$ **2425** Iuniani Boeck. : -liani $L \mid$ Iunia Boeck. : iuliani $L \parallel$ **2426** exequabit $L \mid$ colanariis $L \parallel$ **2429** θέλησις Boeck. : θελεσι $L \parallel$ **2430** τουλιος $L \parallel$ **2433** οθενεν $L \mid$ λογω L

- 2435 θερώση, οὐκ ἐλεύσεται ὁ δοῦλος πρὸς τὴν ἐλευθερίαν, ἐπεὶ οὐ νοεῖται ἡθεληκέναι ὁ ἀναγκασθείς.
 - 7. In eis, qui inter amicos manumittuntur, voluntatem domini spectant; lex enim Iunia eos fieri Latinos iubet, quos dominus liberos esse voluit. Hoc tamen sic habens, debet vo-
- 2440 luntatem manumittentis habere dominus, unde si per vim coactus, verbi gratia ab aliquo populo vel a singulis hominibus, manumiserit, non perveniet servus ad libertatem, quia non intellegitur voluisse qui coactus est.
- 8. Όμοίως, ἵνα δυνηθη εχειν ὁ δοῦλος τὴν ἐλευθερίαν, 2445 τοιοῦτος εἰναι ὀφείλει, ἵνα ὁ πραίτως εἴτε ἀνθύπατος ἐλευθερίαν αὐτοῦ συντηρη, καὶ γὰρ τοῦτο νόμω Ἰουνίω ἡσφάλισται εἰσὶν μέντοι πλείονες αἰτίαι, ἐν αἰς οὐ φυλάξει ὁ ἀνθύπατος τὴν ἐλευθερίαν, περὶ ὧν προβαίνοντες ἐπιδείξομεν.
- 8. Similiter, ut possit habere servus libertatem, talis esse de-2450 bet, ut praetor sive proconsul libertatem eius tueatur. Nam et hoc lege Iunia tutatum est, sunt autem plures causae, in quibus non tueatur proconsul manumissionem, de quibus

procedentes ostendemus.

9. Άλλὰ καὶ ἐκεῖνο παρατηρητέον, ἵνα ὁ ἐλευθερούμενος ἐν 2455 τοῖς ὑπάρχουσιν ἐλευθεροῦντος <ἦ>, καὶ διὰ τοῦτο εἰ τοσοῦτον ἐκ δικαίου πολιτικοῦ ἦ ἐλευθεροῦντος, οὐκ ἔσται Λατῖνος· ἀνάγκη ἐστὶν οὖν δοῦλον οὐ μόνον ἐκ δικαίου πολιτικοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ὑπάρχουσιν εἶναι.

8. FP 3, 105, 2-7.

2436 post ἀναγκασθεῖς ἐλευθερῶσαι suppl. Boeck. \parallel 2437–8 voluntatem domini spectant L Boeck. : -tas -ni -tur Lachm. ex $FP \parallel$ 2438 iulia $L \mid$ quos Boeck. : quo $L \parallel$ 2439 post tamen autem L : exp. Boeck. \parallel 2441 gratiarum $L \parallel$ 2442 perveniet Lachm. (potuerit L) : veniet Boeck. ex $FP \parallel$ 2443 post coactus est manumittere suppl. Boeck. \parallel 2445–6 post ἐλευθερίαν αὐτοῦ transp. Boeck. (post πραίτωρ L) \parallel 2446 ιουλιω $L \parallel$ 2447 αἴς Boeck. : οις $L \mid$ φυλάξει L : -άσσει Boeck. \parallel 2449 tales $L \parallel$ 2450 sive proconsul Boeck. : sivero consul $L \mid$ post libertatem eius transp. Boeck. (post praetor L) ante libertatem et L : exp. Boeck. \parallel 2451 iulia $L \parallel$ 2455 $\mathring{\eta}$ suppl. Boeck. \mid εις $L \parallel$ 2456 λατινυος L

- 9. Sed et illud observandum, uti qui manumittitur, in bonis manumittentis <sit>; et ideo si tantum ex iure Quiritium sit 2460 manumittentis, non erit Latinus; necesse est ergo servum non tantum ex iure Quiritium, sed etiam in bonis esse.
- 10. Κοινὸς δοῦλος εἰ ὑπὸ ἑνὸς <ἐλευθερωθείς> γένηται ἐλεύθερος, οὕτε ἐπὶ τὴν ἐλευθερίαν ἔρχεται, καὶ τοῦ ἑτέρου δεσπότου ὅλος γίνεται δοῦλος, νόμου αὐξομένου. Ἀλλὰ με- 2465 ταξὺ φίλων δοῦλος ἀπὸ κοινωνῶν ἐλευθερωθείς, ἑκατέρω κυριεύσουσιν, δοῦλος μενεῖ· δίκαιον γὰρ οὐ προσαύξεσθαι ἐν ταύτη τῆ ἐλευθερία, ἐν ἡ στρέφεται, εἰ καὶ Προκουλὸς δοκιμάση προσαύξειν μετὰ κοινωνῶν, οὖ τῆ γνώμη χρώμεθα.
- 10. Communis servus <si ab uno> manumissus fit liber, neque ad libertatem pervenit, et alterius domini totus fit servus, iure crescente. Sed inter amicos servus ab uno ex sociis manumissus, utrique dominabunt, servus manebit; iustum enim non adcrescere in hac manumissione, in qua vertitur, 2475 sed quam Proculus aestimaverit adcrescere cum socio, qua sententia utimur.
- 11. Κυριώτατος τοῦτον τὸν δοῦλον, οὖ ἡ χρῆσις καὶ ὁ καρπὸς πρὸς ἄλλον ἀνήκει, οὐ δύναται ἐκ προσαγωγῆς ἐλευθερῶσαι ἐπισκοτούσης χρήσεως καὶ καρποῦ καὶ εἰ ἐλευ-2480 θερῶση τοῦτον ἐκ προσαγωγῆς, ποιήσει δοῦλον (ἄνευ δεσπότου ἀλλὰ Λατῖνον ***).
- 11. Proprietarius eum servum, cuius usus et fructus ad alium pertinet, non potest ex vindicta manumittere, obstante

11. FP 3, 105, 8-19.

2459 et Boeck.: ut L || 2460 sit suppl. Boeck. || 2462 post esse manu mittentis suppl. Lachm. || 2463 post ένός lac. posuit Boeck. | έλευθεωθείς suppl. ex Lat. interpr. || 2469 δοπμάση Boeck.: -σαι L || 2471 si ab uno suppl. Boeck. ex Gr. interpr. || 2473 sotiis L || 2474 utrique dominabunt L Boeck.: utrius domini Lachm. || 2475 manumissionem L || 2476 quam L Boeck.: quamvis Lachm. || post aestimaverit probaverit L: exp. Boeck.Lachm. || 2479 ἀνήμει Boeck.: -μεν L || 2481-2 ἄνευ - Λατίνον ex FP || 2483 uius L || 2484 vindictas L || 2484-5 obstante usu Boeck.:

- 2485 usu et fructu; et si manumiserit eum ex vindicta, faciet servum (sine domino; sed Latinum ***).
 - 12. (Ξένος ἐλευθερῶν δοῦλον) οὐ δύναται πρὸς Λατῖνον ἄγειν, ἐπεὶ ὁ νόμος Ἰούνιος, ὃς τῶν Λατίνων γένος εἰσήγαγεν, οὐκ ἀνήκει πρὸς Ἑλληνας ἐλευθεροῦντας, καθὼς καὶ
- 2490 Όπταβῆνος δοκιμάζει. Ὁ πραίτωρ οὐ μὴ ἀφήσει τὸν ἐλευθερωθέντα δουλεύειν, εἰ μὴ ἄλλως νόμω Ἑλλήνων χειρογραφηθῆ.
 - 12. (Peregrinus manumittens servum) non potest ad Latinum perducere, quia lex Iunia, quae Latinorum genus intro-
- 2495 duxit, non pertinet ad peregrinos manumissores, sicut et Octavenus probat. Praetor non permittet manumissum servire, nisi alias lege peregrina caveatur.
 - 13. (Νεώτερος) εἴκοσι ἐτῶν ἐλευθερῶσαι οὔτε ἐκ προσαγωγῆς δύναται, οὔτε διαθήκη τοιγαροῦν οὐδὲ Λατῖνον
- 2500 ποιήσαι δύναται τοσούτον γὰς ἐπὶ συμβουλίω δύναται ἐλευθερῶσαι δούλον ίδιον αἰτίας δοχιμασθείσης.
- 13. (Minor) viginti annorum manumittere neque ex vindicta potest neque testamento; itaque nec Latinum facere potest; tantum enim apud consilium potest manumittere servum su-2505 um causa probata.
 - 14. Οὖτος δὲ ὁ ἐλευθερούμενος εἰς φίλους, ὅσων ἂν ἢ ἐτῶν, Λατῖνος γίνεται, καὶ μόνον αὐτῷ τοῦτο προχωρεῖ ἡ ἐλευθερία, ἵνα μεταξὺ πάλιν δυνηθῆ ἐκ προσαγωγῆς ἢ διαθήκη (ἐλευθερωθῆναι), καὶ πολίτης Ῥωμαίων γενέσθαι.

12. FP 3, 105, 20–39. || **13.** FP 3, 105, 40–50. || **14.** FP 3, 105, 51–106, 5.

-tis -us $L \parallel$ 2486 sine – Latinum $ex FP \parallel$ 2487 Ξένος – δοῦλον $ex FP \parallel$ 2488 ιουλιος $L \parallel$ ως $L \parallel$ 2489 ελευθερωτας $L \parallel$ 2490 οπταβιανος $L \parallel$ 2493 Peregrinus – servum $ex FP \parallel$ 2494 iulia $L \parallel$ quae Boeck. : qui $L \parallel$ 2495 peregrinus $L \parallel$ octavianus $L \parallel$ 2496 permittet Boeck. : -at $L \parallel$ 2497 alias L : aliter Boeck. Lachm. $ex FP \parallel$ 2498 νεώτερος Boeck. Lachm. ex FP (μίζω $L \parallel$ 1 μοσει $L \parallel$ 2500 συμβολιω $L \parallel$ 2502 minor Boeck. Lachm. ex FP (maior $L \parallel$ 2101 vidicta $L \parallel$ 2503 Post itaque ergo Post Post

- 14. Is autem, qui manumittitur inter amicos, quotcumque 2510 est annorum, Latinus fit, et tantum ei hoc prodest manumissio, ut postea iterum possit ex vindicta vel testamento (manumitti), et civis Romanorum fieri.
- 15. Γυνή χωρὶς ἐπιτρόπου αὐθεντίας <ἐλευθερῶσαι οὐ δύναται>, ἐκτὸς εἰ μὴ δίκαιον τέκνων ἔχοι τότε γὰρ ἐκ προ- 2515 σαγωγῆς χωρὶς ἐπιτρόπου δύναται ἐλευθερῶσαι. "Οθεν εἰ γε ἡ γυνὴ ἀποῦσα ἐλεύθερον εἰναι κελεύση, ἥτις δίκαιον τέκνων μὴ ἔχοι, ἐζήτηται τοῦτο, εἰ, ἐπιτρόπυ αὐτῆς αὐθεντίαν ἐπιχωροῦντος τούτφ τῷ χρόνφ, ὡς ἐπιστολὴ γράφεται δούλφ ὑπὸ τῆς δεσποίνης <οὐτος ἐλεύθερος γένοιτο> 'Ιου- 2520 λιανὸς ἀρνεῖται, ὑπολαμβάνει γὰρ τούτφ τῷ χρόνφ ὀφείλειν αὐθεντίαν παρέχεσθαι, ἐν ῷ ἀπαρτίζεται ἡ ἐλευθερία τότε γὰρ ἀπαρτίζεσθαι νοεῖται, ὅτε ὁ δοῦλος ἐπιγνῶ τῆς δεσποίνης τὴν θέλησιν. 'Άλλὰ Νηράτιος Πρίσκος δοκιμάζει ἐλευθερίαν δούλφ συναιτεῖν ἀρκεῖσθαι γάρ, ὁπότε ἡ ἐπιστολὴ 2525 γράφεται, παραλαμβάνεσθαι αὐθεντίαν ἐπιτρόπου, οὖ ἡ γνώμη καὶ διατάξει αὐκρατορικῆ ἰσχυροπεποίηται.
- 15. Mulier sine tutoris auctoritate <manumittere non potest>, nisi ius liberorum habeat; tunc enim ex vindicta sine tutore potest manumittere. Unde si mulier absens liberum 2530 esse iubeat, quae ius liberorum non habeat, quaesitum est hoc, an, tutoris eius auctoritatem praestantis hoc tempore, sicut epistula scribitur servo a domina, <is liber fieret>. Iulianus negat; existimat enim hoc tempore debere auctoritatem praestare, quo peragitur libertas; tunc enim peragi intel- 2535 legitur, cum servus agnoscet dominae voluntatem. Sed

15. FP 3, 106, 5-52.

2510 quia Boeck. : qui $L \parallel$ 2512 manumitti Boeck. ex $FP \parallel$ 2514 ἐλευθερῶσαι οὐ δύναται suppl. Boeck. \parallel 2516 ὅθεν εἴγε Boeck. (οθενεγη $L) \parallel$ 2518 εἰ Boeck. (η $L) \parallel$ 2519 ἐπιχωροῦντος Boeck. (επιχρωντος $L) \parallel$ 2520 οὐτος – γένοιτο suppl. Boeck. \parallel 2523 ἐπιγνῶ Boeck. (-γνοι $L) \parallel$ 2524 ελεθεριαν $L \parallel$ 2527 διατάξει Boeck. : -ξις $L \parallel$ 2528 auctoritatem $L \parallel$ manumittere non potest suppl. Pithoeus \parallel 2530 si Boeck. : esset $L \parallel$ 2532 tutoris Boeck. : -es $L \parallel$ 2532 hoc² : hunc $L \parallel$ 2533 adomnia $L \parallel$ is – fieret suppl. Boeck. \parallel 2535 peragi Boeck. : peragis L

Neratius Priscus probat libertatem servo competere, sufficere enim, quando epistola scribitur, adhiberi auctoritatem tutoris, cuius sententia et constitutione imperatoria confirmata 2540 est.

16. Δοῦλον ἐν ὑποθήκη δεδομένον πολίτην Ῥωμαῖον ποιῆσαι ὀφειλέτης οὐ δύναται, ἐκτὸς εἰ μὴ πρὸς ἀπόδοσιν ἦ:
ἐπισκοτεῖ <γάρ> τῆ ἐλευθερία νόμος Αἴλιος Σέντιος, <ὅς>
κωλύει δοῦλον πεπιστευκότων χάριν ἠλευθερωμένον πο2545 λίτην Ῥωμαῖον γενέσθαι ἀλλὰ Λατῖνον ***.

16. Servum pignori datum civem Romanorum facere debitor non potest, nisi si forte ad reddendum sit; obstat <enim> libertati lex Aelia Sentia, <quae> prohibet servum creditorum causa manumissum civem Romanum fieri. Sed 2550 Latinum ***

17. Καὶ ὃς ἐν ἀποτιμήσει ἐλευθεροῦται, εἰ τριάκοντα ἔτη ἔχοι, πολιτείαν Ῥωμαίων κτᾶται ἀποτίμησις δὲ ἐπὶ Ῥώμης ἄγεσθαι εἴωθεν ἡ ἀποτίμησις καθαρμῷ κτίζεται ἐστὶν δὲ ὁ καθαρμὸς πενταετηρικὸς χρόνος, ῷ Ῥώμη καθαίρεται. Άλλὰ ὀφείλει οὖ-2555 τος ὁ δοῦλος ἐκ δικαίου πολιτικοῦ (ἐλευθεροῦντος) εἶναι, ἵνα πολίτης Ῥωμαίων γένηται. Μεγάλη μέντοι ἀμφισβήτησίς ἐστιν ἐν τοῖς ἐμπείροις, πότερον τούτω τῷ γρόνω δυνάμεις λαμ-

16 FP 3, 106, 53–107, 9. **∥ 17.** FP 3, 107, 10–108, 4.

2539 constitutione imperatoria Boeck. : -tio -riae $L \parallel 2541$ ante δοῦλον εἰ L : exp. Boeck. | ἐν ὑποθήμη L : εἰς -μην Boeck. | 2543 γάρ suppl. Boeck. | αλιος L | ὅς suppl. Boeck. | 2545 post Λατῖνον lac. exhibet L (cf. etiam FP ap. Goetz CGL 3, 107, 9) || 2546 ante servum si L : exp. Boeck. | pignori L Boeck. : -eri Lachm. ex FP | 2547 reddendum scripsi : credendum L solvendo Boeck. Lachm. ex FP solvendum || 2548 enim suppl. Boeck. | libertate L | Aelia Sentia Boeck. : alia sententia L | quae suppl. Boeck. | L

βάνουσιν ἄπαντα, ἐν ῷ ἡ ἀποτίμησις, ἢ ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ, ἐν ῷ καθαρμὸς κτίζεται. Εἰσὶν γὰρ οἱ ὑπολαμβάνοντες μὴ ἄλλως δυνάμεις λαμβάνειν τὰ πρασσόμενα ἐν τῇ ἀποτιμήσει, ἐὰν 2560 μὴ αὕτη ἡμέρα ἀκολουθήση, ὅτε ὁ καθαρμὸς κτίζεται. ὑπολαμβάνουσιν γὰρ ἀποτίμησιν καταβαίνειν ἐπὶ τὴν ἡμέραν τοῦ καθαρμοῦ, οὐχὶ τὸν καθαρμὸν κατατρέχειν ἐπὶ τὴν ἡμέραν τῆς ἀποτιμήσεως. Ὁ διὰ τοῦτο ἐζήτηται, ἐπειδὴ πάντα, <ἄ> τῷ ἀποτιμήσει πράσσονται, τῷ καθαρμῷ ἰσχυροποιοῦνται. ἀλλὰ 2565 ἐν τῷ πόλει Ῥωμαίων μόνον ἀποτίμησιν ἄγεσθαι δεδήλωται ἐν ταῖς ἐπαρχίαις μᾶλλον ἀπογραφαῖς χρῶνται. Καθὼς δὲ ὑπεσχόμην, τὰ ὅμοια λογάρια ἀποδώσω.

17. Et qui in censum manumittitur, si triginta annos habeat,

17. Et qui in censum manumittitur, si triginta annos habeat, administrationem Romanorum possidet; — census autem in 2570 Roma agi solet; vel census lustro conditur, est autem lustrum quinquiennale tempus, quo Roma purgatur —; sed debet hic servus ex iure Quiritium (manumittentis) esse, ut civis Romanus fiat. Magna autem dissensio est inter peritos, utrum hoc tempore vires accipiunt omnia, in quo census, 2575 aut in eo tempore, in quo lustrum conditur. Sunt enim qui existimant non alias vires accipere quae aguntur in censu, nisi haec dies sequatur, qua lustrum conditur; existimant enim censum descendere ad diem lustri, non lustrum decurrere ad diem census. Quod ideo quaesitum est, quoniam 2580 omnia, <quae> in censum aguntur, lustro confirmantur. Sed

2558 post ἀποτίμησις ἄγεται suppl. Boeck. \parallel 2562 αποτιμης L \parallel 2563 ο καθαφμος L \parallel 2563-4 τη επιτιμησι L \parallel 2564 ἄ suppl. \parallel 2565 ante ἰσχυφοποιοῦνται Θ litteram exhibet L \parallel 2566 αποτιμησις L \parallel 2567 επαφχιοσις L \parallel 2569 manumittuntur L \parallel 2570 administrationem L: civitatem Boeck. ex FP | post possidet sed debet – fiat (cf. infra 2572-4) transp. Boeck. \parallel 2572 quinquiennales L | qui L \parallel 2573 quiriatium L | manumitentis Boeck. ex FP (manumissio L) \parallel 2574 cives L | fiet L | post fiat verba scribitur servo – confirmata est (cf. supra 2533-40) et et qui – conditur (cf. supra 2569-71) iterat L \parallel 2575 post census agitur suppl. Boeck. \parallel 2578 quo L \parallel 2581 quae suppl. Boeck. Lachm.

in urbem Romanorum tantum censum agi notum est; in provincia autem magis professiones utuntur. Sicut autem promisi, similia verba reddam.

ΙV. < Ύγίνου γενεαλογία>.

Μαξίμω καὶ Άποω ὑπάτοις πρὸ γ' ἰδῶν Σεπτεμβρίων Ύγίνου γενεαλογίαν πᾶσιν γνωστὴν μετέγραψα, ἐν ἡ ἔσονται πλείονες ίστορίαι διερμηνευμέναι έν τούτω τῶ βιβλίω. Θεῶν 2590 γὰο καὶ θεάων ὀνόματα ἐν δευτέρω ἐξεπλέξαμεν, ἀλλὰ ἐπὶ τούτω ἔσονται τούτων ἐξηγήσεις, εἰ καὶ μὴ πᾶσαι, τούτων μέντοιγε, ὧν ἐν τοσούτω δύναμαι. Ζωγραφία τοιγαροῦν τούτου τοῦ κόπου πολλοῖς τόποις δίδωσιν μαρτυρίαν, άλλα καὶ οί γραμματιχοί τέχνης ταύτης οὐ μόνον ἐπαινοῦσιν τὴν εὐ-2595 φυίαν, άλλα και χρώνται. Μύθοι μέν<τοι> των ὀρχηστών ένθεν λαμβάνουσιν έπαινον καὶ μαρτυροποιοῦνται έν τῆ όργήσει άληθινά τὰ γεγραμμένα. Ίνα δὲ εὐκόλως εύρης. ένὸς ἑκάστου ἐξήγησιν <ἐκ τῶν ὑποκειμένων ἀναγνώσεις>, ποῶτον οὖν πάντων Μουσῶν ἐννέα ὀνόματα καὶ τέγνας καὶ 2600 τέκνα καὶ οἶς ἐμίνησαν, καὶ θεῶν ιβ' ὀνόματα, καὶ ἑπτὰ ζωδίων, καὶ ἀστέρων δεκαδύο. Περὶ Προμηθέως, περὶ Άφροδίτης <καὶ Άρεως>, περὶ Αθηνᾶς καὶ Ποσειδῶνος, περὶ Άκταίονος, περί Δαιδάλου, περί Απόλλωνος καί Κασσάνδρας, πεοί Ταντάλου, πεοί Φιλύρας, περί 'Οδυσσέως, περί ανθρω-2605 ποπλασίας, πεοί κατακλυσμού, πεοί Πενθέως, πεοί Δοακόντων, περί Διὸς καὶ "Ηρας, περί Ἰξίονος, περί Μηδείας, πεοὶ Αἰόλου, πεοὶ Μελανίππης, πεοὶ Λήδας, πεοὶ Άλκυόνος,

IV. Quod ad capitulorum indicem spectat, cf. Hyg. fab, 144; 148; 164; 180-1; 39-40; 92; 82; 138; 125; 220; 152-3; 184; 6; 75; 62; 22-27; 238; 186; 65; 94; 139; 165; 107; 145; 274.

2582 agei $L \parallel$ **2583** provintia $L \mid$ professiones L: -nibus Boeck. Lachm. ex $FP \parallel$ **2584** sicut Boeck. (siquit $L) \parallel$ **2586** Cf. infra 2587–8 \parallel 2588 μετεγραφια $L \parallel$ 2595 μέντοι Rose: μεν L Boeck. \parallel 2598 post ἐξήγησιν lac. posuit Boeck. \mid ἐκ – ἀναγνώσεις suppl. ex Lat. interpr. \parallel 2602 καὶ Ἄρεως suppl. Boeck. Rose ex Lat. interpr. \mid ακτεωνος $L \parallel$ 2606 μεδιης L

περὶ ἀγχίσου, περὶ Διὸς ἐκτροφῆς, περὶ Μαρσύου, περὶ Μινωταύρου, περὶ Διός ***, περὶ ὅπλων κρίσεως, περὶ ἄργου, περὶ τεχνῶν εὐρέσεως.

IV. <Hygini genealogia>.

Maximo et Apro consulibus tertio Id. Septembres Hygini genealogiam omnibus notam descripsi, in qua erunt plures historiae interpretatae in hoc libro. Deorum enim et dearum nomina in secundo explicuimus, sed in hoc erunt eo- 2615 rum enarrationes, licet non omnes, eorum tamen, quorum interim possum. Picturae igitur huius laboris multis locis dant testimonium, nam et grammatici artis eius non solum laudant ingenium, sed et utuntur. Fabulae quoque pantomimorum inde accipiunt laudem et testantur in saltatione vera 2620 esse quae scripta sunt. Ut vero facilius invenias, <uniuscuiusque enarrationem> ex subiectis recognosces, primum ergo omnium Musarum novem nomina et artes et filios, et cum quibus concubuerint, et deorum duodecim nomina, et septem zodi<aci>, et signorum duodecim. De Prometheo, 2625 de Venere et Marte, de Minerva et Neptuno, de Actaeone, de Daedalo, de Apolline et Cassandra, de Tantalo, de Philyra, de Ulixe, de hominum factura, de cataclysmo, de Pentheo, de Draconibus, de Iove et Iunone, de Ixione, de Medea, de Aeolo, de Melanippe, de Leda, de Alcyone, de 2630 Anchise, de Iovis nutritu, de Marsya, de Minotauro, de Iove ***, de armorum iudicio, de Argo, de artium inventione.

2608 Magovov L Boeck. : $-\sigma \circ a$ Rose \parallel 2609 post $\Delta \circ a \circ b$ lac. posuit Rose \parallel 2611 Cf. infra 2612-3 \parallel 2612 september ygini L \parallel 2614 istoriae interpretate L \parallel 2617 pigturae L \parallel 2619 pantomirorum L \parallel 2620 salutatione L \parallel 2621 vero Boeck. : -ra L \mid post invenias lac. posuit Boeck. \parallel 2621-2 uniuscuiusque enarrationem suppl. ex Gr. interpr. \parallel 2622 exubiectis L \parallel 2625 zodiaci Boeck. (zodis L) \parallel 2627 filura L \parallel 2629 iuuone L \mid media L \parallel 2630 aeole L \mid malanippe L \mid alcone L \mid 2631 marsua L \mid post Iove lac. posui

- 1. Νῦν ἄρξομαι ἀπὸ Μουσῶν γράφειν Κλειὼ κιθάραν μετὰ Πιέρου, ἐγεννήθη Ύμέναιος. Εὐτέρπη τραγφδίαν μετὰ
- 2635 Στουμόνος, ἐγεννήθη Παιάν. Θάλεια κωμφδίαν *** Μελπομένη ψαλμόν μετ' Άχελώου, ἐγεννήθησαν Σειοῆνες. Τεοψιχόοη αὐλούς μετὰ Ποσειδῶνος, ἐγεννήθη Εὔμολπος. Ἐρατὰ κιθάραν μετὰ Άκταίονος, ἐγεννήθη Θάμυρις. Πολυμνία λύραν μετὰ Ἡρακλέους, ἐγεννήθη Τριπτόλεμος. Οὐρανία
- 2640 ἀστρολογίαν μετὰ ἀΑπόλλωνος, ἐγεννήθη Λίνος. Καλλιόπη ποίησιν μετὰ Οἰάγρου, ἐγεννήθη Ὀρφεύς.
 - 1. Nunc incipiam a Musis scribere: Clio cytharam; cum Piero, natus Hymenaeus. Euterpe tragoediam; cum Strymone, natus Paean. Thalia comoediam *** Melpomene psalterium;
- 2645 cum Acheloo, natae sunt Sirenae. Terpsichore tibiam; cum Neptuno, natus Eumolpus. Erato cytharam; cum Actaeone, natus Thamyris. Polyhymnia lyram; cum Hercule, natus Triptolemus. Urania siderum rationem; cum Apolline, natus Linus. Calliope poesin; cum Oeagro, natus Orpheus.
- 2650 2. Θεῶν ὀνόματα ιβ' Ἡρα, Ἑστία, Ποσειδῶν, Ἅρης, Δημήτρα, ἀφροδίτη, ἀθηνᾶ, Ἅρτεμις, Λητώ, Ἑρμῆς, ἀπόλλων, Ζεύς.
- Deorum nomina duodecim: Iuno, Vesta, Neptunus, Mars, Ceres, Venus, Minerva, Diana, Latona, Mercurius, Apollo, 2655 Zeus.
 - 3. Έπτὰ ζωδίων ἡμέραι Ἡλίου α', Σελήνης β', Άρεως γ', Έρμοῦ δ', Διὸς ε', Άφροδίτης ς', Κρόνου ζ'.
 - 1. Rosch. Lex. 2, 3293 sqq.; Rose Handbuch d. Gr. Myth., p. 180. Melpomene psalterium: cf. Mart.Cap. 9, 888, 7 nec dulcis temptat psallere Melpomene.
 - 2633 ἄρξομαι Rose: -ωμαι L Boeck. || 2634 Πιέρου L Boeck.: -ςίου Rose | μεγα L || 2635 post πωμφδίαν lac. posui || 2636 αχελωυ L || 2639 ηρακλεως L || 2642 pierio L || 2643 pierio L || 2644 pierio L || 2645 pierio L || 2645 pierio L || 2646 pierio L || 2647 pierio pierio

- 3. Septem zodi<aci> dies: Solis, Lunae, Martis, Mercurii, Iovis, Veneris, Saturni.
- 4. Ζφδίων ιβ' ὀνόματα μετὰ ἐξηγήσεως. Κριός, ὅτι πηγὴν 2660 εὖρεν ὁδοιποροῦντι Διονύσφ. Ταῦρος ὑπὸ Ποσειδῶνος τῷ Διὶ συνεχωρήθη, ὅτι διάνοιαν ἀνθρωπίνην ἔσχεν. Δίδιμοι 'Ηρακλέους καὶ Θησέως, ἐπειδὴ ὁμοιοτρόποις ἀθλήμασιν ἐγένοντο. Καραῖνος, ὅτι μεθ' 'Ηρακλέους ὕδραν ἔσφαξεν. Λέων ὁ Νεμαῖος' γνώμη "Ήρας ἐγεννήθη, ὃν ἔσφαξεν 'Ήρακλῆς. 2665 Πάρθενος 'Ήριγόνη, ἥτις σφαγέντος τοῦ πατρὸς ἑαυτὴν ἀνεῖλεν. Ζυγός' κελεύσει 'Αρτέμιδος 'Ωρίωνα ἔσφαξεν, ὃν ὁ Ζεὺς ἡθέλησεν ἀναγεννᾶσθαι. Τοξότης' οὐτος μετὰ τῶν Μουσῶν ἀνετράφη, ἐλέγετο δὲ Κρότων' οὐτος ἐγένετο εὐφυής. Αἰγοκέρως, ὅτι Τυφῶνα ἔσφαξεν. 'Υδροχόος' οὐτος πάσας τέχνας 2670 ἡδει καὶ ἀνθρώπους ἐδίδαξεν. 'Ιχθύες' οὐτοι ῷον μέγα ἐκ τῆς θαλάσσης προήνεγκαν, ὅθεν ἐξῆλθεν ἡ Συρία θεός, ἥτις ὲμήνυσεν ἀνθρώποις ὅσα καλὰ ἦν.
- 4. Signorum duodecim nomina cum ratione. Aries, quod fontem invenerit iter facienti Libero. Taurus <a> Neptuno Iovi 2675 concessus est, quod sensum hominum habuit. Gemini Herculis et Thesei, quoniam similibus athlis fuerunt. Cancer, quod cum Hercule ydram occidit. Leo Nemaeus: consilio Iunonis natus est, quem occidit Hercules. Virgo Erigona, quae occiso patre se peremit. Libra: iusso Dianae Orionem occidit, quem 2680 Iuppiter voluit renasci. Sagittarius: hic cum Musis nutritus
- **4.** Κριός : Hyg. fab. 133 R. Ταῦρος : Rosch. Lex. 5, 150; Ps. Erat. 14. Δίδιμοι : Schol. ad Germ. Arat. p. 69, 13 Breysig. Πάρθενος : Hyg. fab. 130, 5 R. Ζυγός : de hoc signo, quod hic in duo dividitur, cf. Rose Hygini fabulae p. 175, n. 7. Αἰγοκέρως : Hyg. fab. 196 R. Ἰχθύες : Hyg. fab. 197 R.
- 2658 Septem zodiaci Boeck. : -te zodi L | mercuris L || 2659 post Veneris Saturni transp. (ante Solis L Boeck.) || 2660 πηγνη L || 2661 ποσιλωνος L || 2661-2 δι ισνεχωφηθη L || 2662 Ήρακλέους Rose (sic infra) : -έως L Boeck. || 2664 νομαιος L || 2665 ἐγεννήθη Rose ex Lat. interpr. : Ήρακλῆς L Boeck. || 2669 αιγοκθρως L_1 (-ος L) || 2671 εδιδαχεν L || 2675 tauros L || a suppl. Boeck. ex Gr. interpr. || 2676 herculi || 2679 herculis || quae Boeck. : qui L

est, vocabatur autem Croton; hic fuit ingeniosus. Capricornus, quod Typhonem occidit. Aquarius: omnes artes sciebat et homines docuit. Pisces: hi ovum magnum ex mare protulerunt, 2685 unde exivit Syria dea, quae demonstravit hominibus, quae bona essent.

5. Περὶ Προμηθέως.

Προμηθεύς πύρ κλέψας ἀπ' οὐρανοῦ, κρύψας εἰς νάρθηκα κατήνεγκεν ἀνθρώποις καὶ ἐμήνυσεν αὐτοῖς τηρεῖν εἰς τὴν

- 2690 κονίαν δι' ἣν αἰτίαν Διὸς κελεύσαντος κατεδέθη ὑπὸ Ἑρμοῦ ἐν ὄρει Καυκάσφ, καὶ ὑπεβλήθη αὐτῷ ἀετός, ὸς τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ δι' ἡμέρας ἐδαπάνα, νυκτὸς δὲ πάλιν ἀνεγεννῶντο. Τοῦτον οὖν τὸν ἀετόν ***
 - 5. De Prometheo.
- 2695 Prometheus ignem furatus de caelo, abscondens in ferula detulit hominibus et demonstravit eis servare in cinere, propter quam causam Iovis iusso obligatus est ab Mercurio in monte Caucaso et summissa est ei aquila, quae viscera eius per dies consumebat, per noctem autem iterum rena-2700 scebantur. Hanc ergo aquilam ***
 - 11. <Πεοὶ Ταντάλου>
 - *** < καί > τὰ κάλλιστα τῆς ὀπώρας, ὅπως βλέπη καὶ μὴ θιγγάνη.
 - 11. <De Tantalo>
- 2705 *** et optima pomorum, ut videret et non tangeret.

5. Hyg. fab. 144 R. || 11. Hyg. fab. 82 R.

2682 vocabatur Boeck. (divoceba- L) || 2684 hic L | oum L || 2687 Tit. Gr. L Boeck. : om. Rose || 2689 κατηνεγκεν L_1 (-νεσκεν L) | ἀνθοώποις Boeck. Rose (αναφπωις L) | αντους L || 2691 ετος L || 2692 σπλαχνα L || 2693 post ἀετόν – aquilam (cf. infra 2700) lac. exhibet L, qua quinque fabulae maiorque illius pars, quae De Tantalo inscribitur, interciderunt || 2695 prometheos L || 2697 causam Boeck. : caveam L | abligatus L || 2699 inper dies L || 2701 Περί Ταντάλου suppl. ex capitulorum indice || 2702 καί suppl. ex Lat. interpr. | οποφης L || 2704 De Tantalo suppl. ex capitulorum indice || 2705 pomarum L

12. Περί Φιλύρας.

Κοόνος Δία πανταχή ζητῶν μετεμορφώθη εἰς ἵππον καὶ Φιλύραν Ὠκεανοῦ θυγατέρα ἔγκυον ἐποίησεν, καὶ ἔτεκεν Χίρωνα τὸν κένταυρον, ὃς πρῶτος ἰατρικής ἐπιστήμης εὐρετὴς ἐγένετο. Φιλύρα δὲ αἰσχυνομένη διὰ τὴν ἀθεώρητον τοῦ 2710 τέκνου μορφὴν θεῶν ἐλέφ εἰς ὁμώνυμον δένδρον ἠλλάγη. 12. De Philyra.

Saturnus Iovem ubique inquirens demutatus est in equum et Philyram Oceani filiam pregnantem fecit, et enixa est Chironem centaurum, qui primus medicinae artis adinven- 2715 tor fuit. Philyra autem confusa propter invisam filii figuram deorum misericordia in cognominatam arborem demutata est.

13. Περί 'Οδυσσέως.

Πῶς ἐδυνήθη Σειξήνας παρελθεῖν. Σειξήνες, ἀχελώου καὶ 2720 Μελπομένης Μούσης θυγατέρες, διὰ τὴν ἁρπαγὴν Περσεφόνης θρηνοῦσαι κατέφυγον πρὸς πέτραν ἀπόλλωνος, κἀκεῖθεν συμβουλία θεῶν μετεμορφώθησαν εἰς ὄρνεα, κεφαλὰς μόνον ἔχουσαι <γυναικῶν>, κἀκεῖ ἄδουσαι κατεῖχον τοὺς πλέοντας· καταλειφθεῖσ<αι οὖν> ὑπὸ Ὀδυσσέως ἔρριψαν 2725 ἑαυτὰς εἰς θάλασσαν καὶ ἀπώλοντο.

13. De Ulixe.

Quemadmodum potuit Sirenas transire. Sirenae, Acheloi et Melpomenae Musae filiae, propter raptum Proserpinae lamentantes confugerunt ad petram Apollinis et inde consilio 2730 deorum demutatae sunt in aves, capita solum habentes <mulierum>, et ibi cantantes detinebant navigantes; relictae ergo ab Ulixe proiecerunt se in mare et perierunt.

12. Hyg. fab. 138 R. || 13. Hyg. fab. 141 R.

2707 διαν $L\parallel$ 2709 κεντουφον $L\parallel$ 2711 ἐλέφ Rose (ελιαφ L) : ἐλέει Boeck. \parallel 2712 filura $L\parallel$ 2713 in equum Boeck. (nequum L) \parallel 2714 filuram $L\parallel$ fecit Boeck. : faciet $L\parallel$ 2715 primos $L\parallel$ post artis disciplinae L : exp. Boeck. \parallel 2717 misericordiam $L\parallel$ 2721 ουγατεφες $L\parallel$ 2724 γυναικῶν suppl. $Rose\parallel$ 2725 καταλειφθεῖσαι Boeck.Rose (-λευφθις L) \parallel οὖν suppl. Rose ex Lat. interpr. \parallel εφιψαν $L\parallel$ 2726 post ἀπώλοντο/perierunt (cf. infra 2733) lac. posuit Boeck. \parallel 2729 proserpine $L\parallel$ 2732 mulierum suppl. \parallel relicte L

V. <Τρωικά>.

- 2735 1. <Η'>. *** Έλενος, δς πάντοτε μαντικής πίστιν τοῖς Τρωσὶν παρεῖχεν. Εἰδὼς οὐν Ἀπόλλωνα ἐνεστηκότα, ὅπως συμβάλωσιν μάχην, Ἀθηνᾶ γὰρ ἐποχὴν αὐτοῖς ἐδίδου ἀμφοτέροις, παροτρύνει Έκτορα, ἵνα τοὺς ἡγεμόνας τῶν πολεμίων τοὺς ἰσχυροτέρους προκαλήσεται· καὶ ὑπὸ κλήρου μετὰ Αἴαν-
- 2740 τος συνέστη, Τελαμῶνος υἱοῦ, εἰς μάχην. Καὶ ἐκλελυμένου ἤδη, διὰ κηρύκων τὴν μάχην ὑπερέθεντο, καὶ ἀμφότεροι ἑαυτοὺς δώροις ἐτίμησαν, καὶ ἐλάμβανεν Αἴας μὲν ἀφ' Έκτορος ξίφος, παρὰ δὲ Αἴαντος Έκτωρ ζωστῆρα. Καὶ τότε Ἰδαῖος κῆρυξ πεμφθεὶς ἀπὸ Πριάμου αἰτεῖται παρὰ ᾿Αγαμέμνονος,
- 2745 ὅπως τὰ τῶν σφαγέντων σώματα παραδῶσι ταφῆ. Βροντήσαντος δὲ τοῦ οὐρανοῦ οὐκ ἄτερ δειλίας οἱ Ἑλληνες ἐκοιμήθησαν Ποσειδῶν γὰρ τῷ Διὶ εἰρήκει, ὅτι χωρὶς εὐχῆς οἱ Ἑλληνες τεῖχος ἤγειραν, καὶ ὁ Ζεὺς αὐτοῖς μήτι προχωρήσειν τοῦτο κατένευσεν.

2750 V. <Belli Troiani enarratio>.

- 1. <VII>. *** Helenus, qui semper divinitatis fidem Troianis praestabat. Sciens ergo Apollinem instantem, ut committerent pugnam, Minerva enim cessam<en> illis dabat utrisque —, hortatur Hectorem, ut duces hostium fortiores
- 2755 provocaret, et ex sorte cum Aeante constitit, Telamonis filio, ad pugnam. Et laxato iam, per praecones pugnam distulerunt, et utrique donis dignati sunt; et accipiebant Aeas quidem ab Hectore gladium, ab Aiace autem Hector balteum. Et tunc Idaeus praeco, missus a Priamo, petiit ab Aga-
- 2760 memnone, ut occisorum corpora traderet sepulturae. Tonitrante autem caelo non sine pl<ang>ore Graeci dormierunt;

2734 Τρωικά $Valck.Boeck. \parallel$ 2737 ενοχην $L \parallel$ 2738 παροτυνι $L \parallel$ 2740 εκλεμμένου L Boeck. : -νοι Rose \parallel 2746 ατερα $L \parallel$ 2748 προχωρήσειν Boeck. : ροχω- L χω- Rose \parallel 2750 Belli Troiani enarratio $Valck.Boeck. \parallel$ 2751 elenus $L \parallel$ 2753 cessamen Boeck. (cessā $L) \parallel$ 2754 ortatu rectorem $L \parallel$ 2755 etex orte $L \parallel$ filium $L \parallel$ 2757 eas $L \parallel$ 2758 ectore L (dehinc sine asp.) \parallel ab Aiace Boeck. : abice $L \parallel$ 2759 ideos $L \parallel$ agamemnonem $L \parallel$ 2761 plangore scripsi (plore L) : timore Boeck.

Neptunus enim Iovi dixerat, quia sine voto Graeci muros erexissent, et Iuppiter, eis non profuturo isto, annuit.

- 2. Θ'. Πυγμῆς συμβληθείσης, κινδυνεύοντα ὑπὸ Έκτορος Νέστορα μόλις Διομήδης άρπάσας αὐτὸν τῷ ἄρματι ἐπέθη- 2765 κεν καὶ ποὸς τὰς ναῦς ἀπήνεγκεν. Τεῦκοον δὲ πολλοὺς ἀναιροῦντα τῶν Τρώων Άγαμέμνων ἐπήνεσεν, ὃν μεταξὸ Έκτωρ μεγάλω πέτοω ἡφάνισεν καὶ Ζεύς τότε "Ηραν καὶ Άθηνᾶν ἀπὸ τοῦ στρατοῦ τῶν Ἑλλήνων ἀπονεῦσαι ἐκέλευσεν, καὶ ούτως νίκη τῶν Τοώων ἐγενετο. 2770
- 2. <VIII>. Pugna autem commissa pereclitantem ab Hectore Nestorem vix Diomedes rapuit, eum curro inposuit et ad naves perduxit. Teucrum autem multos occidentem Troianorum Agamemnon laudavit, quem postea Hector magno saxo exterminavit. Et Iuppiter tunc Iunonem et Minervam ab 2775 exercitu Graecorum disce<de>re iussit, et sic victoria Troianorum fuit.
- 3. Ι'. "Ότε ἔβλεπεν Άγαμέμνων ἐν τῆ νίκη τὸν Έκτορα ἐπανώτερον είναι, ἔπειθεν φυγεῖν τοὺς ελληνας, ἀλλὰ Διομήδης, ὡς εἶδεν τοῦτο γινόμενον, ἐφοβέρισεν αὐτούς, ὡς φεύ- 2780 γοντας κατασκάψαι, κατέγνω δὲ καὶ Νέστορος τῆς συμβουλίας ταύτης. Συνεκάλεσεν οὖν τοὺς ελληνας πρὸς τὸ συνθείναι αὐτῶν τὰς ψυχάς καὶ τότε Νέστωρ πείθει Άγαμέμμνονα, ὅπως πέμψη πρέσβεις πρὸς ἀχιλλέα, Φοίνικα καὶ Αἴαντα καὶ Ὀδυσσέα, ἵνα ὀργιζόμενον αὐτὸν ἐξιλάσονται. 2785 "Απρακτοι δὲ ἐπανελθόντες ἐλυποῦντο, οῦς Διομήδης τῆ ἑαυτοῦ φωνῆ παρεμυθήσατο.
- 3. <IX>. Cum videret Agamemnon in victoria Hectorem superiorem esse, suadebat fugere Graecos, sed Diomedes,

2762-3 muros erexissent L: muro se texissent Boeck. || 2763 profuture isto L: -a -a Boeck. \parallel 2764 συμβληθισεν L \parallel 2768 πετρωνφανίσεν L \parallel 2771 ectorem $L \parallel$ 2772 nestore $L \parallel$ 2774 laudabit $L \parallel$ magnus saxos $L \parallel$ 2775 exterminavit Boeck. : ter- L | 2776 discedere Boeck. : discere L | **2780** γινόμενον L Rose : γε- Boeck. || **2781** κατέγνω Rose (-κνω L) : καταγνόντος Boeck. | 2784 ειαντα L | 2785 ἐξιλάσονται Rose (εξε-L): -σωνται Boeck.

- 2790 ut vidit hoc fieri, pavoravit eos, ut fugientes interficeret; vitium autem et Nestori <dixit> consilio huius. Convocavit ergo Graecos ad componendas eorum animas, et tunc Nestor suadet Agamemnonem, ut mitteret legatos ad Achillen, Phoenicem et Aeantem et Ulixem, ut indignantem eum
- 2795 placarent. Revertentes ergo sine effectu contristati sunt, quos Diomedes sua voce consolatus est.
 - 4. Κ'. Μεταξύ δὲ Άγαμέμνων καὶ Μενέλαος ἐξυπνίζουσι Νέστορα καὶ τοὺς λοιποὺς τῶν Ἑλλήνων καὶ Νέστωρ ἐπιτυγχάνει γὰρ Ὀδυσσέως, ὅπως ἀπέλθη μετὰ Διομήδους
- 2800 τῶν Τρώων κατάσκοπος, οἶς ὑπαντήσας Δόλων σφάζεται ὑπ' αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ 'Ρῆσον τὸν Θρακῶν βασιλέα ἀνεῖλαν, καὶ εὐθέως κελεύσει Ἀθηνᾶς πρὶν διαφαύση πρὸς τὰς ναῦς ἐπανῆλθον.
- 4. <X>. Postea autem Agamemnon et Menelaus excitant 2805 Nestorem et ceteros Graecorum, et Nestor impetrat ad Ulixem, ut iret cum Diomedem Troianorum speculator, quibus oblatus Dolo occiditur ab eis, sed et Rhesum Thracorum regem interfecerunt, et continuo iussu Minervae, antequam luceret, ad naves redierunt.
- 2810 5. Α΄. Συμβληθείσης μάχης Έκτως Διὸς κελεύσει ἔφυγεν πρὸς Άγαμέμνονα, καὶ Κόων Άντήνορος Άγαμέμνονος τὴν χεῖςα ἔτρωσεν καὶ μεταξὺ ἐσφάγη ὑπ' αὐτοῦ, καὶ Διομήδης ὑπὸ Άλεξάνδρου τόξφ τὸν δεξιὸν πόδα τιτρώσ<κεται>, ἀλλὰ καὶ 'Οδυσσεὺς ἐτρώθη ὑπὸ Σώκου, καὶ Μαχάων ὑπὸ 2815 Πάριδος τὸν δεξιὸν ἄμον, ὃν Νέστως τῷ ἰδίφ ἄρματι ἐπιθεὶς

2790 pavoravit eos cum Boeck. dubitanter dixerim (pavor abitus L) | vitium scripsi (bicium L) : conviciante Boeck. \parallel 2791 dixit suppl. (cf. Goetz CGL 2, 210, 17 : vitium furi dico / καταγιγνώσκω τοῦ κλεπτοῦ) \parallel 2793 legatos Boeck. : ligato L \parallel 2796 consolatus est Boeck. ex Gr. interpr. : -ti sunt L \parallel 2799 γὰρ Ὁδυσσέως Rose (γαρ οδυσσηνος L) : παρ Ὁδυσσ-Boeck. \parallel αρελθη L \parallel 2801 ρεσσον L \mid θριακων L \mid ἀνείλαν L Rose : -ον Boeck. \parallel 2803 επανελθεν L \parallel 2804 εκτίτατtem L \parallel 2805 impetrat Boeck. ex Gr. interpr. : -perat L \parallel ad L : ab Boeck. \parallel 2807 ressum epacorum L \parallel 2808 iussum L \parallel 2810 οφυγην L \parallel 2811 πρός L Rose : exp. Boeck. \parallel 2812 εγερα L \parallel 2813 τιρώσσεται Boeck. Rose (τιτοως L)

ποὸς τὰς ναῦς ἤγαγεν καὶ Εὐούπυλον κατὰ τοῦ ὤμου Άλέξανδρος ἐτόξευσεν. Άγιλλεὺς δὲ ἔπεμψεν Πάτροκλον πρὸς Νέστορα, ὅπως Εὐρύπυλον πέμψη πρὸς αὐτὸν θεραπευθησόμενον, καὶ πεμφθέντα ἐν τάχει ἐθεράπευσεν.

- 5. <XI>. Commissa pugna Hector Iovis iusso fugit ad Aga- 2820 memnonem, et Coon Antenoris Agamemnonis manum vulneravit et postea occisus est ab eo, et Diomedes ab Alexandro de sagitta dextrum pedem vulneratur, sed <et> Ulixes vulneratus est a Soco, et Machao a Paride dextrum umerum. quem Nestor suo curru impositum ad naves attulit. Et Eury- 2825 pylum in umero Alexander sagittavit. Achilles autem misit Patroclum ad Nestorem, uti Eurypylum mitteret ad eum curandum, et missum continuo curavit.
- 6. <Μ'>. Έκτωρ ἐν πᾶσι πολέμοις συμβουλία γρησάμενος Πολυδάμαντος πάντοτε, οὖ τὰς γνώμας Ἄσιος Ύρτάκου υἱὸς 2830 έξουθενεῖ, ὃν Ἰδομενεὺς τῷ ἄρματι αὐτοῦ ὑπέστοωσεν. Σαρπήδων δὲ τὰ τείχη τῶν Ἑλλήνων κατέστρεψεν καὶ πάροδον ἐπὶ τὰ πλοῖα τοῖς Τρωσὶν ἐποίησεν, ὧ συνακολουθήσας Έκτωο ἀργισμένος μετὰ τοῦ ἰδίου στρατοῦ φεύγοντας τοὺς πολεμίους πυρί κατέφλεξεν. 2835
- 6. <XII>. Hector in omnibus proeliis consilio usus Polydamantis semper, cuius consilia Asius Hyrtaci filius spernebat, quem Idomeneus curru eius prostravit. Sarpedon autem muros Graecorum subvertit et transitum ad naves Troianis fecit, quem consecutus est Hector iratus cum suo exercitu, 2840 fugientes hostes igni succendit.
- 7. <Ν'>. Ποσειδῶν ὁρῶν τοὺς ελληνας ἐν ἐλπίσι κειμένους, μη είδότος τοῦ Διὸς νουθετεῖ ἀντεστηκέναι καὶ τότε Ίδομενεὺς θαυμαστῆ τινι ἰσχύι 'Οθουονέα συγγενῆ Άγχίσου,

2816 ηγαγην $L \parallel$ **2817** νεμψη $L \parallel$ **2818** -θησόμενον L *Boeck*. : πευσόμενον Rose | 2820 ad L: exp. Boeck. | 2821 Coon Boeck. (coum cum L) | manu L || 2823 et suppl. Boeck. ex Gr. interpr. || 2824 socu L || 2827 mitteret Boeck. : -re $L \parallel$ 2829 πολεμους $L \parallel$ 2830 συσταχου $L \parallel$ 2834 πολεμους L || **2837** syrtaci L || **2842** ἐλπίσι L Rose : ἀέλπτω Boeck. || 2843 αντεστημέναι scripsi (αντειστημείν L): αντιστήμειν Rose αντεισή**μειν** *Boeck.* | **2844 ισλυει** *L*

- 2845 ὃς Κασσάνδραν τὴν Πριάμου γαμεῖν ἤλπικεν *** προέστρωσεν οὖν αὐτὸν Ἰδομενεύς. Ἀλλὶ "Ελληνες μέντοι ἠδύναντο ἐπανώτεροι βλέπεσθαι. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ "Εκτωρ ἀλεξάνδρῷ καὶ Πολυδάμαντι πεπυκτεύκει, Έκτωρ δὲ καὶ Αἴας ἑαυτοὺς κακὰ λοιδορήσαντες ἀπεχώρησαν.
- 2850 7. <XIII>. Neptunus videns Graecos in disperato positos, nesciente Iove, monet resistere, et tunc Idomeneus mirabili cum virtute Othryoneum genere Anchisis, qui Cassandram Priami nubere speraverat *** prostravit ergo illum Idomeneus. Sed Graeci quidem potuerunt superiores videri. In ea-
- 2855 dem die Hector Alexandro et Polydamanti pugnaverat. Hector autem et Aeas multa se mala dicentes discesserunt.
 - 8. Ξ'. Νέστως ἀκούσας κραυγὴν καὶ φυγὴν τῶν Ἑλλήνων προέρχεται καὶ εὐρίσκει Διομήδην εἰς τὸν πόλεμον πυκτεύοντα· Ποσειδῶν δὲ καὶ "Ήρα εἰς βοήθειαν τοῖς "Ελλησιν
- 2860 παρεστήκεισαν· τῷ γὰρ Ὑπνῷ Ἡρα μίαν νύμφην δοῦναι εἰς συνουσίαν ὑπέσχετο Πασιθέην, ἵνα τὸν Δία εἰς ὕπνον τρέψη ἀπὸ τοῦ πολέμου· καὶ τότε Αἴας μόνος τοὺς Τρῶας ἐφυγάδευσεν.
- 8. <XIV>. Nestor audiens clamorem et fugam Graecorum 2865 procedit et invenit Diomeden in proelio di<mi>cantem. Neptunus autem et Iuno in adiutorium Graecis astabant. Somno enim Iuno unam nympham dare in coitum repromiserat Pasithean, ut Iovem in somnum mitteret a pugna. Et tunc Aeas solus Troianos fugavit.
- 2870 9. Ο'. Ότε έώρακεν Ζεὺς λιποψυχοῦντα Έκτορα διὰ τὴν όρμὴν τοῦ λίθου, ὃν αὐτῷ ἐν τῆ συμβολῆ Αἴας ἐνσεσείκει,

2845 τήν L Boeck. : om. Rose | post ήλπικεν lac. posui || **2845**-6 προέστρωσεν νὖν Boeck. (προεστρωσενουνα L cruce signavit Rose) || **2847** αλεχανδρω L || **2852** cum Boeck. : cuius L || **2853** post speraverat lac. posui || prostravit Boeck. : probavit L || **2855** pugnaverat scripsi ex L at. interpr. : pugnasse L Boeck. || **2860** minar L || **2861** διαν L || **2865** procidit L || dimicantem Boeck. : dican-L || **2866** astabant Boeck. : ista-L || **2867** nymfisam L || coetum L || **2868** ut Boeck. ex Gr. interpr. : et L || **2869** solui troianus L || **2870** λιπο-L : λειπο-Boeck. λιπψυ-Bose || **2871** ὄν Boeck. (εν L)

όσγισθεὶς οὖν τῆ "Ηρα ἀνείδισεν, διότι ὑπ' αὐτῆς ἐπλανήθη, ὅπως "Ηντωρ σφαγῆ. Ἐκείνη δὲ εἶπεν Ποσειδῶνα μὴ κεκελευσμένον βοηθὸν γεγονέναι τοῖς Έλλησιν, καὶ τότε ὁ Ζεὺς πέμπει τὴν Ἰριν πρὸς Ποσειδῶνα, ἵνα ἀπονεύση ἀπὸ τοῦ πο- 2875 λέμου, καὶ Ποσειδῶν ἀπένευσεν καὶ Ζεὺς Ἀπόλλωνα πέμπει βοηθὸν "Ηντορι· καὶ Πάτροκλος ἀφεὶς Εὐρύπυλον ἦλθεν πρὸς τὸν Ἀχιλλέα καὶ διηγεῖται αὐτῷ τὴν "Εκτορος καὶ Αἴαντος μάχην. Τότε οὖν προεχώρησεν "Εκτορι ἐν τῆ νίκη, ὅτι ἡ Πρωτεσιλάου ναῦς ἐνεπρήσθη, ἀλλὰ Αἴας δώδεκα στρατιώ- 2880 τας τοὺς ἰσχυροτέρους τῶν Τρώων ἀπέκτεινεν.

9. <XV>. Cum vidisset luppiter deficientem animo Hectorem ob ictum lapidis, quem ei in pugna Aeas <pe>pulerat, iratus ergo Iunonem improperavit, quod ab ea seductus esset, ut Hector occideretur. Illa ergo dixit Neptunum non 2885 iussum adiutorem fuisse Graecis, et tunc Iuppiter mittit Irin ad Neptunum, ut discederet a pugna, et Neptunus discessit et Iovis Apollinem mittit adiutorem Hectori; et Patroclus remisso Eurypylo venit ad Achillem et enarrat ei Hectoris et Aeantis pugnam. Tunc ergo processit Hectori in victo- 2890 riam, quod Protesilai navis incensa est, sed Aeas duodecim milites fortissimos Troianorum occidit.

10. <Π'>>. Πάτροκλος ὁ Μενοιτίου ἦλθεν πρὸς Ἀχιλλέα δακρύων τῶν Ἑλλήνων ὕβριν καὶ ἦτήσατο παρ' αὐτοῦ τὰ ὅπλα, καὶ ἔλαβεν μετὰ τοῦ στρατοῦ. Ὁ δὲ Πάτροκλος ὁπλισ- 2895 θεὶς τοῖς ὅπλοις τοῦ ἀχιλλέως καὶ φανεὶς τοῖς Τρωσὶν φόβον αὐτοῖς ἐνέβαλεν. Καὶ τότε Σαρπήδων ὑπὸ Πατρόκλου ἀναιρεῖται, οὐ τὸ πτῶμα Διὸς κελεύσαντος εἰς Λυκίαν ἀπηνέχθη. Σφάζει δὲ καὶ Κεβριόνην τὸν ἡνίοχον Ἑκτορος· μεταξὺ δὲ καὶ αὐτὸς ἀναιρεῖται ὑπὸ Ἑκτορος· πρῶτον δὲ ἐξο- 2900 πλίζεται ὑπὸ Ἀπόλλωνος καὶ τραυματίζεται ὑπὸ Εὐφόρβου.

2877 εκθοι L || **2878** Nescio quid Rose post Ἀχιλλέα δακούων scripserit (cf. infra 2893–4) || **2881** ισχυροτέφους L Boeck. : -φοτάτους Rose || **2882** deficientem scripsi : -te Boeck. || **2883** pepulerat scripsi : pu- L Boeck. || **2886** arin L || **2890** Hectori Boeck. (ector L) || **2894** ηγησατο L || **2897** αυτους L

- 10. <XVI>. Patroclus Menoetii venit ad Achillem lacrimans Graecorum iniuriam et petiit ab eo arma et accepit cum exercitu. Ergo Patroclus armatus armis Achillis et visus
- 2905 Troianis timorem eis inmisit. Et tunc Sarpedo a Patroclo interficitur, cuius corpus Iovis iussu Lyciae allatum est. Occidit et Cebrionem, aurigam Hectoris; postea autem et ipse interficitur ab Hectore: primum autem exarmatur ab Apolline et vulneratur ab Euforbo.
- 2910 11. Ρ'. Τοῦ πτώματος κειμένου τοῦ Πατρόκλου Μενέλαος ἐσκέπαζεν, ὃν τιτρώσκει Εὔφορβος· μεταξὺ δὲ ὑπ' αὐτοῦ ἀναιρεῖται. Εκτωρ δὲ Ἀπόλλωνος ὀτρύοντος εἰς ἐκδικίαν τοῦ ἐσφαγμένου εἰσπηδῷ εἰς τὸν πόλεμον, καὶ τὴν ὁρμὴν αὐτοῦ Αἴας ἐκδέχεται καὶ Μενέλαον τοῦ κινδύνου ἐρύσατο. Καὶ Έκτωρ
- 2915 τοῖς ἀχιλλέως ὅπλοις ἠγάλλετο, ῷ Γλαῦκος ἀνείδισεν Σαρπήδονα κείμενον πολεμούντων δὲ περὶ τοῦ πτώματος τοῦ Πατρόκλου Αἰνείας τοὺς πρώτους τῶν Ἑλλήνων ἀπέκτεινεν, ζεύξας δ' αὐτὸν μετὰ "Εκτορος κατέναντι Αὐτομέδοντος, ὃς ἐφύλασσεν τοὺς ἀχιλλέως ἵππους, ἐν οἰς ἔποχος ἐγεγόνει
- 2920 Πάτροκλος. Αὐτομέδοντα οὖν δύο Αἴαντες διεφύλαξαν Μενέλαος δὲ ὑπὸ Ἀθηνᾶς ὀτρυνθεὶς ἀνδρείως ἀντεστάθη. Μεταξὺ οὖν βροντήσαντος τοῦ οὐρανοῦ πείθει Τελαμὼν Αἴαντα ἀναχωρῆσαι, Μενέλαος δὲ πέμπει πρὸς Ἀχιλλέα Ἀντίλοχον <ἀπαγγελοῦν>τα τοῦ Πατρόκλου θάνατον.
- 2925 11. <XVII>. Corpore iacente Patrocli, Menelaus tegebat, quem vulnerat Euforbus; postea autem ab eo interficitur. Hector autem, Apolline hortante, in defensionem occisi insiluit in pugnam, et impetum eius Aeas excepit et Menelaum a periculo liberavit. Et Hector Achillis armis gloriabatur,
- 2930 cui Glaucus inproperavit Sarpedonem iacentem. Pugnantibus autem circa corpus Patrocli, Aeneas primores Graeco-

2902 menoetis L || **2907** cibrionem L | auricam L || **2912** ἐσφαγμένου L Boeck. : -αλμένου Rose || **2913** εισπαδα L || **2916** πτωνιατος L || **2920** διεφύλαξαν L Boeck. : -εν Rose || **2924** ἀπαγγελοῦντα Boeck. ex Lat. interpr. (αντιλοχοντα L) : ἀγγέλλοντα Rose || **2925** patroclis L || **2928** excoepit L || **2929** achillem L || **2930** cui Boeck. : qui L || **2931** patroclis L | aenias L | primopes L

rum interfecit, iunxit se cum Hectore contra Automedontem, qui custodiebat Achillis equos, in quibus vectatus fuerat Patroclus. Automedontem ergo duo Aiaces conservaverunt; Menelaus autem a Minerva ursus viriliter stetit. Postea 2935 ergo tonitrante caelo suadet Telamon Aiacem discedere, Menelaus autem mittit ad Achillem Antilochum nuntiantem <Patrocli mortem>.

- 12. Σ'. ἀπαγγέλλει ἀντίλοχος ἀχιλλεῖ τοῦ Πατφόκλου θάνατον, κἀκεῖνος ἀκούσας μετὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Θέτιδος πολλὰ 2940 ἐδάκρυσεν καὶ τότε Ἰρις ὑπὸ Ἡρας πεμφθεῖσα πρὸς τὸν ἀχιλλέα <ἦλθεν>. Πολυδάμας δὲ εἶπεν ἵνα ἑαυτοὺς ἔσω τειχῶν φυλάξωσιν, ἀλλ Ἐκτωρ τὰ ἐναντία ἐφρόνει. Καὶ ἀχιλλεὺς τὸ σῶμα Πατρόκλου θάπτει. Καὶ Θέτις ἡτήσατο ἀπὸ Ἡφαίστου, ἵνα ἀχιλλεῖ ὅπλα ποιήση, Ἡφαιστος δὲ ἐν τάχει ποιήσας προ- 2945 σήνεγκεν Θέτιδι, κἀκείνη τὸν υἱὸν ὁπλίσασα εὐψυχότερον ἐπὶ τὸν πόλεμον ἀπήλασεν.
- 12. <XVIII>. Nuntiat Antilochus Achillei Patrocli mortem, et ille audiens cum matre sua Thetide multa lacrimavit; et tunc Iris a Iunone missa ad Achillem <venit>. Polydamas 2950 autem dixit, ut se intra muros conserva<rent>, sed Hector contraria sapiebat. Et Achilles corpus Patrocli sepelivit. Et Thetis petiit a Vulcano, ut Achilli arma faceret; Vulcanus

2933 sequos $L\parallel$ 2936 suadit $L\parallel$ 2938 Patrocli mortem suppl. Boeck. ex Gr. interpr. \parallel 2941 Post Τρις librarius enarrationis ordinem inepte conturbavit, cum verba ἀνδρεία ψυχῆ ἤνεγπεν τὸ ἐπευλευσόμενον/forti animo tulit quod provenerit huc transposuisset, quae autem XIX libri epitomes sunt (cf. infra 2963; 2971); aliter autem Rose, qui post ἐδάπρυσεν scripsit καὶ τότε Τρις ἀνδρείαν ψυχὴν ἤνεγπεν atque τὸν ἐπελευσόμενον emendavit transposuitque post ταχὺν θάνατον (cf. infra 2962). Librarius praeterea verba ὑπὸ Ἦρας – ἀπήλασεν/a Iunone missa – dimisit (cf. 2950–5) post libri vicesimi tertii verba ὕππων τάχει Διομήδης (cf. infra 3043)/equorum velocitate Diomedes (cf. infra 3054) descripsit. \parallel 2942 ἤλθεν suppl. \parallel va $L\parallel$ 2943 ἐφρόνει Boeck.Rose (εφον L) \parallel 2944 παττροκλωου $L\parallel$ 2946 ευψυχοτερνεπτον $L\parallel$ 2947 ἀπήλασεν Rose (-ελισεν L): ἀπέλυσεν Boeck. \parallel 2949 lacrimavit L:—matur Boeck. \parallel 2951 conservarent Boeck. ex Gr. interpr. (conserva L) \parallel 2952 achillis $L\parallel$ 2953 petit L \mid bulcanus L

autem celeriter faciens attulit Thetidi, et illa filium armavit 2955 et animosiorem ad pugnam dimisit.

13. Τ'. 'Οδυσσεὺς δίδωσιν γνώμην, ὅπως ἐξιόντες εἰς τὸν πόλεμον πρότερον ἀριστήσωσιν' ἔπειτα πείθει ἀγαμέμνονα, ἵνα ἃ ὑπέσχετο δῶρα πέμψη ἀχιλλεῖ, ὧν ἐνεχθέντων λαβόντες οἱ Μυρμιδόνες παρὰ ταῖς ναυσὶν διέθημαν. Καὶ Βρισηὶς παροῦ-

- 2960 σα Πάτροκλον πολλά ἀδύρατο. Καὶ τότε "Ηρα ποιεῖ ἕνα τῶν ἵππων τὸν Ξάνθον εἰπεῖν ἀνθρωπίνη φωνῆ τῷ Ἀχιλλεῖ, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς τεθνήξεται, προεῖπεν τὸν Ἀχιλλέως ταχὺν θάνατον καὶ ἀχιλλεὺς ἀνδρεία ψυχῆ ἤνεγκεν τὸ ἐπελευσόμενον.
- 13. <XIX>. Ulixes dat consilium ut exeuntes ad pugnam 2965 ante pranderent; deinde suadet Agamemnonem, ut quae pollicitus erat munera mitteret Achilli, quibus adlatis accepta Mirmidones circa naves exposuerunt. Et Briseis, cum venisset, Patroclum multum maeruit. Et tunc Iuno fecit unum ex equis, Xanthum, dicere humana voce Achilli, quoniam et
- 2970 ipse moriturus est, praedixit Achillis citatam mortem, et Achilles forti animo tulit, quod provenerit.
 - 14. Υ΄. "Οτε ἤοξατο Ἀχιλλεὺς ἐξέρχεσθαι εἰς πόλεμον, Ζεὺς πᾶσιν θεοῖς ἐπέτρεψεν ὡς, ἂν τίς τινι θέλη βοηθεῖν, βοηθεῖτο. Έν οἰς ἐβοήθουν τοῖς μὲν Ἑλλησιν Ἡρα καὶ Ἀθηνᾶ,
- 2975 Ποσειδῶν καὶ Έρμῆς καὶ ήμφαιστος, Τρωσὶν δὲ Μὰρς καὶ Απόλλων, Λητὼ καὶ Άρτεμις, Άφροδίτη καὶ Ξάνθος ποταμός. Τότε οὖν Ἀπόλλων μεταμορφωθεὶς εἰς Λυκάονα, πείθει Αἰνείαν, ἵνα κατέναντι Άχιλλέως πυκτεύση, κἀκεῖνος πεισθεὶς ἐπύκτευσεν, καὶ κανδυνεύοντα αὐτὸν σφαγῆναι ὑπὸ 2980 ἀχιλλέως ήρπασεν Ποσειδῶν καὶ Έκτορα ὡς εἰδεν ἀπόλ-

2955 animiciorem $L \parallel$ **2957** επυτα $L \mid$ ΐνα Boeck. (ια L) \parallel **2958** ὧν Boeck. Rose (των L) \parallel **2959** βρησεεισι ταρουσα $L \parallel$ **2960** ὧδύρατο Boeck. (ωλυρατο L): ὧλοφύρατο Rose \parallel **2962** προσειπεν $L \parallel$ **2963** post Άχιλλεύς πάλη Έπειός - ὑπ' Άχιλλέως (cf. infra 3043-8) et post luctatione Epeus - ab Achille (cf. infra 3054-60) $L \parallel$ **2966** adlatis Boeck. : abla- $L \mid$ accepta L: -is Boeck. \parallel **2967** mureuntesmidones $L \parallel$ breseis $L \parallel$ **2969** quoniam scripsi (q $\bar{\mathbf{m}}$ L): quum Boeck. \parallel **2970** moriturus L: mortu-Boeck. \parallel **2975** Μάρς L Rose: "Άρης Boeck. \parallel **2978** αχιλλευς L

λων ἄνισον ὄντα νεφέλη περιβαλὼν ἐκ τοῦ πολέμου ἐρύσατο. Καὶ τότε ἀχιλλεὺς πλείστους τῶν Τρώων ἐφόνευσεν.

14. <XX>. Cum coepisset Achilles exire ad pugnam, Iuppiter omnibus deis permisit, ut, quisquis voluerit iuvare, faveat. In quibus favebant quidem Graecis Iuno et Minerva, 2985 Neptunus et Mercurius et Vulcanus; Troianis autem Mars et Apollo, Latona et Diana, Venus et Xanthus fluvius. Tunc

Neptunus et Mercurius et Vulcanus; Troianis autem Mars et Apollo, Latona et Diana, Venus et Xanthus fluvius. Tunc ergo Apollo, transfiguratus in Lycaonem, suadet Aeneam, ut adversus Achillem pugnaret, et ille suasus pugnavit, et periclitantem eum occidi ab Achillen rapuit Neptunus; et 2990 Hectorem cum vidisset Apollo imparem esse, nube coopertum de proelio exivit. Et tunc Achilles complures Troianorum interfecit.

15. Φ'. Έν τούτφ Άχιλλεὺς δώδεκα νεανίσκους αἰχμαλώτους πέμπει ἐπὶ τὰς ναῦς, οῦς ἔμελλε θύειν τοῖς Πατφόκλου δαίμο- 2995 σιν, καὶ ἀπέκτεινεν Λυκάονα, ὃν πφότεφον ληφθέντα πέπφακεν εἰς Λῆμνον, καὶ Ἀστεφοπαῖον ἀπέκτεινεν καὶ Παίονα τοὺς ἡγεμόνας. Ἐφ' οἰς ὀφγισθεὶς Σκάμανδφος ὁ ποταμὸς τῷ Ἀχιλλεῖ, διότι ὁεῖθφον αὐτοῦ ἡμάτωσεν, ζεύξας οὐν ἑαυτὸν μετὰ Σιμοῦντος συνῆλθεν, ὅπως ἀχιλλέα πνίξη, οῦς "Ηφα δι' "Ηφαι- 3000 στου ἐξέκαυσεν καὶ Ἀχιλλέα ἐφύσατο. Οἱ θεοὶ δὲ ἄλλος ἄλλφ συνεπολέμησαν ἀλλήλοις, ἐν οἰς Ἄρην Ἀθηνᾶ πέτφφ ὑπέστρωσεν καὶ Ἀφφοδίτην ἐφφάπισεν, Ποσειδῶν δὲ καὶ ἀπόλλων μετὰ συμφωνίας ἀπένευσαν, Ἄρτεμιν δὲ "Ηφα τόξφ τφαυματίζει, Λητὰ δὲ καὶ Ἑρμῆς πολεμικώτατα ἐπύκτευσαν. ἀγήνοφα 3005 δὲ τὸν ἀντήνοφος υἱὸν κινδυνεύοντα σφαγῆναι ὑπὸ ἀχιλλέως ἐρύσατο μεταξὺ δὲ οἱ θεοὶ τοῖς ἰδίοις τόποις ἀνέστρεφαν.

2983 cepisset $L \parallel$ 2984 post faveat (-beat L) iube L: iube exp. fabeat exp. Boeck. iuvet Boeck. \parallel 2985 fabebant $L \parallel$ 2986 bulcanus $L \mid$ troanis $L \parallel$ 2987 Venus Boeck. (beneusbiu L) \parallel 2988 aeniam $L \parallel$ 2990 periclitatemus $L \mid$ occidit $L \parallel$ 2991 copertum $L \parallel$ 2995 εμελλο $L \parallel$ 2996 λημφθεντα $L \mid$ πέπαμεν L Boeck. : -κειν $Rose \parallel$ 2998 ους $L \parallel$ 3002 ὑπάστοωσεν Rose (υνεστρωσεν L): συνέστρω- Boeck. \parallel 3003 ἐρφάπισεν Rose: ἔφά- L Boeck. \parallel 3004 τομυματίζει L Rose: -ζεται Boeck. \parallel 3006 Αντήνορος υἰόν Boeck. Rose (αντηνοροτον L) \parallel 3007 διοις L

- 15. <XXI>. Interea Achilles duodecim iuvenes captivos mittit ad naves, quos incipiebat sacrificare Patrocli manibus, et 3010 interfecit Lycaonem, quem prius captum vendidit in Lemnum, et Asteropaeum interfecit et Paeonem duces. In qui-
- num, et Asteropaeum interfecit et Paeonem duces. In quibus iratus Scamandrus fluvius Achilli, propter quod undas eius sanguinavit, iungens ergo se cum Simunte, concurrit, ut Achillen suffocaret, quos Iuno per Vulcanum combussit et
- 3015 Achillen liberavit. Dei autem alter alteri dimicaverunt inter se; in quibus Martem Minerva saxo prostravit et Venerem expalmavit, Neptunus autem et Apollo cum consensu discesserunt; Dianam autem Iuno sagitta vulnerat, Latona autem et Mercurius hostiliter pugnaverunt. Agenora autem
- 3020 Antenoris filium periclitantem occidi ab Achillen Apollo liberavit. Postea autem dei suis locis redierunt.
 - 16. Χ'. Έπτορα ἐξελθόντα εἰς πόλεμον κατέναντι ἀχιλλέως ἐρωτῷ Πρίαμος καὶ Ἑκάβη, ὅπως εἰσέλθη ἔσω πυλῶν, καὶ οὐκ ἔπεισαν αὐτόν καὶ ἀχιλλεὺς ἐντιθέντα αὐτὸν ἀπόλλω-
- 3025 να διώκει αὐτὸν καὶ λοιδορεῖ· καὶ ἀθηνᾶ δὲ μεταμορφωθεῖσα εἰς Δηίφοβον πλανᾶ Έκτορα, καὶ φονεύεται ὑπὸ ἀχιλιλέως, καὶ δεθεὶς δίφρω σύρεται τρὶς περὶ τὰ τείχη, καὶ Ἐκάβη μετὰ Πριάμου καὶ τῶν Τρώων ἐπὶ πολὺ αὐτὸν ἐθρήνησαν.
- 3030 16. <XXII>. Et Hectorem exeuntem in pugnam contra Achillem rogat Priamus et Hecuba, uti intret intra portas, et non suaserunt eum. Et Achilles interponentem se Apollonem persequitur eum et maledicit; et Minerva autem transfigurata in Deifobum fallit Hectorem, et iugulatur ab Achil-
- 3035 len, et ligatus curro trahitur ter circa muros et Hecuba cum Priamo et Troianis diutius eum deplanxerunt.

3012 umdas $L\parallel$ 3013 iungens ergo se Boeck. (iunxit ergo se gens L) \parallel 3014 ante Achillen ab L:exp. Boeck. \mid bulcanum $L\parallel$ 3016 marte $L\parallel$ 3018 sagittae vulnera $L\parallel$ 3020 antenorii filius $L\mid$ occidit $L\parallel$ 3024 ἐντιθέντα Boeck.Rose: -θεναι $L\mid$ αὐτόν 2 L Boeck. : ἑαυτόν $Rose\parallel$ 3025 αὐτόν L Rose: exp. Boeck. \parallel 3026 φονευται $L\parallel$ 3027 αιφοω $L\parallel$ 3032 apollonem L: -linem Boeck. \parallel 3033 eum L: exp. Boeck. \parallel 3035 trahitur Boeck. (-gitur L) \parallel 3036 troianorum L

17. Ψ'. Έν τούτφ οἱ Τςῶες ἐπένθουν Έκτοςα ὁμοίως καὶ οἱ Έλληνες Πάτροκλον. Άναπαυομένφ οὖν Άχιλλεῖ κατ' ὄνας φαίνεται Πάτροκλος λέγων, ἵνα ἐν τάχει αὐτῷ τύμβον ποιήση· καὶ ἀχιλλεὺς ἐποίησεν, καὶ τὰς κόμας ἔτιλεν 3040 καὶ ἐν τῷ πυρὶ ἔβαλεν· συλλεγέντων οὲ τῶν ὀστῶν καὶ συντεθέντων ἐπιτάφιον ἀγῶνα ἐποίησεν, ἐν ῷ ἐνίκησαν ἵππων τάχει Διομήδης, πάλη Ἐπειός, 'Οδυσσεὺς δὲ καὶ Αἴας Τελαμῶνος συνεξῆλθον. Τότε καὶ Νέστως διὰ τὸ γῆρας πλουσίως ἐτιμήθη· ὅπλοις πάλιν Διομήδης, Αἴας Οἰλέως καὶ 3045 Τελαμώνιος ἴσοις δώροις τιμηθέντες ἀπεχώρησαν· δίσκω Πολυποίτης, τόξω Τεῦκρος καὶ ἀκοντίω ἀγαμέμνων, καὶ ἐπηνέθη ὑπ' Ἁχιλλέως.

17. <XXIII>. In hoc Troiani lugebant Hectorem similiter et Graeci Patroclum. Quiescenti ergo Achilli per somnium ap- 3050 paruit Patroclus dicens, ut quam celerissime ei tumulum faceret; et Achilles fecit, et comas laniavit et in ignem misit; collectis ergo ossibus et compositis, funebre certamen fecit, in quo vicerunt equorum velocitate Diomedes, luctatione Epeus, Ulixes autem et Aiax Telamonius stantes fuerunt. 3055 Tunc et Nestor propter senectutem honeste honoratus est, armis iterum Diomedes, <Aiax> Oilei et Telamonius aequalibus praemiis honorati sunt <et> discesserunt; disco Polypoeta, sagitta Teucrus, et iaculo Agamemnon et laudatus est ab Achille.

3038 αναπυοομένου $L \parallel$ 3040 τυμβον ποιηση bis scripsit $L \parallel$ 3042 ἐνίκησαν Boeck.Rose: εποιησαν $L \parallel$ 3044 Τελαμάνος Rose (-μονος L): -μάνιος Boeck. | συνεξήλθον Boeck. (-ηλταν L): -ήλθαν Rose \parallel 3045 ὅπλοις L Boeck. : -οισιν Rose | οηλευς L \parallel 3046 τελαμονιοις L | απεχωρησεν L \parallel 3049 post hoc cetera L: exp. Boeck. \parallel 3050 $ext{groense}$ L quiescenti $ext{Boeck}$. (qui sequente $ext{L}$) | apparuit $ext{scripsi}$: apparebit $ext{L}$ -rebat $ext{Boeck}$. \parallel 3053 collectis $ext{Boeck}$. : -ta $ext{L}$ | ossibus $ext{Boeck}$. : -sa $ext{L}$ \parallel 3054 velocitatem $ext{L}$ \parallel 3055 $ext{Epeus}$ $ext{Boeck}$. (saepius $ext{L}$) | aie $ext{L}$ | extelamonus $ext{L}$ \parallel 3057 Aiax $ext{suppl}$. $ext{Boeck}$. $ext{L}$ et $ext{L}$ 1 3058 sunt $ext{L}$: $ext{L}$ 1 3059 sagita teucros $ext{L}$ 1 3060 ab $ext{Boeck}$. $ext{L}$ 1 3060 ab $ext{Boeck}$. $ext{L}$ 1 3060 ab $ext{Boeck}$.

18. Ω'. Καὶ τότε ἀχιλλεὺς τὸ τοῦ εκτοφος πτῶμα περὶ τὸν τοῦ Πατρόκλου τάφον τρὶς περιέσυρεν, καὶ τότε ἀπόλλων παρὰ τοῖς λοιποῖς θεοῖς "Ηραν ἐμέμψατο, ὅτι τοῦτο αὐτῆ ἤρεσκεν ἤρεσεν δὲ τοῖς λοιποῖς, ἵνα δι' Ερμοῦ τὸ τοῦ εκτο-3065 ρος σῶμα ἀφελκύσωσιν ***

18. <XXIV>. Et tunc Achilles Hectoris corpus circum Patrocli tumulum ***

VI. Πεοὶ συναναστοοφῆς. Καθημεοινὴ συναναστοοφή.

3070 1. ἡμέρα.

ήλιος ἀνέτειλεν. ἡλίου ἀνατολή.

φῶς. φάος.

3075 ήδη φωτίζει.

ἦώς.

ποὸ φάους. ποωὶ ἔγοομαι.

ήγέρθη ἐκ τῆς κλίνης.

3080 κλίνη.

έγρηγόρησεν έχθες έπὶ πολύ. ἔνδυσόν με.

δὸς ἐμοὶ ὑποδήματα καὶ τοὺς πίλους

VI. De conversatione. Cotidiana conversatio.

1. dies.

sol ortus est.

lux.

lumen.

iam lucet.

ante lucem.

mane surgo. surrexit de lecto.

lectum.

vigilavit heri diu.

vesti me.

da mihi calciamenta

et udones

VI. 1. HS 3, 376, 46–60.

3061 πιωμα $L\parallel$ 3062 καὶ τότε L Boeck. : καίτοι Rose \parallel 3064-5 τό - ἀφελκύσωσιν Rose (το του είστο αφελκύσωσιν γοσσωμα L) : τ. τ. Ε. σ. ἀφελκύσωσιν Rose (πο του είστο αφελκύσωσιν lac. posuit Rose \parallel 3066 achillis $L\parallel$ 3067 post tumulum lac. novem lineolearum exhibet $L\parallel$ 3068 ante Περὶ συναναστροφῆς incipit hermeneumata id est libri XII L (de qua inscr- cf. Flammini 27 sq.) \parallel 3071 ελείος ανετίδεν $L\parallel$ 3077 φάους Boeck. : φαος $L\parallel$ 3078 προεί $L\parallel$ 3081 πολοί $L\parallel$ 3082 με Goetz : μοί L Boeck. \parallel 3084 κατούς πείλοις L

122 HERMENEVMATA PSEVDODOSITHEANA

καὶ ἀναξυ<ρί>δας.	et brachas.	3085
ήδη ὑπεδέθην.	iam calciatus sum.	
2. "Ενεγκε ὕδως πρὸς χεῖςας.	Adfer aquam manibus.	
ὕδως.	aqua.	
κόγχη.	concha.	
χεῖφες ὑυπαφαί εἰσιν.	manus sordidae sunt.	3090
<u></u> δύπος.	sordes.	
πηλός.	lutum.	
σήπων.	sapo.	
λίπος.	unctum.	
λελιπωμένον.	unctatum.	3095
νίπτω.	lavo.	
ἤδη ἐνιψάμην	iam lavi	
τὰς ἐμὰς χεῖφας	meas manus	
καὶ τὴν ὄψιν.	et faciem.	
καταμάσσω.	tergo.	3100
άκμὴν οὐ κατέμαξα.	adhuc non tersi.	
ποοέοχομαι ἔξω	procedo foris	
έκ τοῦ κοιτῶνος.	de cubicolo.	
ἔοχομαι.	venio.	
ἀπέοχομαι εἰς τὴν σχολήν.	vado in scholam.	3105
3. Ποῶτον ἀσπάζομαι	3. Primum saluto	
τὸν διδάσκαλον,	magistrum,	
ὃς ἐμὲ ἀντησπάσατο.	qui me resalutavit.	
χαῖοε, διδάσκαλε.	ave, magister.	
χαίρετε, συμμαθηταί.	avete, condiscipuli.	3110
μαθηταί.	discipuli.	
• •	-	

2. HS 3, 376, 61–377, 3. || **3.** HS 3, 377, 4–14.

3085 ἀναξυφίδας Boeck.Goetz (-ξυδας L) | brachas L: -cas Goetz braccas Boeck. || 3086 υποδηθην L | calciatus L Goetz -ceatus Boeck. || 3087 επενπε L | aquam Boeck.Goetz: -a L || 3090 sordidae sunt Boeck.Goetz: -da est .o. L || 3096 νιπυω L || 3097 ἐνιψάμην Boeck.Goetz (νι- L) || 3098 τος μας χιφας L || 3101 post πατέμαξα πατεαξα tersi L: exp. Boeck.Goetz || 3106 πρώνον L || 3109 χεφε L || 3110 χεφεται L || 3111 μαθησται L

συμμαθηταί,

τόπον ἐμοὶ δότε ἐμόν.

βάθοον. 3115 ὑποπόδιον.

> δίφρος. σύναγέ σε.

4. Έκεῖ ποοσχωρεῖτε. ἐμὸς τόπος ἐστίν.

3120 ἐγὼ ποοκατέλαβον.

έχάθισα. κάθημαι.

μανθάνω, μανθάνεις. μελετῶ, μελετᾶς.

3125 ήδη κατέγω

την έμην ανάγνωσιν. ἐμός, ἐμή, ἐμόν.

ἐμοί.

ήμετερος, ήμετέρα, ήμετερον.

3130 ກໍມຸເັນ.

σόν, σός, σοί. ύμεῖς, ἡμεῖς. ύμέτερον. ύμιν λέγω.

3135 ήδη δύναμαι, έδυνήθην αποδοῦναι.

> ἀποδίδωμι. ἀπέδωκα.

5. Ἄλλαξόν μοι.

3140 γοάψον.

γράφω, γράφεις.

γραφή.

condiscipuli,

locum mihi date meum!

scamnum. scamellum.

sella. densa te.

4. Illuc accedite. meus locus est. ego occupavi.

sedi. sedeo. disco. discis. edisco, ediscis.

iam teneo

meam lectionem. meus, mea, meum.

mihi.

noster, nostra, nostrum.

nobis.

tuum, tuus, tibi.

vos. nos. vestrum. vobis dico. iam possum, potui reddere.

reddo. reddidi.

5. Muta mihi.

scribe.

scribo, scribis. scriptura.

4. HS 3, 377, 15–35. || **5.** HS 3, 377, 36–47.

3115 υποποθίον L || 3121 εκαθησα L || 3123 μανθαννίς L || 3130 ημείν L || 3131 sibi L || 3134 υμειν L || 3137 αποδειδομει L

124 HERMENEVMATA PSEVDODOSITHEANA

γοαφεύς. γοάμμα, γοάμματα. Έλληνικά. 'Ρωμαικά. 'Ρωμαιστὶ ἐλάλησεν. γοάμματα Έλληνικά.	scriptor. littera, litterae. Graeca. Latina. Latine locutus est. litterae Graecae.	3145
συλλαβαί. ὄνομα, ὀνόματα. 6. "Ελαβον καὶ ἀπέδωκα πάλιν.	syllabae. nomen, nomina. 6. Accepi et reddidi iterum.	3150
στίχους ὕστερον ἠοξάμην ἀναγιγνώσκειν. παραγράφειν οὐκ οἶδα. σὺ ἐμοὶ παράγραψον, ὡς οἶδας.	versus postea coepi legere. praeducere nescio. tu mihi praeduc, quomodo scis.	3155
κηρίον σκληρόν ἐστιν, ἀπαλὸν ἄφειλεν εἶναι. δέλτον. λειαίνω. γράφω.	cera dura est, mollis debuit esse. tabula. deleo. scribo.	3160
σὺ ἐμοί. σελίς, σελίδες πολλαί. ἱμάντες. γοαφεῖον. 7. "Ηὁη ἔμαθον,	tu mihi. pagina, paginae multae. corrigiae. grafium. 7. Iam didici,	3165
ὅπεο εἴληφα. παρεκάλεσα, ὡς ἐμὲ ἀπολύση οἶκον εἰς ἄριστον, καὶ ἐκεῖνος ἐμὲ ἀπέλυσεν	quod acceperam. rogavi, ut me dimitteret domum ad prandium, et ille me dimisit;	3170

6. HS 3, 377, 48-69. || **7.** HS 3, 377, 70-378, 1.

3148 ελλινικα L | grece L || 3151-2 αποδοκα παλειν L || 3157 οιδες L || 3158 κειών εκληφονεσυιν L || 3161 λειένω L || 3166 grafium L Boeck. :-phium Goetz || 3167 ξμαθον Boeck. Goetz (-θα L) || 3168 acciperam L || 3170 domum Boeck. Goetz :-mo L || 3172 επελσεν L

έγω έκεῖνον εὐρωστεῖν ἔφην, ἀντησπάσατό με. 3175 ἐπεὶ ἠριστήκειν, ἐπανελθών ἀπέδωκα.

Ω παῖς ἐμοῦ,
 δὸς ἐμοὶ δέλτον,
 καὶ ἄλλοι ἐν τάξει

3180 ἀποδιδοῦσιν κατὰ διαστολήν, καὶ ἐγὰ διέρχομαι ἀνάγνωσινεἰς βαλανεῖον ἰτέον ἦν γάρ.

τότε προσέρχομαι καὶ
3185 ἐκέλευσα ἀρθῆναι σαβάνια,
καὶ ἠκολούθησα.
τότε ἔδραμον,
ἤδη ἐρχόμενος
εἰς βαλανεῖον.

ego illi bene valere dixi, resalutavit me. postquam pranderam, reversus reddidi. 8. Puer meus. da mihi tabulam et alii in ordine reddunt ad distinctum. et ego transeo lectionem; in balneum eundum erat enim tunc accedo et iussi tolli sabana. et secutus sum. tunc cucurri. iam veni<ens>

ad balneum

8. HS 3, 378, 12-31.

3176 επεδωχα $L \parallel$ **3177** $^{\circ}\Omega$ Boeck. : ὁ L Goetz \parallel **3180** εποδιδουσειν $L \parallel$ **3182** balneum Boeck.Goetz : -neo $L \parallel$ **3185** αροηναι $L \parallel$ **3187** ἔδραμον Boeck.Goetz (αιδραμα $L) \parallel$ **3188** ερχωμενους $L \parallel$ veniens Boeck.Goetz : veni $L \parallel$ **3189** ad L Boeck. : in Goetz